

ภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” จากข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

มิถุนายน 2555

ภาพแทน ผู้ดี ผู้ร้ายจากข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

มิถุนายน 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาพแทน ผู้ดี ผู้ร้ายจากข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

มิถุนายน 2555

REPRESENTATION OF THE GOOD AND THE BAD FROM POLITICAL DEMONSTRATION
NEWS REPORTED IN THAI NEWSPAPERS



Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master Of Degree in Thai
at Srinakharinwirot University
June 2012

กนกกาญจน์ วรสีหะ. (2555). ภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” จากข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.รัชনীญญา กลิ่นน้ำหอม.

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษา ภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” จากข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการนำเสนอภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษารวบรวมจากการรายงานข่าวเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติหรือ นปช. จากหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน หนังสือพิมพ์แนวหน้า และหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2552 ถึง 31 พฤษภาคม 2553 ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษาที่สำคัญ 5 กลวิธีได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำ การใช้อุปลักษณ์ การใช้รูปประโยค การอ้างคำกล่าวและการใช้มูลบท

กลวิธีทางภาษาทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับการนำเสนอภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” ให้กับผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐ เป็นการเสนอภาพ “ผู้ดี” ของผู้ชุมนุมว่าผู้ชุมนุมกระทำเพื่อส่วนรวมและปกป้องสิทธิประโยชน์ของประชาชนทุกคน และ ผู้ชุมนุมคือผู้ที่เชิดชูประชาธิปไตยในทางตรงกันข้ามการเสนอภาพ “ผู้ร้าย” ว่าผู้ชุมนุมคือผู้ก่อความวุ่นวาย ผู้ชุมนุมมีพฤติกรรมก้าวร้าว ในขณะที่การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐมีภาพเป็นผู้ดีที่มีความเข้มงวดในการปฏิบัติหน้าที่และการยึดหลักสันติวิธีในการแก้ไขปัญหา ภาพผู้ร้ายของเจ้าหน้าที่รัฐคือผู้ที่ใช้อำนาจในทางมิชอบ และใช้กำลังทำร้ายผู้ชุมนุม



Kanokkarn Woraseeha. (2012). *Representation of The Good and The Bad from Political Demonstration News reported in Thai Newspapers*. Master thesis, M.A.(Thai). Bangkok:Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Ratchaneeya Klinnamhom.

This thesis focuses on the study of the representation of “The Good and The Bad” from the news of political demonstration in Thai newspaper. The purpose of the study is to analyze the language strategies which were used in the presentation of the political demonstration's news and to analyze the relationship of language and the representation of “The Good and The Bad”. The data, used in studying, was gathered from the news of political demonstration of National United Front of Democracy Against Dictatorship or UDD, published in The Matichon, The Naew Na and The Siamrat, from 1 April 2009 – 31 May 2010. The results show that the newspapers used 5 major strategies which were word choice, metaphor, sentence structure, citation and presupposition.

The language strategy shows the relationship of language and representation of “The Good and The Bad” for the demonstrators and the government officers. The image of the demonstrators and the government officers was presented as those who devoted themselves to the public and protected the right of all the people. The demonstrators were those who praised democracy. The image of “The Bad” was presented as the demonstrators who made the riot and were aggressive. On the other hand, the image of the government officers as “The Good” was presented as those who strictly abided by the rules and used the non-violence means to solve the problems. While the image of the government officers as “The Bad” was presented as those who abused the power and used violence to suppress the demonstrators.



ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” จากข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย

ของ

กนกกาญจน์ วรสีหะ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับสูง

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คนบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2555

ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร.รัชนีญา กลิ่นน้ำหอม)

(อาจารย์ ดร.ดวงเด่น บุญปก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.รัชนีญา กลิ่นน้ำหอม)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. วิชชุกร ทองหล่อ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ดลฤทัย ขาวดีเดช)

ประกาศคุณประการ

ปริญญาโทสำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ ดร.รัชฎีญา กลิ่นน้ำหอม ประธานควบคุมปริญญาโท ที่ได้สละเวลาอันมีค่ายิ่งในการให้คำปรึกษา แนะนำการจัดทำงานวิจัยในครั้งนี้ อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้และเพิ่มพูนประสบการณ์ในการทำงานวิจัยเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ดวงเด่น บุญปก ประธานสอบปริญญาโท อาจารย์ ดร.วิษณุกร ทองหล่อ และ อาจารย์ ดร.ตฤทัย ขาวดีเดช กรรมการสอบปริญญาโท และ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ รวมถึงข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับการ ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันตก มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนๆ พี่ ๆ น้องๆ ทุกคนที่ช่วยเหลือและให้การสนับสนุน นอกจากนี้ผู้วิจัย ขอขอบคุณคุณสุวิทย์ เหล่าเขตกิจ ที่ให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันใดที่เกิดขึ้นจากปริญญาโทฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ที่กรุณาเกื้อหนุนทุนทรัพย์ตลอดการศึกษา ตลอดจนบูรพาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีต และปัจจุบันที่ได้ให้ความกรุณาอบรมสั่งสอน จนกระทั่งปริญญาโทนี้สำเร็จเรียบร้อย

กนกกาญจน์ วรสีหะ



งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของงานวิจัย.....	6
ขอบเขตของวิจัย.....	7
นิยามศัพท์.....	7
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาการนำเสนอภาพแทน และวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาการนำเสนอภาพแทน.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพแทนและการใช้ภาษา สะท้อนมุมมองจากหนังสือพิมพ์.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอภาพแทน.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่สะท้อนมุมมองจากหนังสือพิมพ์.....	13
3 กลวิธีทางภาษาในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมือง ของหนังสือพิมพ์ไทย.....	17
ลำดับเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมือง.....	17
เนื้อหาและการนำเสนอเหตุการณ์ในหนังสือพิมพ์.....	19
กลวิธีทางภาษาในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมือง จากหนังสือพิมพ์ไทย.....	23
การใช้ถ้อยคำ.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การใช้อุปลักษณ์.....	49
การใช้รูปประโยค.....	57
การอ้างคำกล่าว.....	66
การใช้มูลบท.....	71
4 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับการนำเสนอภาพแทน ผู้ดี ผู้ร้าย.....	75
การเสนอภาพผู้ชุมนุม.....	76
การเสนอภาพผู้ชุมนุมคือผู้ดี.....	76
ผู้ชุมนุมทำเพื่อส่วนรวมและปกป้องสิทธิประโยชน์ของประชาชนทุกคน.....	76
ผู้ชุมนุมเชิดชูระบอบประชาธิปไตย.....	79
การเสนอภาพผู้ชุมนุมคือผู้ร้าย.....	86
ผู้ชุมนุมคือผู้ก่อความวุ่นวาย.....	81
ผู้ชุมนุมมีพฤติกรรมก้าวร้าว.....	82
การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐ.....	87
การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือผู้ดี.....	88
เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด.....	89
เจ้าหน้าที่รัฐยึดหลักสันติวิธีในการแก้ไขปัญหา.....	91
การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือผู้ร้าย.....	92
เจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจในทางมิชอบ.....	93
เจ้าหน้าที่รัฐใช้กำลังทำร้ายผู้ชุมนุม.....	95
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	98
บรรณานุกรม.....	104
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	108

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการชุมนุมทางการเมือง.....	20
2 แสดงการใช้ถ้อยคำอ้างถึง	38
3 การใช้ถ้อยคำบรรยายพฤติกรรม อารมณ์และลักษณะนิสัยของผู้ชุมนุม ในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมือง.....	44
4 แสดงการใช้ถ้อยคำอ้างถึงเหตุการณ์.....	49
5 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาและเสนอภาพแทน ผู้ดี ผู้ร้าย จากการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย.....	97



บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผู้อ่านติดตามข่าวสารจำนวนมากซึ่งผลจากการสำรวจพฤติกรรมกรรมการอ่านของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติปีพุทธศักราช 2551 (2552: 4) บ่งชี้ว่า “อัตราการอ่านหนังสือพิมพ์มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นประกอบกับหนังสือพิมพ์มีราคาถูกลงและสามารถอ่านได้ทุกวันหนังสือพิมพ์จึงเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ได้รับความนิยม”

ในวงการสื่อสารมวลชนจัดให้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อหลักเช่นเดียวกับสื่อวิทยุ และโทรทัศน์ กล่าวคือหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีมานานเข้าถึงมวลชนได้อย่างกว้างขวาง และมีบทบาทสำคัญในการนำเสนอข่าวสารให้แก่ประชาชน หัวใจของหนังสือพิมพ์คือการรายงานข่าวสารประเภทต่าง ๆ ดังที่สมหมาย ปริจจัตต์ และ อุดมพรพรณ ชุ่มโชคชัยกุล (2547: 136) ได้จำแนกประเภทข่าวในหนังสือพิมพ์โดยใช้เกณฑ์ด้านเนื้อหาเป็น 9 ประเภท ได้แก่ ข่าววิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการเมือง ข่าวบันเทิง ข่าวอาชญากรรม ข่าวการศึกษา ข่าวกีฬา ข่าวสตรี เด็กและเยาวชน และข่าวต่างประเทศ อย่างไรก็ตามแม้หนังสือพิมพ์จะนำเสนอข่าวหลากหลายประเภท แต่ผลจากการสำรวจพฤติกรรมกรรมการรับสื่อหนังสือพิมพ์ของประชาชนของสภาหนังสือพิมพ์แห่งชาติร่วมกับศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ(กรุงเทพโพลล์) (2554: ออนไลน์) พบว่าข่าวในหนังสือพิมพ์ที่ได้รับความนิยมจากประชาชนมากที่สุดคือข่าวการเมือง เนื่องจากข่าวการเมืองครอบคลุมถึงโครงสร้างที่สำคัญไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล นักการเมือง อำนาจอธิปไตย นโยบายหรือกฎหมายต่าง ๆ โครงสร้างเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อวิถีชีวิตของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม ประชาชนจึงให้ความสนใจกับข่าวการเมืองมากที่สุด ทั้งนี้เมื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่เข้าถึงผู้อ่านได้ง่ายและเป็นสื่อที่ประชาชนนิยมติดตามข่าวสารมากที่สุด จึงมีอิทธิพลในการโน้มน้าวใจหรือสร้างทัศนคติให้ผู้อ่านคล้อยตามและทำให้เกิดการแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นข่าวต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะประเด็นข่าวการเมือง

จุฬารัตนาทิตยสาร (2554: ออนไลน์) กล่าวถึงอิทธิพลของหนังสือพิมพ์ว่า “หนังสือพิมพ์สามารถปลุกกระตม แทรกซึม หรือโน้มน้าวให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางความคิด เจตคติ และพฤติกรรมหรือจริยธรรมของสังคมโลกได้มากซึ่งอาจนำไปในทางสร้างสรรค์หรือทำลายได้” ในทำนองเดียวกัน สมบูรณ์ สงวนญาติ (2534: 207 - 208) กล่าวว่า “สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลในการสร้างประชาคมตีในเรื่องต่าง ๆ ได้ดีโดยเฉพาะการต่อต้านการเมือง”

อย่างไรก็ตาม หนังสือพิมพ์เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการรายงานข่าว และรายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ จึงอาจกล่าวได้ว่าภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างอิทธิพลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดความเชื่อบางประการแก่ประชาชนผู้เสพข่าวสาร เพราะภาษาสัมพันธ์กับความคิดด้วยกัน กล่าวคือ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารสะท้อนสิ่งที่ผู้ใช้ภาษาคิดและเป็นการส่งผ่านความคิดของตนต่อเรื่องราวต่าง ๆ ไปยังผู้รับสารอีกด้วย ดังที่ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2547) ได้กล่าวว่า “ภาษาไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือในการสื่อสารเท่านั้นยังเป็นกระจกสะท้อนความคิดและการมองโลกของเจ้าของภาษาอีกด้วย” หากพิจารณาการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ตามแนวคิดภาษากับการสะท้อนความคิดข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าหนังสือพิมพ์มิได้เพียงแต่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการรายงานข่าวเท่านั้น หากแต่ภาษาที่ใช้ยังเป็นสื่อที่ส่งผ่านความคิดและมุมมองบางประการมากับการรายงานข่าวนั้น ๆ ด้วย

จากการรายงานข่าวเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมือง หลังจากเหตุการณ์รัฐประหารในวันที่ 19 กันยายน 2549 การชุมนุมต่อต้านรัฐประหารของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติหรือ นปช.¹ ได้ยืดเยื้อเป็นเวลานานและกลายเป็นเหตุจลาจลส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของทุกฝ่าย ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองนั้นนอกจากหนังสือพิมพ์จะรายงานข้อเท็จจริงแล้ว ภาษาที่หนังสือพิมพ์ใช้ยังสะท้อนภาพการชุมนุมในมุมมองที่ต่างกันออกไป กล่าวคือ มีการใช้ภาษาที่ทำให้เกิดการเปรียบเทียบภาพของกลุ่มคนที่เป็นฝ่ายดี และกลุ่มคนที่เป็นฝ่ายร้ายโดยการเลือกใช้ภาษาในการนำเสนอข่าวทำให้ผู้รับสารรับรู้และเข้าใจภาพของผู้ที่อยู่ “ฝ่ายดี” ว่าเป็นผู้ที่เคารพกฎหมาย รักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่บ้านเมือง มีพฤติกรรมที่สุภาพ นอบน้อม และให้ภาพของ”ฝ่ายร้าย” ว่าเป็นผู้ที่กระทำผิดกฎหมาย ไม่เคารพกติกาบ้านเมืองและมีพฤติกรรมก้าวร้าว ใช้กำลัง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

¹งานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะใช้อักษรย่อ นปช. แทน กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติเพื่อลดการกล่าวซ้ำและทำให้การนำเสนอกระชับขึ้น

ตัวอย่างที่ 1

“รัฐบาลเผยแพร่ข่าวจับตาเสื้อแดงติด**กำลังอาวุธ**"ปณิธาน" ประเมินเสื้อแดงปลุก
สองมาตรฐานย่ำ 26 ก.พ."ทักษิณ" อยู่ในภาวะหลังชนฝา ย้ำฝ่ายข่าวจับตาทอง**กำลังอาวุธ** แจงกรม.
อาจประกาศพรบ.ความมั่นคง”

(สยามรัฐ. 2 กุมภาพันธ์ 2553)

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีเปรียบกลุ่มผู้ชุมนุมเสมือนกองกำลัง
ติดอาวุธ หรือมีการใช้อาวุธ จากการใช้คำศัพท์ **กำลังอาวุธ** **กองกำลังอาวุธ** ซึ่งการใช้กลุ่มคำ
ดังกล่าวให้ภาพผู้ชุมนุมว่ามีการใช้อาวุธเพื่อเตรียมพร้อมในการต่อสู้ในศึกสงคราม ภาพผู้ชุมนุม
ดังกล่าวขัดแย้งกับการชุมนุมเรียกร้องร้องทางการเมืองอย่างสงบตามวิถีประชาธิปไตย

ตัวอย่างที่ 2

เสื้อแดง**จลาจล** **ไม่กลัวพรก.ฉุกเฉิน-ยึดรถถัง** บุกมหาตไทยไล่ฆ่า"มาร์ค" ภาพเหตุการณ์มือ
เสื้อแดง**รุมทุบรถ**นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีขณะเดินทางออกจากกระทรวงมหาดไทย
ภายหลังประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน แต่เอาตัวหลุดรอดไปได้หวุดหวิด ขณะที่นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์
เลขาธิการนายกรัฐมนตรีหนีไม่รอด **ถูกมือบลาทัวลงมาจากรถ** พร้อมกับ**ใช้มีดทิ่มศีรษะอย่าง**
โหดเหี้ยม

(แนวหน้า. 13 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 2 พบว่าหนังสือพิมพ์กล่าวถึงพฤติกรรมและการกระทำของกลุ่มผู้ชุมนุมว่า
เป็นผู้สร้างความวุ่นวายโดยใช้คำว่า **จลาจล** และใช้คำว่า **ไม่กลัวพรก.ฉุกเฉิน** เสนอภาพผู้ชุมนุม
ทำทลายกฎหมาย นอกจากนี้การที่เลือกใช้คำ **บุก** **ไล่ฆ่า** **รุมทุบรถ** **ใช้มีดทิ่มศีรษะอย่างโหดเหี้ยม**
แสดงให้เห็นภาพของกลุ่มผู้ชุมนุมว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว รุนแรง

ตัวอย่างที่ 3

“ปะทะครั้งแรก รบ.หยิ่งเชิงสลายก่อนถอย "อภิสิทธิ์"แจงบลิวสตูเสี่ย นปช.เสี้ยมทหาร
ฝืนคำสั่ง ศอ.รต. แจงเตรียมเผา2รร.”

(มติชน, 7 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 3 พบว่าการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ถ่ายทอดพฤติกรรมและ
การกระทำของบุคคลสองฝ่าย คือรัฐบาลและผู้ชุมนุม กล่าวคือ มีการเลือกใช้คำศัพท์ **หยิ่งเชิง** ให้ภาพ
ถึงความรอบคอบของรัฐบาลคือมีการประเมินสถานการณ์โดยคำนึงถึงผลดีผลเสียก่อนการสลาย
การชุมนุม สะท้อนภาพของผู้ที่มีความอ่อนน้อม มุ่งทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง
ด้วยวิธีการละมุนละม่อม นอกจากนี้การใช้คำศัพท์ **บลิวสตูเสี่ย** ยังแสดงความห่วงใยประชาชนที่อาจจะ
ได้รับผลกระทบอีกด้วย ในทางตรงกันข้ามการรายงานข่าวเดียวกันมีการใช้คำศัพท์ **เสี้ยม** สะท้อนภาพ
กลุ่มผู้ชุมนุมที่มีพฤติกรรมการยุยงให้ผู้อื่นฝ่าฝืนกฎหมาย ละเมิดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติ
หน้าที่อันพึงกระทำ นอกจากนี้การใช้คำว่า **แจง** เป็นการเน้นความหมายว่ามีการกระทำที่ปกปิดและอาจ
ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ในที่นี้เป็นการเน้นความหมายว่ากลุ่มผู้ชุมนุมจะเผาโรงแรม 2 แห่งซึ่งเป็น
การกระทำที่ผิดกฎหมาย

จากตัวอย่างที่ 1-3 อาจกล่าวได้ว่าการเลือกใช้คำศัพท์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลวิธีทางภาษาใน
การรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ นอกจากจะรายงานเหตุการณ์แล้วยังสะท้อนมุมมองที่หนังสือพิมพ์มีต่อ
ผู้ที่ถูกกล่าวถึงที่สะท้อนภาพของคนดีและคนร้ายอีกด้วย ทั้งนี้การนำเสนอภาพดังกล่าวสะท้อน
ความคิดและมุมมองของสื่อที่มีต่อข่าวนั้น ๆ ไปยังผู้อ่านที่อาจจะส่งผลต่อมุมมองและความคิด
ความเชื่อของประชาชนผู้รับสารได้

กล่าวได้ว่าการใช้ภาษาในข่าวสะท้อนภาพ และในขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างภาพหรือ
ภาพแทนของผู้ที่ถูกกล่าวถึงในข่าวอีกด้วย ดังที่ ฮอลล์ (สุรเดช โชติอุดมพันธ์. 2548: 3 ; อ้างอิงจาก
Hall. 1997: 15) ได้กล่าวถึงภาพแทนว่า

การนำเสนอภาพแทนนั้นไม่ได้เป็นกระบวนการที่โปร่งใส แต่เป็นกระบวนการที่แอบแฝงผลิต
ความหมาย กล่าวคือในขณะที่สิ่งรอบข้างไม่ได้มีความหมายในตัวของมันเอง หากแต่นักเขียนหรือผู้ที่เสนอ
ภาพแทนนั้นใส่ “ความหมาย” ลงไปในกระบวนการนำเสนอ จากแง่มุมดังกล่าวผู้เขียนนับว่ามีความสำคัญ
มากเนื่องจากเป็นผู้กำหนดกรอบและให้ความหมายกับสิ่งรอบข้างที่ไม่ได้มีความหมายในตัวของมันเอง

กล่าวอีกนัยหนึ่งได้คือ การนำเสนอภาพแทน คือกระบวนการที่สร้างขึ้นเพื่อสื่อความหมาย หรือแทนมุมมองของสิ่งที่กำลังกล่าวถึงและอาจไม่ได้สื่อความหมายของสิ่งนั้นโดยตรง

วิธีการศึกษาการนำเสนอภาพแทนในเชิงการสร้างความหมายตามแนวคิดของฮอลล์ (Hall, 1997: 15) สอดคล้องกับคำกล่าวของ กฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์ (2549: 113) ซึ่งได้กล่าวถึงการนำเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์ว่า “นักหนังสือพิมพ์ไม่เพียงแต่เขียนข่าวเพื่อเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ยังนำเสนอเหตุการณ์จากมุมมองของตน เปรียบเหมือนคนถ่ายภาพที่เลือกที่จะโฟกัสไปที่สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เป็นจุดเด่นและที่เหลือให้เป็นจุดรองหรือเป็นฉาก”

หากพิจารณาจากการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์จากแง่มุมของฮอลล์ (Hall, 1997: 15) และกฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์ (2549: 113) กล่าวโดยสรุปได้ว่า การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ไม่ได้เป็นการรายงานเหตุการณ์เพื่อมุ่งให้ข้อมูลข่าวสารเท่านั้น แต่ยังแฝงไปด้วย ทักษะ ความคิด ความรู้ และภาพที่สื่อเป็นผู้เลือกนำเสนอ สุรเดช โชติอุดมพันธ์ (2548: 3) กล่าวว่า การนำเสนอว่าเป็นการสร้างภาพแทน ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือและมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องวาทกรรม ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะศึกษาการใช้ภาษารายงานข่าวการชุมนุมทางการเมืองซึ่งจัดเป็นวาทกรรมสื่อ ดังที่ ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2552: 19) ได้กล่าวถึงวาทกรรมสื่อไว้ว่า

ในทางนิเทศศาสตร์ เรียกการนำเสนอผลงานของสื่อมวลชนว่า วาทกรรมสื่อ (Media Discourse) โดยการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารกับมวลชน สื่อมวลชนมีอิสระ เช่น การนำเสนอข่าวในทางทฤษฎีสื่อมวลชนต้องนำเสนอข่าวด้วยความเป็นกลางแต่ในทางปฏิบัติการเสนอข่าวมักขึ้นอยู่กับสื่อว่ามองปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยกรอบแนวคิดวาทกรรมแบบใด ดังนั้นข่าวจึงไม่ใช่การรายงานโดยตรงไปตรงมา แต่ได้ผ่านกระบวนการปรุงแต่งของวาทกรรมสื่อมวลชนเรียบร้อยแล้ว

อย่างไรก็ดี แนวทางในการวิเคราะห์วาทกรรมสามารถใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่หลากหลายขึ้นอยู่กับประเด็นที่เลือกศึกษาและลักษณะของข้อมูลโดยอาจใช้กรอบความคิดทางด้านภาษาศาสตร์ สังคมศาสตร์ นิเทศศาสตร์ ปรัชญา จิตวิทยาและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างใดอย่างหนึ่งหรืออาจจะใช้กรอบความคิดของศาสตร์ต่างๆมาศึกษาร่วมกันได้

วัน ไดจ์ (กฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์. 2549: 113 ; อ้างอิงจาก Van Dijk. 1997: 3) เป็นผู้ที่เสนอกรอบแนวคิดเรื่อง “วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์” ซึ่งมีความเชื่อพื้นฐานว่า “วาทกรรมเป็นเครื่องมือของอุดมการณ์และภาษาไม่เพียงแต่สะท้อนสิ่งที่เกิดขึ้นแต่ยังเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นตามเป้าหมายของผู้ผลิตสารนั้นๆ” ทั้งนี้การวิเคราะห์ทฤษฎีทางภาษาได้แก่ การใช้คำศัพท์ การตีความและการใช้สมมติฐานเบื้องต้นเป็นเครื่องมือ (Presupposition Manipulation) การเสนอสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือ

ผู้ใดผู้หนึ่งให้เป็นแก่นความของประโยค (Topic) และกลวิธีทางวาทวิทยา (Rhetorical Devices) ได้แก่ การขัดแย้งความ (Contrasts) การอุปลักษณ์ (Metaphors) การใช้คำรื่นหู (Euphemisms) และการบรรยายเกินจริง (Hyperboles) เป็นหัวใจของการตีแผ่สิ่งที่แฝงในการใช้ภาษา

จากแนวคิดของ ฮอลล์ (สุรเดช ชาติอุดมพันธ์.2548: 3 ; อ้างอิงจาก Hall.1997: 15) และ กฤษดาภรณ์ หงส์ดารมภ์ (2549: 113) กล่าวได้ว่าการนำเสนอข่าวเป็นการเลือกนำเสนอที่ให้ความหมายและมุมมองของสื่อต่อสิ่งที่กล่าวถึงแล้วส่งผ่านมายังประชาชนผู้รับข่าวสาร จึงน่าสนใจว่าในการรายงานข่าวการชุมนุมทางการเมืองนั้นสื่อสะท้อนหรือสื่อภาพของการชุมนุมและผู้ชุมนุมเป็นเช่นไร หนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษาใดในการสร้างภาพแทนเหล่านั้น

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงจะศึกษากลวิธีทางภาษาและวิเคราะห์การเสนอภาพแทนโดยใช้กรอบแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เพื่อทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการนำเสนอภาพแทนในการรายงานข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวัน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมือง
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการนำเสนอภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย”

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาเรื่องภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” จากข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย จะทำให้เห็นพลังของภาษาที่เป็นกลวิธีสำคัญในการสร้างภาพแทน “ผู้ดี” “ผู้ร้าย” ในสังคมไทยและสะท้อนมุมมองของหนังสือพิมพ์ที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร

สมมติฐานของงานวิจัย

หนังสือพิมพ์มีการใช้ภาษาที่นำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองด้วยกลวิธีต่าง ๆ เช่น การเลือกใช้ศัพท์ การใช้สมญา การใช้อุปลักษณ์ การใช้ภาษาเหล่านั้นสะท้อนมุมมองของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อเหตุการณ์การชุมนุมโดยการนำเสนอภาพแทน “ผู้ดี” และ “ผู้ร้าย”

ขอบเขตของงานวิจัย

1. รวบรวมข่าวเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติหรือ นปช. จากหนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์แนวหน้า และหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2552 ถึง 31 พฤษภาคม 2553 โดยมีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

(1) เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพที่น่าเสนอข่าวที่มีประเด็นเนื้อหาหนัก โดยเฉพาะข่าวการเมืองโดยอ้างอิงจากผลงานวิจัยของปราณี กุลละวณิชย์ (2547) เรื่อง **กระจกรายวันจากข่าวการเมือง** ที่มีหลักเกณฑ์ที่ว่าหนังสือพิมพ์นั้นๆ เป็นหนังสือพิมพ์การเมือง

(2) เกณฑ์หนังสือพิมพ์ที่มีการนำเสนอข่าวการชุมนุมอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน ได้แก่ หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์แนวหน้า และหนังสือพิมพ์สยามรัฐ

2. เก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2552 ถึง 31 พฤษภาคม 2553 ผู้วิจัยเลือกรวบรวมข้อมูลในช่วงเวลาดังกล่าวเนื่องจากมีเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองและเกิดการจลาจลที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างกว้างขวาง ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด เหตุการณ์การชุมนุมดังกล่าวยืดเยื้อและทวีความรุนแรง แต่สถานการณ์ได้คลี่คลายลงในช่วงเดือนพฤษภาคม 2553

3. ขอบเขตของข่าวการชุมนุมที่ผู้วิจัยรวบรวมในงานวิจัยนี้ เป็นการรายงานข่าวหน้าหนึ่งที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติหรือ นปช. ได้แก่ กลุ่มผู้ชุมนุม การทำกิจกรรมของผู้ชุมนุม การปราบปรามผู้ชุมนุมโดยเจ้าหน้าที่รัฐ

นิยามศัพท์

ภาพแทน (representation)	หมายถึง สิ่งที่หนังสือพิมพ์สร้างขึ้นผ่านกลวิธีทางภาษา เพื่อสื่อความหมายหรือแทนมุมมองที่หนังสือพิมพ์มีต่อสิ่งที่กล่าวถึง
ผู้ดี (Good)	หมายถึง ผู้ที่มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ เคารพกฎหมายสิทธิของตนเองและผู้อื่น และคำนึงถึงความสงบสุขของส่วนรวม
ผู้ร้าย (Bad)	หมายถึง ผู้ที่มีพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ ละเมิดกฎหมายสิทธิของตนเองและผู้อื่น และไม่คำนึงถึงความสงบสุขของส่วนรวม

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาหนังสือพิมพ์ ความรู้เกี่ยวกับการเมือง ชำวงการเมือง เพื่อเป็นแนวทางวิเคราะห์
2. รวบรวมข่าวการชุมนุมทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์แนวหน้า และหนังสือพิมพ์สยามรัฐ
3. วิเคราะห์กลวิธีทางภาษานำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์แนวหน้า และหนังสือพิมพ์สยามรัฐ
4. วิเคราะห์การนำเสนอภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” ที่สะท้อนจากการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมือง
5. เสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” จากข่าวการชุมนุมทางการเมือง ในหนังสือพิมพ์ไทย ตามแนวทฤษฎีวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ โดยศึกษาจากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาการนำเสนอภาพแทนและทฤษฎีวิเคราะห์เชิงวิพากษ์
 - 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาการนำเสนอภาพแทน
 - 1.2 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีวิเคราะห์เชิงวิพากษ์
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพแทนและการใช้ภาษาที่สะท้อนมุมมองจากหนังสือพิมพ์
 - 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอภาพแทน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่สะท้อนมุมมองจากหนังสือพิมพ์

1. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาการเสนอภาพแทนและทฤษฎีวิเคราะห์เชิงวิพากษ์

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาการเสนอภาพแทน

ฮอลล์ (สุรเดช ชาติอุดมพันธ์. 2548: 3; อ้างอิงจาก Hall. 1997) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับภาพแทนว่า

การนำเสนอภาพแทนไม่ได้เป็นกระบวนการที่โปร่งใสแต่เป็นกระบวนการที่แอบแฝงผลิตความหมาย กล่าวคือ ในขณะที่สิ่งรอบข้างไม่ได้มีความหมายในตัวของมันเอง หากแต่นักเขียนหรือผู้ที่เสนอภาพแทนนั้นใส่ “ความหมาย” ลงไปในกระบวนการนำเสนอ จากแง่มุมดังกล่าวผู้เขียนนับว่ามีความสำคัญมากเนื่องจากเป็นผู้กำหนดกรอบและให้ความหมายกับสิ่งรอบข้างที่ไม่มีความหมายในตัวของมัน

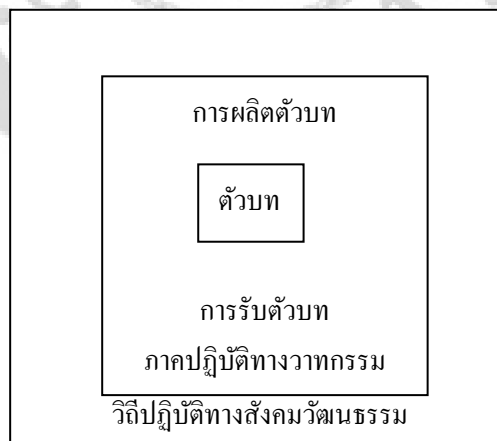
เอกรัฐ เลหาทัยวานิชย์ (2551: ออนไลน์) ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดการเสนอภาพแทนว่า “ภาพแทน” (Representation) คือผลผลิตทางความหมายของสิ่งที่คิด ความคิดในสมองของเราผ่านภาษา เป็นการเชื่อมโยงระหว่างความคิดและภาษา ซึ่งทำให้เราสามารถอ้างอิงโลกวัตถุจริงๆ ผู้คนและเหตุการณ์หรือจินตนาการสร้างโลกสมมติ ผู้คนและเหตุการณ์สมมติได้”

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าภาพแทนคือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อแทนความคิดหรือมุมมองของผู้เขียนที่มีต่อสิ่งที่ถูกกล่าวถึงซึ่งสามารถวิเคราะห์จากการใช้ภาษา ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการนำเสนอภาพแทนด้วยวิธีการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญ โดยแนวทางการวิเคราะห์ภาษาจะทำให้เห็นภาพแทนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมไปถึงการสร้างความหมายของหนังสือพิมพ์ที่กำลังกล่าวถึงกลุ่มคนหรือเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองซึ่งเป็นวิธีการสร้างที่มีเบื้องหลังมากกว่าการใช้ภาษาเหล่านั้น ในทางภาษาศาสตร์สามารถวิเคราะห์เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการนำเสนอภาพแทนโดยใช้แนวคิด “วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์”

1.2 แนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์

แนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เป็นทฤษฎีที่ถูกกล่าวถึงในการวิเคราะห์วาทกรรมอย่างหลากหลาย ในทางภาษา สาวิตรี คทวณิช (2549: 33) กล่าวถึงแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ว่า “วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์มีความสอดคล้องกับทฤษฎีทางสังคม กล่าวคือ กระบวนการทำให้ดูเป็นธรรมชาติ (Naturalisation) หมายถึง อิทธิพลทางภาษาหรือการใช้ประโยชน์จากภาษาสามารถ ทำให้ภาษาดูเป็นเรื่องธรรมดาสามัญ”

สอดคล้องกับ แฟร์คลัฟ (สาวิตรี คทวณิช. 2549: 33; อ้างอิงจาก Fairclough. 1995) ที่ได้เสนอกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสังคม โดยมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ดังการแสดงกรอบวิเคราะห์นี้



วันโด๊ก (วิโรจน์ อรุณมานะกุล.2553: 315; อ้างอิงจาก Van Dijk. 1997: 3) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้กล่าวถึงแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เช่นกัน โดยกล่าวว่า

วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เป็นการวิเคราะห์วาทกรรมเพื่อมองหาความสัมพันธ์เชิงอำนาจซึ่งส่งผลต่อภาษาที่ปรากฏ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับวาทกรรม (discourse) อำนาจ (power) การครอบงำ (dominance) ความไม่เท่าเทียมในสังคมและความสัมพันธ์เกี่ยวกับตัวผู้วิเคราะห์เองเพื่อมองหาบทบาทของวาทกรรม ในการทำซ้ำและในการท้าทายการครอบงำ

จากแนวคิดดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์มีจุดมุ่งหมายในการชี้ให้เห็นอุดมการณ์ที่แฝงอยู่ในวาทกรรม การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ที่มุ่งศึกษาภาพแทน (Representation) มีความเชื่อพื้นฐานว่าวาทกรรมเป็นการเลือกนำเสนอหรือไม่นำเสนอบางแง่มุม การเลือกนำเสนอเป็นการเลือกให้ความหมาย ความจริงตามที่ศนะของผู้สร้างวาทกรรมนั้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพแทนและการใช้ภาษาที่สะท้อนมุมมองจากหนังสือพิมพ์

ผู้วิจัยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีการศึกษาโดยใช้แนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์หลายสาขา เช่นในทางรัฐศาสตร์ เฉลิมพล แซ่กิ้น (2550) ได้ใช้แนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่อง พระนเรศวร : วาทกรรมจากอดีตที่แปรเปลี่ยนไปสู่วาทกรรมเชิงสัญลักษณ์ แห่งกองทัพ งานวิจัยเรื่อง วาทกรรมว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในปรัชญาการเมืองสมัยใหม่ ของ วรางคณา มุทุมม (2547) ในทางนิเทศศาสตร์มีการใช้แนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เป็นแนวทางในการศึกษาจำนวนมากเช่น งานวิจัยเรื่อง วาทกรรมวิเคราะห์ของสนธิ ลิ้มทองกุล ในรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ ของ ธิดารัตน์ อเนกะเวียง (2548) งานวิจัยเรื่อง วาทกรรมเชิงวิพากษ์ในรายการ "รัฐบาลหุ่น" ทางสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ของ กานดา สุขเกษม(2546) และงานวิจัยเรื่องวาทกรรมวิเคราะห์รายการนายกฯทักษิณคุยกับประชาชนและรายการชวนออนไลน์ ของ รัตนาวดี สำราญสุข(2545) ส่วนการศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ในสาขาวิชาทางภาษาศาสตร์ มีงานวิจัยที่น่าสนใจ เช่น งานวิจัยเรื่อง วาทกรรมเหตุการณ์พิพาทเขาพระวิหาร พ.ศ.2551 จากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและอุดมการณ์ ของ นิตินงค์ พิเศษฐพันธ์ (2553) งานวิจัยเรื่อง การศึกษาวาทกรรมเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อเอดส์ในสังคมไทยตามแนวปฏิพันธะวิเคราะห์ ของ จันทิมา เอี่ยมมานนท์(2549) งานวิจัยเรื่อง มุมมองความงามที่นำเสนอผ่านโฆษณาเครื่องสำอางของรัชนิษฐ์ พงศ์อุดม (2548) และงานวิจัยเรื่อง อุดมทรศน์เกี่ยวกับเขมรในปริเฉท

หนังสือพิมพ์ไทย : กรณีเหตุจลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชา พ.ศ.2546 ของ ชนกพร พัวพัฒน์กุล (2548) เป็นต้น

ในงานนี้ผู้วิจัยมุ่งวิเคราะห์ภาษาในสื่อสารมวลชนเพื่อดูความสัมพันธ์ในการใช้ภาษาซึ่งเป็นระบบสัญลักษณ์มาสร้างความหมายด้วยกลวิธีทางภาษา ผู้วิจัยจะได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอภาพแทน
- 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่สะท้อนมุมมองจากหนังสือพิมพ์

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอภาพแทน

งานวิจัยนี้สนใจศึกษาการนำเสนอภาพแทนในสื่อสารมวลชน จึงได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

กนกพรธรณ วิบูลย์ศรีน (2547) ศึกษาเปรียบเทียบภาพตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่และหลังสมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์อเมริกัน ผลการศึกษาพบว่าภาพตัวแทน (Representations) ของผู้หญิงสมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทย มีลักษณะทางกายภาพที่ดี มีความมั่นใจในตนเอง กล้าเปิดเผย แต่ยังคงแสดงอาการลังเลในการตัดสินใจ พยายามที่จะผลักดันตนให้หลุดพ้นจากความเชื่อเดิมๆ สำหรับภาพตัวแทนของผู้หญิงหลังสมัยใหม่พบภาพของการไม่ยึดติดกับสิ่งต่างๆ ทำตามความต้องการส่วนตน ใช้เรื่องเพศเป็นตัวแสดงความรู้สึกรัก มุ่งหาความสุขให้กับชีวิตและกำหนดรสนิยมทางเพศของตนเองได้ ในขณะที่ภาพตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่ในภาพยนตร์อเมริกัน มีความเป็นปัจเจกชนสูง แต่ก็ให้ความสำคัญกับครอบครัว มีลักษณะของการทวนกระแสสังคม ไม่ต้องการให้สังคมคาดหวังสำหรับภาพตัวแทนของผู้หญิงหลังสมัยใหม่มีการประกอบอาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์ มีความกล้าหาญ แต่ก็โหยหาถึงรากเหง้าของตน ปฏิเสธกฎเกณฑ์ของสังคมที่ปวง ใช้เทคโนโลยีในการเสริมความรู้ และมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายได้หลายคนเพื่อหาความสุขใส่ตัว ภาพตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์อเมริกันมีวิธีการดำเนินชีวิตคล้ายคลึงกัน คือมีการแสดงออกต่อสังคมและคนรอบข้าง แต่ก็แฝงด้วยความเหงา และมีความแตกต่างกันในแง่ของการเลือกกำหนดรสนิยมทางเพศ การให้ความสำคัญกับครอบครัว และการได้รับการลงโทษจากสังคม ส่วนผู้หญิงหลังสมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์อเมริกันมีความคล้ายคลึงกันในแง่การรู้ความต้องการของตัวเองในการดำเนินชีวิต และมีความแตกต่างกันในแง่ของการใช้อำนาจของตนกับผู้ชายเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

พรพรรณ สมบูรณ์บัติ (2549) ศึกษาเรื่อง **หญิงชรา : ภาพตัวแทนในรายการสารคดีโทรทัศน์ “คนค้นคน”** ผลการศึกษาพบว่าภาพตัวแทนในรายการสารคดีโทรทัศน์คนค้นคนไม่ได้สะท้อนความจริงทั้งหมด แต่ทำหน้าที่กำหนดความหมายของผู้สูงอายุ เช่น หญิงชราผู้อ่อนแอ ยากจนไร้อำนาจในการต่อรอง เป็นคนอ่อนแอ ไร้คุณค่ากับลูกหลาน แต่ในอีกด้านหนึ่งผู้สูงอายุในฐานะผู้รับสารพยายามต่อสู้และต่อรองความหมายบางประการของอัตลักษณ์หญิงชราในรายการสารคดี โดยเฉพาะการปฏิเสธนิยามหญิงชราที่กำหนดความหมายของภาพแทนหญิงชราให้เป็นผู้ที่ยืนหยัดด้วยตนเอง พึ่งพาตัวเองได้

งานวิจัยดังกล่าวเป็นการศึกษาเรื่องภาพแทนโดยศึกษาการสร้างความหมายเชื่อมโยงกับสังคมไม่ได้มุ่งเน้นที่ภาษา กล่าวคือ ศึกษาในด้านสังคมและวัฒนธรรมที่เป็นตัวกำหนดความหมายมากกว่าการวิเคราะห์ภาษาที่ใช้แทนภาพหญิงคนชรา ดังนั้นผู้วิจัยจึงทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมกับการใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อสร้างความหมายที่สะท้อนภาพแทนเป็นหลัก

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่สะท้อนมุมมองจากหนังสือพิมพ์

ในภาษาไทยงานวิจัยที่ใช้แนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีทางภาษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยตามลำดับ ดังนี้

กฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์ (2543) วิเคราะห์ปริศนาเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย โดยใช้กรอบแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ ผลการศึกษาพบว่า มีการใช้ถ้อยคำที่แฝงไปด้วยอคติทางด้านเชื้อชาติซึ่งพบในการพูดหัวข่าวและข้อความนำภาษาที่ใช้แสดงให้เห็นมุมมองที่นักหนังสือพิมพ์มีต่อชนกลุ่มน้อยว่ามีความแตกต่างทางชาติพันธุ์กับคนไทยโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ (1) หนังสือพิมพ์นำเสนอความเป็นชาติพันธุ์ความเป็นชนเผ่าว่าการเกิดเป็นชาวเขาไม่ใช่คนในประเทศไทย (2) ไม่มีการนำเสนอด้านดีในเรื่องวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ใกล้ชิดธรรมชาติ เป็นผู้ดูแลธรรมชาติให้งดงามแต่นำเสนอในด้านลบด้วยการใช้ถ้อยคำรุนแรงแฝงไว้ทุกครั้ง เช่น เรียกชื่อชนกลุ่มน้อยว่า **โจร** **กะเหรี่ยง**

ในงานวิจัยเรื่อง **วาทกรรมเกี่ยวกับภาคใต้และความรุนแรงในสังคมไทย** ของกฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์ และโสรัจจ์ หงส์ดารมภ์ (2549: 103) ซึ่งวิเคราะห์ภาษาการรายงานข่าวความไม่สงบทางภาคใต้ในหนังสือพิมพ์ ผลการวิเคราะห์สะท้อนให้เห็นว่า ในการพูดและการเขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ความรุนแรงในภาคใต้จะประกอบไปด้วยการแต่งแต้มความเป็นจริงให้เป็นไปตามวาระของผู้มองเสมอ เช่นกลวิธีการใช้อุปลักษณ์ ปัญหาภาคใต้คือไฟ คือมองปัญหาว่าเป็นไฟ โดยมีการใช้คำกริยา เช่น **ดับ โหม ร้อน ๆ** เปรียบกับเชื้อไฟและแผนดับไฟนอกจากนี้ภาพชาวไทย

เชื้อสายมาเลย์กลุ่มหนึ่งได้ถูกนำเสนอในภาพของกลุ่มผู้นิยมความรุนแรงหรือก่อเหตุการณ์ไม่สงบ การรายงานข่าวจึงมักใช้คำเรียกผู้ไม่หวังดีว่าโจรใต้ ทำให้ภาพลักษณ์ของคนภาคใต้และพื้นที่เขตภาคใต้มีความน่ากลัว เต็มไปด้วยโจร

วิทยานิพนธ์เรื่อง **ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับมุมมองในข่าววัดพระธรรมกายในหนังสือพิมพ์ไทย** ของกาญจนา เจริญเกียรติบวร (2543) เป็นงานวิจัยที่มุ่งวิเคราะห์ภาษาจากการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ไทย ผลการวิเคราะห์พบการเลือกใช้รูปแบบภาษาอย่างใดอย่างหนึ่ง บ่งบอกถึงทัศนคติหรือความเห็นที่หนังสือพิมพ์มีต่อบุคคลหรือเหตุการณ์เหล่านั้น มีลักษณะเฉพาะที่สะท้อนมุมมองหรือภาพของสิ่งเหล่านั้นอีกด้วย กล่าวคือหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษา ได้แก่ กลวิธีทางความหมาย การให้สมญา การใช้อุปสรรค การเลือกใช้คำศัพท์สื่อความหมายในทางลบ และกลวิธีการเรียบเรียงความ เช่น แสดงการประเมินระดับคุณค่า แนวโน้ม หรือทำนายความเป็นไปได้ตามความเชื่อมั่นของผู้เขียน ซึ่งอาจจะไม่เกิดขึ้น การอ้างคำกล่าวบุคคลอื่น คืออ้างถึงบุคคลหรือพระผู้ใหญ่ที่มีชื่อเสียง และการใส่เครื่องหมายและขนาดอักษรเพื่อเน้นการกำกับคำพูด และเน้นข้อความให้เด่นชัดขึ้น

หนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษาดังกล่าวให้ภาพลบแก่วัดพระธรรมกาย คือมีการกระทำผิดวินัยสงฆ์ร้ายแรงเป็นภัยอันตรายต่อพุทธศาสนา จากการใช้ถ้อยคำที่หนังสือพิมพ์สื่อภาพว่ามีพฤติกรรมหรือความนึกคิดไม่เหมาะสมและไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย

ในงานวิจัยเรื่อง **อุดมการณ์เกี่ยวกับเขมร ในปริเฉทหนังสือพิมพ์ไทย กรณีเหตุจลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชา พ.ศ.2546** ของชนกพร พัวพัฒนกุล (2548) เป็นงานวิจัยที่ใช้แนวทางวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เพื่อวิเคราะห์ภาษา พบว่าหนังสือพิมพ์ไทยได้นำเสนอภาพของเขมรในเชิงลบนำไปสู่การมองว่า ประเทศไทยเหนือกว่าประเทศกัมพูชา และอุดมการณ์ที่เต็มไปด้วยการเป็นชาตินิยมแห่งชาติไทย ภาพและอุดมการณ์ดังกล่าวสะท้อนจากการใช้กลวิธีทางภาษา เช่น การใช้ถ้อยคำ พบว่ามีการใช้ถ้อยคำที่ให้ภาพของ “เขมร” ว่าเป็นคนป่าเถื่อน ไร้ใจไม่ได้ เช่น **ผู้นำ ทุเบา ผูงชนชาวกัมพูชาที่โง่เขลา** กลุ่มหนึ่ง **มีอบเขมรบ้าคลั่ง เขมรแสบ** และ การใช้สมญานามเพื่ออ้างถึงคน กลุ่มคน และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องในเชิงลบ เช่นการอ้างถึงผู้นำกัมพูชาใช้คำว่า **สุนชวย พระยาละแวก** การใช้โครงสร้างทางวรรณศิลป์ ได้แก่ การใช้อุปสรรคที่เกี่ยวกับสงคราม เกี่ยวกับไฟ โดยใช้กลุ่มคำ **สงคราม เปิดศึก ลุกกลาม ชนวน** การใช้ข้อสมมติเบื้องต้นเป็นเครื่องมือพบว่ามีการใช้รูปภาพที่สื่อว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีเงื่อนไข มีเบื้องหลัง โดยอ้างถึงบุคคลหรือเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์หรืออ้างถึงกรณีของไทยและกัมพูชามีข้อพิพาทระหว่างกันจากการใช้คำว่า **แฉ** มากที่สุด

เช่น **แจตตันตอ**, **แจเหตุการณ**, **บักจิวแจ** การอ้างคำกล่าวของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการเพิ่มน้ำหนักและความน่าเชื่อถือ เป็นการยืนยันคำพูดว่าไม่ได้เขียนขึ้นเอง เช่น **แม้วระบุนุสนเซนไม่ติดใจ บักจิวกร้าวต้องลากตัวมาลงโทษที่ไทย**

กลวิธีทางภาษาดังกล่าวนำเสนออุดมการณ์เกี่ยวกับเขมร เช่น การนำเสนอภาพเกี่ยวกับเขมร ใช้กลุ่มคำที่สื่อความหมายว่าเขมรด้อยปัญญา ป่าเถื่อน ไม่น่าไว้วางใจ ทำให้ภาพของเขมรเป็นไปในทางลบ คือ เขมรเป็นผู้กระทำ ส่วนไทยเป็นผู้ถูกกระทำ ผลการวิเคราะห์ภาษาทำให้เห็นอุดมการณ์ที่มีต่อเขมร คือ พบการนำเสนอภาพของเขมรไว้วางใจไม่ได้ เนรคุณ เขมรต้องพึ่งพาอาศัยไทย

ในวิทยานิพนธ์ของ นิติพงศ์ พิเศษฐพันธ์ (2553) เรื่อง **วาทกรรมเหตุการณ์พิพาทเขาพระวิหาร พ.ศ.2551 จากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย: การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอุดมการณ์** ซึ่งมีการศึกษาไปในทิศทางเดียวกับวิทยานิพนธ์ของชนกพร พัวพัฒนกุล (2548) กล่าวคือมุ่งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและอุดมการณ์ ผลการวิเคราะห์พบกลวิธีการใช้ภาษา 8 วิธีได้แก่ 1) การเลือกใช้คำศัพท์ พบว่ามีการเลือกใช้คำศัพท์เพื่ออ้างถึงผู้ร่วมเหตุการณ์ และเลือกใช้คำศัพท์เพื่อแสดงพฤติกรรมหรือบรรยายคุณสมบัติผู้ร่วมเหตุการณ์ เช่นการอ้างถึงฝ่ายไทย การเลือกใช้คำที่อ้างถึงเขมร และการเลือกคำเพื่อบรรยายเหตุการณ์ เช่น **เสียท่า** กล่าวถึงฝ่ายไทยที่พลาดท่าให้กับเขมร หรือใช้คำว่า **เล่นมือสองหน้า** ซึ่งอ้างถึงพฤติกรรมที่ไม่น่าไว้วางใจ 2) การใช้อุปสรรค พบกลุ่มคำที่สื่อความหมายถึงการดำเนินการทางการทูตเหมือนการทำสงครามระหว่างไทยกับเขมร เช่น **เปิดฉาก สมรภูมิ ยุทธวิธี แนวรบ** ซึ่งกลุ่มคำดังกล่าวได้สะท้อนมิติของความขัดแย้งกรณีเขาพระวิหารและการดำเนินการทางการทูตเป็นเรื่องของการต่อสู้การทำสงคราม ทำให้สรุปได้ว่า เขมร และไทย เป็นศัตรูกัน 3) การใช้นามนัย พบว่ามีการใช้คำ **ไทย** แทนประเทศไทยหรือแทนรัฐบาลไทย คือ **กัมพูชา** หมายถึงรัฐบาลกัมพูชา 4) การใช้มูลบท พบว่ามีการใช้คำบ่งชี้มูลบทหลายรูปแบบ เช่น **ระงับ ยกเลิก** บ่งชี้การเปลี่ยนแปลงสภาพ หรือคำว่า **ในขณะที่** บ่งชี้เวลา ทำให้ทราบว่าเหตุการณ์ดังกล่าวได้เคยเกิดขึ้นมาแล้ว 5) การใช้คำแสดงทัศนภาวะ พบว่ามีการเลือกใช้คำที่เกี่ยวกับการแสดงทัศนคติ โดยเน้นความหมายของคำกริยา ดังตัวอย่างในกลุ่มคำ **ต้อง จะ อาจ เคย** 6) การใช้ถ้อยคำแบบนัยแฝงแบบชนบ พบว่าถ้อยคำแบบชนบมีความหมายโดยนัยจากรูปภาษา เช่น **ปากดี ทำดีทำต่อ** 7) การกล่าวอ้างเพื่อสร้างสทพบว่ามีการใช้คำกล่าวอ้างเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ โดยการยกคำกล่าวอ้างหรือข้อความที่ยกมาเป็นคำพูดของคนอื่นไม่ใช่หนังสือพิมพ์เขียนเอง และ 8) การเรียบเรียงความ พบว่ามีการเรียบเรียงเรื่องราวโดยมีโครงสร้างที่ตายตัว โดยมีการลำดับเหตุการณ์ตามเวลา เป็นกลวิธีทางภาษาที่มีส่วนในการคิดหรือตีความหมายของผู้อ่าน

จากกลวิธีการใช้ภาษาทั้งหมดสะท้อนความคิดเกี่ยวกับไทยและเขมรว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบ โดยเสนอชุดความคิด เขมรมักสร้างปัญหาให้กับไทย ส่งผลให้ไทยเสียประโยชน์จากการไม่ทันเล่ห์เหลี่ยมของเขมร ทำให้ไทยเป็นฝ่ายเพลี่ยงพล้ำ หนังสือพิมพ์เสนอภาพว่าเหตุการณ์พิพาทเขาพระวิหาร เป็นปัญหาระดับชาติที่ทุกคนในชาติต้องเผชิญร่วมกัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้เข้าใจได้ว่าหน้าที่ของภาษาและมุมมองความคิดมีความสัมพันธ์กัน การศึกษาตามแนววาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ ทำให้เห็นการเชื่อมโยงกันของภาษาและความคิดความเชื่อบางประการที่อยู่เบื้องหลังภาษาได้ ผู้วิจัยจะได้นำเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์เรื่องภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” จากข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทยต่อไป



บทที่ 3

กลวิธีทางภาษาในการรายงานข่าวการชุมนุมทางการเมือง ของหนังสือพิมพ์ไทย

ในบทนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่สะท้อนภาพความเป็น “ผู้ดี ผู้ร้าย” ในการรายงานข่าวการชุมนุมทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์รายวัน 3 ชื่อฉบับได้แก่ หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์สยามรัฐ และหนังสือพิมพ์แนวหน้า โดยจะเสนอลำดับเหตุการณ์ของการชุมนุมทางการเมืองและเสนอผลวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองตามลำดับ ดังนี้

1. ลำดับเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมือง
2. เนื้อหาและการนำเสนอเหตุการณ์ในหนังสือพิมพ์
3. กลวิธีทางภาษาในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ไทย
 - 3.1 การใช้ถ้อยคำ
 - 3.2 การใช้อุปสรรค
 - 3.3 การใช้รูปประโยค
 - 3.4 การอ้างคำกล่าว
 - 3.5 การใช้มูลบท

1. ลำดับเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมือง

เหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองในประเทศไทยที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างเดือนมีนาคม 2552 ถึงเดือนพฤษภาคม 2553 มีชนวนเหตุมาจากการชุมนุมแดงทั้งแผ่นดินสัญจรโดยกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) กล่าวได้ว่าฝ่ายรัฐบาลภายใต้การบริหารงานของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้นไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประเทศได้รวมไปถึงได้มีการกล่าวพาดพิงองคมนตรีและตุลาการบางท่านว่าเข้ามามีบทบาทและแทรกแซงการเมือง แกนนากลุ่ม นปช.ได้ประกาศการชุมนุมแดงทั้งแผ่นดินสัญจรครั้งที่ 6² ขึ้นที่ท้องสนามหลวง

²แดงทั้งแผ่นดินครั้งที่ 1 จัดขึ้นที่บริเวณริมถนนหน้าศาลากลางจังหวัดขอนแก่น ครั้งที่ 2 จัดขึ้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ครั้งที่ 3 จัดขึ้นที่จังหวัดจันทบุรีครั้งที่ 4 จัดขึ้นที่สนามกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ครั้งที่ 5 จัดขึ้นที่สนามกีฬา 700 ปี จังหวัดเชียงใหม่ และครั้งที่ 6 จัดขึ้นที่สนามหลวง กรุงเทพมหานคร

โดยประกาศเจตนาที่จะปิดหลักชุมนุมรอบทำเนียบรัฐบาลจนกว่ารัฐบาล องคมนตรีและตุลาการที่ ถูกพาดพิงจะลาออกจากตำแหน่ง การชุมนุมดังกล่าวได้ยืดเยื้อและทวีความรุนแรงมากขึ้นมีการปะทะ กันของกลุ่มผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารหลายครั้ง

วันที่ 11 เมษายน 2552 นายอิสรมันต์ พงศ์เรืองรอง นำผู้ชุมนุมปิดล้อมการประชุมสุดยอด ผู้นำอาเซียนกับคู่เจรจา หน้าโรงแรมรอยัล คลิฟ บีช รีสอร์ท พัทยา เพื่อเข้ายื่นหนังสือกับตัวแทน อาเซียน หลังจากนั้นนายอิสรมันต์ พงศ์เรืองรองได้ถูกตำรวจจับกุมตัว ต่อมาได้เกิดเหตุการณ์ เจ้าหน้าที่ทหารสลายการชุมนุมบริเวณสามเหลี่ยมดินแดง ทำให้รัฐบาลประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความ ร้ายแรงเพื่อควบคุมสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น แกนนำจึงประกาศยุติการชุมนุมเนื่องจาก เกรงจะมีผู้ไม่หวังดีทำให้เกิดสถานการณ์บานปลาย

เมื่อเหตุการณ์การชุมนุมสงบลง แกนนำ นปช. ประกาศมอบตัวในวันที่ 14 เมษายน 2552 นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้นได้ประกาศยกเลิกพระราชกำหนดสถานการณ์ฉุกเฉิน ที่มีความร้ายแรงในเขตกรุงเทพมหานคร นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม พระนครศรีอยุธยา และบาง อำเภอกของปทุมธานี มีผลตั้งแต่วันที่ 24 เมษายน 2552 เป็นต้นไป ต่อมาในวันที่ 12 มีนาคม 2553 กลุ่มนปช. ประกาศเริ่มการชุมนุมอีกครั้ง รัฐบาลจึงเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัยรวมทั้งเข้มงวด กับการตรวจพิจารณาสื่อมวลชนและอินเทอร์เน็ต ตลอดจนสั่งปิดสถานีโทรทัศน์ดีเอสทีและสถานี วิทยุพีเพิลชาแนลเนื่องจากเกรงว่าจะเป็นช่องทางในการปลุกระดมมวลชนให้เข้าร่วมการชุมนุม

อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าวไม่สามารถยับยั้งให้กลุ่มผู้ชุมนุมเดินทางเข้ามายัง กรุงเทพมหานครได้ การชุมนุมเกิดขึ้นอีกครั้งที่สะพานผ่านฟ้าลีลาศบนถนนราชดำเนิน ผู้ชุมนุมใช้ มาตรการเดินขบวนรอบกรุงเทพมหานคร รวบรวมเลือดไปเทที่หน้าประตูทำเนียบรัฐบาล หน้าทำการ พรพประชาธิบดี และหน้าบ้านพักนายกรัฐมนตรีเพื่อกดดันให้รัฐบาลลาออก

จากนั้นมีการเจรจาระหว่างรัฐบาลกับผู้ชุมนุมสองครั้ง ได้ข้อสรุปว่าจะมีการยุบสภาแต่ไม่สรุป วันเวลาโดยทั้งก่อนและระหว่างการชุมนุม มีการเผชิญหน้ากันระหว่างผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐหลาย ครั้งสถานการณ์จึงตึงเครียดเพิ่มมากขึ้น

วันที่ 3 เมษายน 2553 กลุ่มผู้ชุมนุมปิดการจราจรที่แยกราชประสงค์รวมทั้งสร้างแนวป้องกัน ในบริเวณโดยรอบ รัฐบาลประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงอีกครั้งในวันที่ 7 เมษายน 2553 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กองกำลังทหารได้สลายการชุมนุมที่สะพานผ่านฟ้าลีลาศ เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ ทั้งนี้กลุ่มผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐต่างฝ่ายต่างยืนยัน ความบริสุทธิ์และปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นผู้กระทำการให้มีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จากนั้นแกนนำ นปช. ได้ประกาศรวมสถานที่ชุมนุมเป็นแยกราชประสงค์เพียงแห่งเดียว

ต่อมารัฐบาลเสนอแนวทางปรองดองแต่ไม่เป็นที่พอใจของกลุ่มผู้ชุมนุมแม้จะมีท่าทียอมรับในระยะแรกก็ตาม ต่อมารัฐบาลสั่งการให้เจ้าหน้าที่ทหารเข้าล้อมพื้นที่แยกราชประสงค์ จนกระทั่งเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 เจ้าหน้าที่ทหารได้เข้ายึดพื้นที่เป็นครั้งสุดท้าย ทำให้เกิดเหตุการณ์เผชิญหน้าและปะทะกันระหว่างผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่รัฐ เหตุการณ์เริ่มทวีความรุนแรง มีการใช้กำลังคนและใช้อาวุธในการทำร้ายร่างกายโดยที่ต่างฝ่ายต่างยืนยันความบริสุทธิ์ว่าไม่ได้เป็นผู้ก่อเหตุความรุนแรง

เมื่อแกนนำ นปช. เห็นว่าไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ไว้ได้ จึงประกาศยุติการชุมนุมและยอมมอบตัวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นผลให้ผู้ชุมนุมส่วนหนึ่งเกิดความไม่พอใจและมีการปลุกระดมให้ก่อจลาจลและวางเพลิงสถานที่หลายแห่งทั่วประเทศ เช่น วางเพลิงห้างสรรพสินค้า เซนทรัล เวิลด์ วางเพลิงศาลากลางจังหวัดอุดรธานี อุบลราชธานี ขอนแก่นและสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เป็นต้น เหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลประกาศพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉินเพื่อคลี่คลายสถานการณ์ในที่สุด

2. เนื้อหาและการนำเสนอเหตุการณ์ในหนังสือพิมพ์

ในช่วงระยะเวลาที่เกิดเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ และอินเทอร์เน็ตได้ติดตามและนำเสนอข่าวอย่างใกล้ชิดและเข้มข้นมาก ในส่วนของสื่อหนังสือพิมพ์รายวันมีการนำเสนอข่าวการชุมนุมเป็นประเด็นหลักและพาดหัวข่าวเป็นข่าวสำคัญอย่างต่อเนื่อง

ผู้วิจัยพบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับมีปริมาณและเนื้อหาการนำเสนอเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองที่ต่างกันโดยหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองมากที่สุดได้แก่ มติชน แนวหน้า และสยามรัฐตามลำดับ ในส่วนของเนื้อหาการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ สามารถจำแนกข้อมูลออกเป็นประเด็นข่าวได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ การรายงานกิจกรรมความเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้ชุมนุมและผู้ที่เกี่ยวข้อง การรายงานคำกล่าวหรือความคิดเห็นและการรายงานเหตุปะทะระหว่างผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐ เนื้อหาที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือกิจกรรมการเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้ชุมนุมและผู้ที่เกี่ยวข้อง การอ้างคำกล่าวหรือความคิดเห็นและการรายงานเหตุการณ์ปะทะตามลำดับ แสดงได้ดังตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการชุมนุมทางการเมือง

หนังสือพิมพ์	เดือน/ปี	ปริมาณข่าว		
		กิจกรรมความเคลื่อนไหว	ความคิดเห็นหรือคำกล่าว	เหตุการณ์ปะทะ
มติชน	เมษายน 2552	17	4	2
	พฤษภาคม 2552	-	4	-
	สิงหาคม 2552	1	-	-
	พฤศจิกายน 2552	18	6	2
	ธันวาคม 2552	13	5	-
	มกราคม 2553	20	6	-
	กุมภาพันธ์ 2553	20	5	-
	มีนาคม 2553	17	9	-
	เมษายน 2553	16	6	6
	พฤษภาคม 2553	12	2	8
แนวหน้า	เมษายน 2552	42	16	4
	พฤษภาคม 2552	-	5	-
	สิงหาคม 2552	1	1	-
	กันยายน 2552	6	-	-
	ตุลาคม 2552	2	-	-
	พฤศจิกายน 2552	1	-	-
	ธันวาคม 2552	3	-	-
	มกราคม 2553	1	-	-
	กุมภาพันธ์ 2553	-	2	-
	มีนาคม 2553	18	7	1
เมษายน 2553	15	3	1	
พฤษภาคม 2553	6	2	-	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หนังสือพิมพ์	เดือน/ปี	ปริมาณข่าว		
		กิจกรรมความเคลื่อนไหว	ความคิดเห็นหรือคำกล่าว	เหตุการณ์ปะทะ
	เมษายน 2552	32	4	9
	พฤษภาคม 2552	4	-	-
	มิถุนายน 2552	2	-	-
	สิงหาคม 2552	3	2	-
แนวหน้า	กันยายน 2552	4	2	-
	มกราคม 2553	7	5	-
	กุมภาพันธ์ 2553	18	5	-
	มีนาคม 2553	18	4	-
	เมษายน 2553	28	4	5
	พฤษภาคม 2553	15	2	7

ข้อมูลจากตารางแสดงให้เห็นว่าการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมือง ปรากฏในการนำเสนอประเด็นการรายงานกิจกรรมความเคลื่อนไหวมากที่สุด นอกจากนี้จากการศึกษาข้อมูลยังพบว่า หนังสือพิมพ์มีการนำเสนอข่าวในประเด็นที่ปรากฏร่วมกัน สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

เมษายน 2552

- 1) กลุ่ม นปช. เคลื่อนไหวปิดล้อมการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนกับคู่เจรจา หน้าโรงแรมรอยัล คลิฟ บีช รีสอร์ท พัทยา
- 2) เหตุการณ์ปะทะระหว่างผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐ บริเวณสามเหลี่ยมดินแดง และโรงแรมรอยัล คลิฟ บีช รีสอร์ท พัทยา
- 3) เจ้าหน้าที่รัฐกล่าวว่าผู้ชุมนุมกระทำผิดกฎหมาย ก่อความไม่สงบ ทำลายชื่อเสียงประเทศชาติจากเหตุการณ์ปิดล้อมการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนกับคู่เจรจา รวมถึงเหตุการณ์ทำลายทรัพย์สินทางราชการ

สิงหาคม 2552

- 1) กลุ่ม นปช. ยื่นถวายฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษให้แก่พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร

กันยายน 2552

- 1) กลุ่ม นปช. รวมกลุ่มชุมนุมอีกครั้งเพื่อรำลึกวันครบรอบเหตุการณ์รัฐประหาร 19

กันยายน

- 2) นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เปิดเผยหลักฐานเจ้าหน้าที่รัฐใช้กำลังสลายผู้ชุมนุม

พฤศจิกายน 2552

1) กลุ่ม นปช. ประกาศชุมนุมใหญ่ 16 พฤศจิกายน ท่ามกลางเสียงคัดค้านจากกลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วย

- 2) กลุ่ม นปช. เดินทางไปต่างประเทศเพื่อพบกับพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร

ธันวาคม 2552

1) กลุ่ม นปช. เคลื่อนไหวการชุมนุมไปที่เขายายเที่ยง เพื่อเรียกร้องความยุติธรรมกรณี พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ถี้อครองที่ดินในเขตป่าสงวน

- 2) กลุ่ม นปช. ช่มชู้เผาบ้านคณะกรรมการเลือกตั้ง (กกต.)

มกราคม 2553

- 1) กลุ่ม นปช. นัดประชุมหาข้อสรุปวันชุมนุมใหญ่

- 2) กลุ่ม นปช. บุกเขายายเที่ยงชุมนุมขับไล่พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ออกจากพื้นที่ป่าสงวน

- 3) กลุ่ม นปช. ชุมนุมเรียกร้องความยุติธรรมกรณีสร้างสนามกอล์ฟในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

เขาสอยดาว

- 4) ตำรวจจับกุมการ์ดเสื้อแดงพร้อมอาวุธจำนวนมากในบ้านพัก พล.ต. ชัดติยะ สวัสดิ์ผล

กุมภาพันธ์ 2553

1) พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตรยื่นเงื่อนไขยุติการชุมนุมกับนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะด้วยข้อเรียกร้องยุบสภา

- 2) กลุ่ม นปช. นัดรวมกลุ่มผ่านสถานีวิทยุชุมชนเพื่อทำร้ายนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

- 3) กลุ่ม นปช. รวมกลุ่มขัดขวางการแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่มีนายเนวิน ชิดชอบเป็นประธาน

สโมสร**มีนาคม 2552**

- 1) กลุ่ม นปช. ทั่วประเทศเดินทางเข้าร่วมชุมนุมในวันที่ 14 มีนาคม

- 2) กลุ่ม นปช. ตั้งเวทีบริเวณแยกสะพานผ่านฟ้าลีลาศ

3) รัฐบาลประกาศใช้พระราชบัญญัติความมั่นคงแห่งชาติ และชี้แจงรายละเอียดให้แก่ประชาชนในประเทศและต่างประเทศ

4) กลุ่ม นปช. ประกอบพิธีกรรมเทเลดหน้าทำเนียบรัฐบาล

5) กลุ่มผู้ชุมนุมเคลื่อนขบวนด้วยรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ไปยังสถานที่สำคัญใน

กรุงเทพมหานคร

เมษายน 2553

1) กลุ่ม นปช. ชุมนุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2) กลุ่ม นปช. ประกาศย้ายสถานที่ชุมนุมไปยังบริเวณราชประสงค์

3) กลุ่ม นปช. ปะทะกับเจ้าหน้าที่รัฐ

4) รัฐตัดสัญญาณวิทยุกระจายเสียงสถานีพีเพิลชาแนล

5) เจ้าหน้าที่รัฐชี้แจงการประกาศใช้พระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน

6) กลุ่ม นปช. ทำร้ายร่างกายนายศุภชัย โพธิ์สุ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและ

สหกรณ์

พฤษภาคม 2553

1) กลุ่ม นปช. และเจ้าหน้าที่รัฐปะทะกันบริเวณสี่แยกราชประสงค์

2) แกนนำกลุ่ม นปช. ประกาศยุติการชุมนุม

3) กลุ่มผู้ชุมนุมที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด วางเพลิงเผาทำลายทรัพย์สินหน่วยงานราชการและหน่วยงานเอกชน เช่น ศาลากลางจังหวัด ห้างสรรพสินค้า สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

4) แกนนำ นปช. มอบตัวผู้คดี

3. กลวิธีทางภาษาในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ไทย

จากการศึกษาข้อมูลข่าวการชุมนุมทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ไทยพบว่าหนังสือพิมพ์มีกลวิธีทางภาษาซึ่งเป็นลักษณะการรายงานข่าวที่สะท้อนภาพแทนให้กลุ่มคนหรือเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมือง ดังนี้

3.1 การใช้ถ้อยคำ

3.2 การใช้อุปสรรค

3.3 การใช้รูปประโยค

3.4 การอ้างคำกล่าว

3.5 การใช้มูลบท

3.1 การใช้ถ้อยคำ

งานวิจัยที่ศึกษาด้านวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์การเลือกใช้ถ้อยคำเนื่องจากการเลือกใช้คำศัพท์นอกจากจะเป็นการสื่อความหมายแล้วยังสะท้อนมุมมองหรือทัศนคติของผู้ใช้ถ้อยคำมีต่อสิ่งที่กล่าวถึงด้วยดังที่ชนกพร พัวพัฒนกุล (2548: 37) กล่าวว่า “การเลือกใช้ถ้อยคำ มีความสำคัญในการให้กรอบแก่ผู้อ่านเพื่อใช้ตีความเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น คำศัพท์ที่เลือกใช้สามารถบ่งบอกได้ว่าหนังสือพิมพ์มีมุมมองเกี่ยวกับการกระทำหรือเจตนาต่าง ๆ ของผู้ที่เกี่ยวข้องเหตุการณ์หนึ่ง ๆ อย่างไร และถ่ายทอดสารที่ต้องการสื่อถึงผู้อ่านออกมาอย่างไร”

จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์มีกลวิธีการใช้ถ้อยคำในการรายงานข่าวการชุมนุมทางการเมือง แบ่งได้ 3 ลักษณะคือ 1) การใช้ถ้อยคำเพื่ออ้างถึง 2) การใช้ถ้อยคำเพื่อบรรยายพฤติกรรมหรือคุณสมบัติผู้ร่วมเหตุการณ์ และ 3) การใช้ถ้อยคำเพื่อบรรยายสภาพเหตุการณ์

3.1.1 การใช้ถ้อยคำเพื่ออ้างถึง

จากการศึกษาพบว่ามีมีการเลือกใช้ถ้อยคำเพื่ออ้างถึงกลุ่มผู้ชุมนุม แกนนำผู้ชุมนุม ผู้กระทำการเบื้องหลังไม่เปิดเผย เจ้าหน้าที่รัฐ และผู้ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม ดังนี้

1. การใช้ถ้อยคำอ้างถึงกลุ่มผู้ชุมนุม
2. การใช้ถ้อยคำอ้างถึงแกนนำผู้ชุมนุม
3. การใช้ถ้อยคำอ้างถึงผู้กระทำการเบื้องหลังไม่เปิดเผย

1) การใช้ถ้อยคำอ้างถึงกลุ่มผู้ชุมนุม

หนังสือพิมพ์รายงานข่าวโดยอ้างถึงกลุ่มผู้ชุมนุมซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดเรื่องราวและเหตุการณ์ระหว่างที่มีการชุมนุม จากข้อมูลพบว่าหนังสือพิมพ์เลือกใช้ถ้อยคำอ้างถึงกลุ่มผู้ชุมนุมในลักษณะดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 4

“พัลลภ”รับแค่อยากเท่ตั้ง “บ๊ิกจิว”คุมทัพแดง “ทักษิณ”แก้แค้นแค่ปรามรบ.“พัลลภ” เผยผิดเองตั้ง “บ๊ิกจิว” นั่ง ผบ.สส. อ้างแค่อยากเท่ จึงใช้คำผิด เผย “ทักษิณ” โอดยึดทรัพย์หมด ไม่ยุติธรรมประกาศเคลื่อนไหวใหญ่ “มี.ค.”นี้ ด้าน “ทักษิณ” ทวิตแก้แค้น “เสธ.แดง” แค่ปรามรัฐบาลไม่ให้ปราบปชช.

(สยามรัฐ. 4 กุมภาพันธ์ 2553)

จากตัวอย่างที่ 4 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **ทัพแดง** แทนกลุ่มผู้ชุมนุม ที่เข้าร่วมการชุมนุม เพื่อเสนอข้อเรียกร้องทางการเมือง การเลือกใช้ถ้อยคำนี้สะท้อนทัศนคติของสื่อว่าผู้ชุมนุมเป็นกลุ่มนักรบที่พร้อมทำสงครามมากกว่าเป็นประชาชนที่มาชุมนุมอย่างสันติทั่วไป

ตัวอย่างที่ 5

ด้าน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี โพสต์ข้อความลงบนเว็บไซต์ทวิตเตอร์แจ้งแฟนคลับ อย่าตกใจกรณี พล.อ.พัลลภ ปิ่นมณี สมาชิกพรรคเพื่อไทย และ พล.ต.ชิตติยะ สวัสดิผล หรือ เสธ.แดง ผู้ทรงคุณวุฒิกองทัพบกซึ่งอยู่ระหว่างถูกพักราชการ ออกมาให้ข่าวหลังเดินทางกลับจากเมืองดูไบ ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เกี่ยวกับการจัดตั้ง**กองทัพประชาชน** โดยมี พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ประธานที่ปรึกษาพรรคเพื่อไทย เป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด "อย่าตกใจกับข่าวว่าจะมีอะไรรุนแรง ผมบอกทุกคนที่มาหาว่าเราจะต่อสู้ด้วยความจริงโดยสันติวิธี การพูดของเสธฯ แดงเป็นการเตือนรัฐบาลไม่ให้ปราบประชาชน" ข้อความบนเว็บไซต์ระบุอย่างไรก็ตาม หลังมีข่าวดังกล่าวออกมาแกนนำคนสำคัญในรัฐบาล ทั้งนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี, นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ต่างออกมาระบุว่าเป็น**กองทัพเถื่อน** และเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย

(สยามรัฐ. 4 กุมภาพันธ์ 2552)

จากตัวอย่างที่ 5 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **กองทัพประชาชน กองทัพเถื่อน** แทนกลุ่มผู้ชุมนุมที่มีการรวมกลุ่มจัดตั้งหรือแบ่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ซึ่งในการปฏิบัติงานของกลุ่มผู้ชุมนุมเปรียบเทียบกับได้กับการปฏิบัติการสู้รบและใช้คำว่า **เถื่อน** ซึ่งมีความหมายว่า ไร้อารยธรรม ไม่มีวัฒนธรรมอย่างสังคมเมือง หรือไร้ระเบียบ กฎหมายที่จะควบคุมถึง เน้นความหมายว่าเป็นกองกำลังที่มีการสู้รบ นอกแผนและละเมิดกฎหมายมาเป็นคำขยายกองทัพ จึงเป็นการเน้นย้ำภาพของผู้ชุมนุมว่าเป็นผู้ที่ไม่มีความอารยธรรม และไม่เคารพกฎหมาย

ตัวอย่างที่ 6

"แดงอยุธยา"พร้อมช่วย"เสธ.แดง-นปช."ตั้ง**กองทัพปชช.** นางมยุรี เศวตาศัย แกนนำเสื้อแดงอยุธยา 49 กล่าวเมื่อวันที่ 5 ก.พ. ว่า ผลการประชุมเสื้อแดงอยุธยา 49 ได้ลงมติว่า พวกเราพร้อมให้การสนับสนุนทั้ง นปช. และ พล.ต.ชิตติยะ สวัสดิผล หรือ เสธ.แดง ผู้ทรงคุณวุฒิกองทัพบก ที่เตรียมตั้ง**กองทัพประชาชน**แห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย ฯ ทั้งนี้ได้รับการติดต่อจากเสธ.แดง เพื่อเปิดขยายแนวคิดไปยัง

ชุมชนต่าง ๆ พร้อมรับสมัครการ์ดอาสาเพื่อเข้าร่วมกับเสธฯแดง สำหรับ จ.พระนครศรีอยุธยา ตั้งเป้าไม่ต่ำกว่า 200

(มติชน. 5 กุมภาพันธ์ 2553)

ตัวอย่างที่ 7

นายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส.สัดส่วน พรรคเพื่อไทย(พท.) แกนนำกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ(นปช.) -แดงทั้งแผ่นดิน กล่าวเมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ ถึงการทำความเข้าใจกับพล.อ.พัลลภ ปิ่นมณี แกนนำพรรค พท. กรณีความขัดแย้งเรื่องการจัดกองทัพประชาชน ว่า ตนตัดสินใจแล้วว่า จะไม่มีการประสานเข้าขอโทษ พล.อ.พัลลภ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น เรื่องนี้ได้หารือกับแกนนำคนเสื้อแดงคนอื่นๆ โดยเฉพาะ นายวีระ มุสิกพงศ์ ประธาน นปช.แล้วว่า เรื่องนี้มันเป็นเรื่องหลักการ ไม่เกี่ยวกับเรื่องอาวุโส ไม่เกี่ยวกับเรื่องอายุ แต่เป็นเรื่องของความถูกต้อง ดังนั้น แกนนำคนเสื้อแดงจะพูดคุยกันแบบเปิดใจ ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ เพื่อมีมติเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้วจะแถลงข่าวทันที

(มติชน, 7 กุมภาพันธ์ 2553)

จากตัวอย่างที่ 6 และ 7 หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ กองทัพปชช. กองทัพประชาชน แทนกลุ่มผู้ชุมนุมที่มีการรวมกลุ่มจัดตั้งกองทัพ ซึ่งหมายถึง การจัดตั้งหน่วยทหาร ซึ่งการใช้ถ้อยคำดังกล่าวจึงหมายถึงกลุ่มผู้ชุมนุมจัดตั้งกองกำลังทหาร เสมือนกองกำลังที่พร้อมทำการสู้รบมากกว่าการชุมนุมเพื่อเรียกร้องทางการเมือง

2) การใช้ถ้อยคำอ้างถึงแกนนำผู้ชุมนุม

จากข้อมูลพบว่านอกจากจะมีการเลือกใช้คำเพื่ออ้างถึงผู้ชุมนุมแล้วยังมีการอ้างถึงผู้นำหรือแกนนำผู้ชุมนุมด้วย ผู้นำหรือแกนนำผู้ชุมนุมเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจกรรมหรือเป็นผู้นำการเคลื่อนไหว มักถูกพูดถึงในการรายงานข่าวการชุมนุมทางการเมืองอยู่เสมอ จากการศึกษาค้นคว้าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำอ้างถึงแกนนำผู้ชุมนุมโดยตรง และอ้างถึงหัวหน้าแกนนำผู้ชุมนุม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 8

"แหวง"ประกาศยุติการชุมนุมแล้ว เมื่อวันที่ 14 เมษายน 2552 พ.อ.สรรเสริญ แก้วกำเนิด ในฐานะโฆษกกองอำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (กอฉ.) กล่าวถึงขั้นตอนปฏิบัติการกับกลุ่มผู้ชุมนุมเสื้อแดง โดยกำลังพลจะยึดหลักกฎหมายโดยมีเป้าหมายให้ผู้ชุมนุมเปิดเส้นทางจราจร ไม่ให้กระทบต่อสิทธิบุคคลคนส่วนใหญ่และป้องกันการก่อวินาศกรรม

(สยามรัฐ. 14 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 8 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำอ้างถึงด้วยระดับภาษาไม่เป็นทางการ แม้ว่าบุคคลที่กำลังอ้างถึงจะมีตำแหน่งทางการประกอบอาชีพที่คนทั่วไปให้การยอมรับนับถือ กลวิธีดังกล่าวลดทอนความน่าเชื่อถือของบุคคลที่ถูกอ้างถึงเนื่องจากการใช้ภาษาในระดับไม่เป็นทางการโดยเฉพาะการเรียกชื่อเล่น แสดงสถานะว่าผู้ที่อ้างถึงอยู่ในระดับเดียวกันกับผู้พูด ในขณะที่เดียวกันถ้อยคำ **แหวง** เป็นถ้อยคำที่ถูกสร้างให้มีความหมายใหม่ คือเป็นคำบรรยายพฤติกรรมคนที่พูดจากลับกลอก พูดไม่มีสาระอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 9

"มาร์ค"ได้ที่ย้อน"บ๊ิกจิว" **หัวหน้าขบวนการ**หลังขอเข้าเฝ้า-เจอถล่มไม่บังควร "ชวน-บัญญัติ" ขวาง"สุเทพ"แก้ธรรณ. เจ้าตัวน้ำตาซึม-นายกฯไกล่เกลี่ย"

(มติชน. 20 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 9 หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **หัวหน้าขบวนการ** อ้างถึงพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ การใช้คำ **ขบวนการ** หมายถึง การร่วมกันทำบางสิ่งอย่างไม่เปิดเผยและไม่ตั้งงาม การใช้คำอ้างถึงดังกล่าว จึงสะท้อนทัศนคติของสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีมุมมองว่าผู้นำการชุมนุมเป็นผู้ที่กระทำไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างที่ 10

เมื่อเวลา 10.00 น. นายอริสมันต์ พงษ์เรืองรอง แกนนำนปช. ในฐานะหัวหน้าชุดไล่ล่านายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ซึ่งรับผิดชอบการชุมนุมของคนเสื้อแดงที่เมืองพัทยา ได้นำผู้ชุมนุมกว่าพันคนเคลื่อนขบวนมายังด้านหน้าโรงแรมรอยัลคัลปีช พัทยา ซึ่งเป็นสถานที่ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาหรืออาเซียนบวก 3 บวก 6 โดยมีกำลังทหารจากกองทัพบกและกองทัพเรือตั้งกำลังดูแลประมาณ 500 นายเพื่อไม่ให้เข้ามาภายในบริเวณโรงแรม ทั้งนี้ผู้ชุมนุมผู้ชายส่วนหนึ่งมีอาการเมาค้างอย่างเห็นได้ชัดและบางคนถือไม้เป็นเครื่องป้องกันตัว

(แนวหน้า. 11 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 10 พบการใช้ถ้อยคำ **หัวหน้าชุดไล่ล่า** อ้างถึง นายอริสมันต์ พงษ์เรืองรอง แกนนำผู้ชุมนุม ซึ่งในขณะนั้นมีการประกาศว่าจะเป็นผู้ไล่ล่านายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะด้วยตนเอง ซึ่งจากถ้อยคำ ไล่ล่า หมายถึง ตามล่า เมื่อนำมาขยายความคำว่า หัวหน้าชุด ทำให้เห็นทัศนคติของหนังสือพิมพ์ว่าแกนนำผู้ชุมนุมเป็นผู้กระทำการคุกคาม รุนแรงและไม่เกรงกลัวกฎหมาย

ตัวอย่างที่ 11

นปช. เตรียมถก ส.ว.หาทางออก “ถั่วสุก” ขู่ฟ้องรัฐกล่าวหา**หัวหน้าก่อการร้าย** นายถั่วสุก ใสยก๊อ เลขาธิการ นปช.แถลงข่าวว่า หลังจาก นปช.ได้ตอบรับข้อเสนอของกลุ่ม ส.ว. แล้วทางพล.อ.เลิศรัตน์ รัตนวานิช รองประธาน ส.ว. ได้ประสานมาว่าจะเดินทางมาพร้อมกลุ่ม ส.ว.ในเวลา 19.00 น. เพื่อหารือสรุปแนวทางการดำเนินการกันต่อไป อย่างไรก็ตามรัฐบาลไม่ควรรอการพูดคุยระหว่าง นปช.กับส.ว.เสร็จสิ้น แต่ควรสั่งหยุดยิงและถอยกำลังตั้งแต่นี้ เชื่อว่าหากฝ่ายทหารหยุดยิงและถอนกำลังทหารออกไปจะลดเงื่อนไขการเผชิญหน้า ของประชาชนจะลดความสูญเสียและเหตุรุนแรง

(แนวหน้า. 18 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 11 พบว่ามีการใช้คำแทนชื่อแกนนำ นปช. คือนายถั่วสุก ใสยก๊อ ด้วยคำว่า **หัวหน้าก่อการร้าย** เป็นการสะท้อนภาพที่เจ้าหน้าที่รัฐอ้างถึงแกนนำด้วยภาพความเป็นผู้ร้าย ซึ่งเป็นข้อกล่าวหาที่มีความร้ายแรง เนื่องจากการก่อการร้าย คือ ทำให้เหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้น เมื่อนำมาอ้างถึงผู้นำการชุมนุมจึงให้ภาพของผู้นำว่าเป็นผู้นำที่ทำให้เหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้น

3) การใช้ถ้อยคำอ้างถึงผู้กระทำการเบื้องหลังไม่เปิดเผย

ผู้กระทำการเบื้องหลังไม่เปิดเผยคือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำไม่โปร่งใส หรือมีการกระทำลับหลังไม่เปิดเผยต่อสาธารณชน

ตัวอย่างที่ 12

"แม้ว่า ร่อนจ.ม.ผ่าน **นักรบไซเบอร์** คนเสื้อแดง ยอมถอยหนึ่งก้าวแต่ไม่ยุติเรียกร่อง"ปชต."เสียใจกับผู้ชุมนุมจ.ม.เปิดผนึกของ"ทักษิณ"ในหัวข้อ "จดหมายเปิดผนึกถึงพี่น้องประชาชนชาวไทยและนานาชาติอารยประเทศ" เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2552 ที่กลุ่มแดงไทย ซึ่งอ้างตัวเป็นเครือข่าย **นักรบไซเบอร์** ของคนเสื้อแดง นำมาเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์

(มติชน. 16 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 12 หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **นักรบไซเบอร์** อ้างถึงกลุ่ม นปช. ที่มีความเชี่ยวชาญด้านระบบคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทำหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลทางระบบอินเทอร์เน็ตผ่านเว็บไซต์ด้วยการเขียนข้อความหรือเนื้อหาการต่อสู้เรียกร่องประชาธิปไตย ซึ่งเป็นวิธีต่อสู้ที่มีความแตกต่างจากผู้ชุมนุมอื่น คือกระทำการอยู่เบื้องหลัง ไม่ได้ออกมาชุมนุมตามสถานที่ต่าง ๆ

ตัวอย่างที่ 13

"คุ้มกันเข้มไฟฟ้า-ประปาทั่วประเทศ/ติดป้ายวอน"แดงใต้ดิน"ชูเผาป้อม "สุเทพ"เชื้อเหตุยิงถล่มคลังน้ำมันฝีมือผู้ก่อการร้าย คุ้มเข้มหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ-สาธารณูปโภค-คลังน้ำมัน-คลังก๊าซ ทั่วประเทศ หวั่นป้อมซ้ำ มือมืดเชียงใหม่อ้าง "แดงใต้ดิน" ติดป้ายผ้าชูเผาร้านค้าป้อม"

(สยามรัฐ. 22 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 14 พบว่าหนังสือพิมพ์เลือกใช้ถ้อยคำอ้างถึงกลุ่ม นปช. ด้วยคำว่า **แดงใต้ดิน** ถ้อยคำ **ใต้ดิน** หมายถึง ไม่เปิดเผย ไม่ถูกกฎหมาย เมื่อขยาย **แดง** จึงหมายถึง กลุ่มนปช. มีการกระทำไม่เปิดเผยหรือกระทำผิดกฎหมาย เนื่องจากหนังสือพิมพ์เชื่อมโยงกับเนื้อหาข่าวที่มีการนำเสนอภาพความรุนแรงที่เกิดขึ้น

ในขณะที่เดียวกันหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำเพื่ออ้างถึงกลุ่มคนที่แกนนำ นปช.อ้างว่าเป็นกลุ่มที่เข้ามาแฝงกับกลุ่มผู้ชุมนุมและก่อความวุ่นวาย โดยเป็นการอ้างที่มีการปฏิเสธว่ากลุ่มคนเหล่านั้นไม่ใช่พวกพ้องเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 15

เพื่อไทยโยน**แดงปลอม**จ้องป่วน ชี้อป.ใช้กฎหมายมั่นคงจะกระทบท่องเที่ยวในจังหวัดใหญ่ นปช.ชน "3หมื่น"ดาวกระจายทั่วกรุงตั้ง "อีแต๋น-ปิคอัพ" ตจว.ร่วม ส่วนความเคลื่อนไหวของพรรคเพื่อไทย (พท.) เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ส.ส.เชียงใหม่ พท. กล่าวถึงข่าวเสื้อแดงจะลอบทำร้าย นายอภิสิทธิ์ลงพื้นที่ จ.เชียงใหม่ว่า ถ้ารัฐบาลมีหลักฐานชัดเจนว่าใครจะลอบทำร้ายขอให้ดำเนินการตามกฎหมายได้เลย หากมีสีไหนทำ ก็ควรดำเนินการเช่นกัน อย่าให้เลือกปฏิบัติ ไม่อยากให้รัฐบาลนำประเด็นนี้ มาโยงเป็นประเด็นการเมืองเรียกร้องความเห็นใจ จากประชาชน เพราะสมัยรัฐบาลนายสมัคร สุนทรเวช และนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ต่างก็เคยถูกคนเสื้อเหลืองไล่มาแล้ว ไม่เห็นต้องประกาศภาวะฉุกเฉินอะไรมา ควบคุม จึงอยากให้เลือกอันสังคมเสียที เรื่องนี้ทำให้คนเชียงใหม่เสียหาย คนเสื้อแดงมีหลายกลุ่ม อาจคิดแตกต่างกันได้ คงไม่สามารถบังคับได้ ถ้าพบหรือมีหลักฐานก็ว่าไปตามกฎหมาย

(มติชน. 22 พฤศจิกายน 2552)

ตัวอย่างที่ 16

“พท.ปูด แผนสร้างสถานการณ์กบฏ.ปริณทล แฉใช้แผน**เสื้อแดงเทียม**ก่อความรุนแรงชัด รัฐใช้วิธีนอกกฎหมายข่มขู่คุกคาม จวกใช้บประชาสัมพันธมาโจมตีฝ่ายตรงข้าม”

(สยามรัฐ. 7 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 15 และ 16 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **แดงปลอม** และ **แดงเทียม** เพื่ออ้างถึงกลุ่มคนที่ใช้ความรุนแรงซึ่งถูกระบุว่าเป็นกลุ่มผู้ชุมนุม แต่กลุ่มผู้ชุมนุมปฏิเสธว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ใช่พวกของตน หนังสือพิมพ์ใช้คำว่า **ปลอม** และ **เทียม** เพื่อเน้นย้ำว่า เหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดจากฝีมือการกระทำของกลุ่มผู้ชุมนุม แต่เป็นกลุ่มที่แอบอ้างตนเป็นพวกพ้องเดียวกัน

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้คำแทนชื่อเพื่ออ้างถึงนายทักษิณ ชินวัตร ซึ่งเป็นบุคคลที่ฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐกล่าวว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์การชุมนุมรวมถึงเกี่ยวข้องกับแกนนำ นปช. ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 17

“นปช. ชี้ “ทักษิณ” **ตัวบงการใหญ่**”เสื่อแดง”ชุมนุม ปชป. “เชื่อเสื่อแดง”ชุมนุมเพื่อสร้างความแตกแยก ยันพร้อมโยนความผิดให้รัฐบาลทำเศรษฐกิจฟุบตัว”

(สยามรัฐ. 20 พฤศจิกายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 17 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ**“ตัวบงการใหญ่”** เพื่ออ้างถึงพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ตามการใช้คำแทนชื่อซึ่งมาจากมุมมองที่พรรคประชาธิปัตย์กล่าวหาว่าสาเหตุที่มีการชุมนุมครั้งนี้เนื่องมาจากความต้องการสร้างความแตกแยกให้บ้านเมือง โดยอ้างว่าพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตรคือผู้ที่อยู่เบื้องหลัง จากถ้อยคำ **ตัวบงการใหญ่** หมายถึง ผู้ที่ควบคุมดูแลสั่งการเฉียบขาด จึงให้ภาพของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เป็นบุคคลสำคัญที่อยู่เบื้องหลังให้ผู้ชุมนุมรวมตัวกันเพื่อสร้างความวุ่นวายแก่สังคมและทำให้เกิดความไม่สงบแก่บ้านเมือง

ตัวอย่างที่ 18

นายสุรชัย กล่าวอีกว่า ปัญหาการเคลื่อนไหวของคนเสื่อแดงที่ไม่เป็นเอกภาพในวันนี้ เพราะไม่มีใครเป็นหลักในการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยอย่างแท้จริง แม้ขณะนี้กลุ่มความจริงวันนี้ จะเหมือนเป็นผู้นำคนเสื่อแดง แต่ก็ไม่ประสานกับกลุ่มคนเสื่อแดงต่างๆ ได้อย่างแท้จริง ดังนั้นจึงจำเป็นที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี จะต้องออกหน้ามาเป็นผู้นำคนเสื่อแดงอย่างแท้จริง ไม่ต้องหลบอยู่ข้างหลังอีกแล้ว เพราะถึงอย่างไรคนทั่วประเทศก็ทราบดีว่า พ.ต.ท.ทักษิณ คือ**ผู้นำตัวจริง** ไม่ใช่ 3เกลอ

(มติชน. 12 พฤศจิกายน 2552)

จากตัวอย่างหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **ผู้นำตัวจริง** เพื่ออ้างถึงพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ทำให้เข้าใจได้ว่าพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร คือผู้นำหรือหัวหน้าตัวจริงในการชุมนุม เป็นการเน้นย้ำว่ามีผู้อยู่เบื้องหลังที่แท้จริง ส่วนแกนนำผู้ชุมนุมทั้ง 3 คน ได้แก่ นายจตุพร พรหมพันธุ์ นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ และนายวิระ มุสิกพงศ์ ไม่ใช่ผู้นำหรือหัวหน้าตัวจริง

ตัวอย่างที่ 19

ที่รัฐสภา นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์(ปชป.) แถลงถึงกรณีที่ถูกผู้คนเสื้อแดง เลื่อนการชุมนุมว่า ถือเป็นกรณีเอาใจพ.ต.ท.ทักษิณ**เจ้าของมือบตัวจริง** เพราะก่อนหน้านี้แก่นนำระบุว่าจะมีการชุมนุม แต่หลังจากที่นายวีระ มุสิกพงศ์ แกนนำคนเสื้อแดงกลับไปเมืองดูไบ เหมือนได้รับสัญญาณบางอย่างมา จึงประกาศยุติชุมนุม เพราะคนเหล่านี้เป็นที่รู้ว่าถ้าท่อน้ำเลี้ยงไม่มาก็ก้าวขาไม่ออก หาก**นายใหญ่**ตัดท่อน้ำเลี้ยงมือบก็เดินไปไม่ได้ จึงประกาศถอย

(มติชน. 26 พฤศจิกายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 19 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **เจ้าของมือบตัวจริง** และ **นายใหญ่** เพื่ออ้างถึงพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร โดยมาจากมุมมองของนายเทพไท เสนพงศ์ที่กล่าวว่าความเคลื่อนไหวหรือเหตุการณ์ที่แก่นนำกำลังดำเนินอยู่ ทำเพื่อ**เจ้าของมือบตัวจริง**ที่อยู่เบื้องหลังและคอยสั่งการความเคลื่อนไหวการชุมนุม ถ้อยคำ **เจ้าของมือบตัวจริง** ให้ภาพการมีอำนาจหรือกรรมสิทธิ์ในการครอบครองผู้ชุมนุมมากกว่าเป็นเพียงผู้ที่มีความเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนผู้ชุมนุม และถ้อยคำ **นายใหญ่** ให้ภาพบทบาทหน้าที่ของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร คือเจ้านายหรือหัวหน้างานกลุ่มผู้ชุมนุม จึงถือว่าการกระทำหรือความเคลื่อนไหวเป็นการทำตามคำสั่งของเจ้านายหรือหัวหน้างาน เสมือนผู้ชุมนุมเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นลูกจ้างของนายจ้าง มากกว่าเป็นเพียงผู้ชุมนุมทั่วไป

ตัวอย่างที่ 20

โฆษกมาร์คยก"แมว"แดงตัวพ่อ อัดโหมกระแสก่อมือบแตกหักรบ.ที่พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อวันที่ 24 ธ.ค. นายเทพไท เสนพงศ์ โฆษกประจำตัวหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ แถลงถึงกรณีการเคลื่อนไหวของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ว่า การที่**เสื้อแดงตัวพ่อ** พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกฯ วิถีโอดลิงค์มายังพรรคเพื่อไทยเมื่อวันที่ 23 ธ.ค.ที่ผ่านมา เป็นการยุให้ขบวนการคนเสื้อแดง และพรรคเพื่อไทยใช้ความรุนแรง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ได้แสดงมาโดยตลอด โดยเฉพาะการให้ท้ายกลุ่มคนเสื้อแดงในการชุมนุมคุกคามสื่อ โดยกล่าวหาว่าสื่อไม่ให้ความเป็นธรรมและถูกรัฐแทรกแซง ซึ่งยืนยันว่ารัฐบาลไม่เคยแทรกแซงสื่อหรือบีบบังคับ ให้รัฐวิสาหกิจ เลิกลงโฆษณาที่ไหน ไม่เหมือนกับตอนยุคที่ พ.ต.ท.ทักษิณ มีอำนาจ ได้ใช้งบโฆษณาของบริษัทตัวเอง ไปต่อรองสื่อและมีการบีบบังคับให้สื่อลงข่าวตามที่ต้องการ

(มติชน. 24 ธันวาคม 2552)

จากตัวอย่างหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **แดงตัวพ่อ** และ **เสื้อแดงตัวพ่อ** อ้างถึงพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ถ้อยคำ ตัวพ่อ หมายถึง มีบทบาทหรือตัวหลักการทำงานหรือคิดสิ่งต่าง ๆ มากกว่าธรรมดา เช่น นาย ก. ร้ายตัวพ่อ หมายถึง นาย ก. มีความคิดหรือการกระทำที่ร้าย ดังนั้น การใช้คำตัวพ่อขยายแดงหรือเสื้อแดงเมื่ออ้างถึงพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ทำให้เห็นทรศนะของหนังสือพิมพ์ว่าคนที่กำลังอ้างถึงมีบทบาทหรือหรือเป็นบุคคลสำคัญที่กำหนดความเคลื่อนไหวและแสดงออกทางความคิดหรืออุดมการณ์ทางการเมืองมากกว่ากลุ่มคนอื่น

4) การใช้ถ้อยคำอ้างถึงเจ้าหน้าที่รัฐ

ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองอีกกลุ่มคือ ฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งเป็นผู้ที่มีภาพตรงข้ามกับฝ่ายผู้ชุมนุม จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์มีการใช้ถ้อยคำอ้างถึงฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในลักษณะดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 21

แดงโวชื่อเกินล้านอ้าง**อำมาตย์**ด้านตั้งแต่**เบีย-ขุน**ชั้ดองคมนตรีเลอะเทอะ ทำ**บีกเสื้อ**"สอบ"แมว"พอกเงิน กลุ่มเสื้อแดงแถลงข่าวโวล่าชื่อถวายุฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษ"ทักษิณ"เกินล้านชื่อแล้ว เผยมีกลุ่มคนด้านตั้งแต่ระดับเบียจนถึงขุน ดักคอกภท.ออกโรงเต้น แลก"เนวิน"พันผิดคดีกล้ายง ลั่นใครก็หยุดยั้งไม่ได้ ชั้ดองคมนตรีเลอะเทอะ สนนง.เลขาฯของคมนตรีปิดถกเสื้อแดงล่าชื่อ "นพดล"ยัน"แมว"ไม่พอกเงินทำ"บีกเสื้อ"ส่งข้อมูลให้ปง.-ดีเอสไอ สอบ

(มติชน. 29 กรกฎาคม 2552)

จากตัวอย่างที่ 21 หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **อำมาตย์** เพื่ออ้างถึงพลเอกเปรม ติลสูลานนท์ องคมนตรี และ **เบีย-ขุน** เปรียบเทียบตำแหน่งบุคคลที่มียศสูงศักดิ์กับคนที่มีศักดิ์ต่ำกว่าว่าเป็น เบี้ยล่าง ซึ่งถ้อยคำดังกล่าวทำให้เห็นทรศนะของหนังสือพิมพ์ว่า มีการแบ่งชนชั้นไม่เท่าเทียมกัน

ตัวอย่างที่ 22

ผู้สื่อข่าวรายงานบรรยากาศใน จ.เชียงใหม่ ภายหลังตำรวจได้รวบรวมพยานหลักฐานขออณุมัติศาลออกหมายจับ พร้อมเตรียมถอนประกันนายเพชรวรรต วัฒนพงษ์ศิริกุล แกนนำกลุ่มรักเชียงใหม่ 51 จากการชุมนุมนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ผ่านรายการวิทยุชุมชน 92.5 เมกกะเฮิร์ตซ์ ว่า ผู้สื่อข่าวพยายามโทรศัพท์ติดต่อไปยังนายเพชรวรรตแต่ปิดเครื่องไม่สามารถ ติดต่อได้ ขณะที่สถานีวิทยุชุมชนของกลุ่มรักเชียงใหม่ 51 ได้ปลุกระดมสมาชิกคนเสื้อแดงให้ออกมาแสดงพลังในวันที่ 29 พ.ย.นี้ โดยระบุว่า

รัฐบาลโจรกลับแกล้างประชาชนในทุกวิถีทางพร้อมด่าทอด้วยถ้อยคำหยาบคาย โดยที่ไม่มีเจ้าหน้าที่เข้าไปดำเนินการใดๆ พร้อมระบุว่า หากสถานีวิทยุถูกสั่งปิด สถานีวิทยุอื่นต้องถูกสั่งปิดด้วย ส่วนการออกหมายจับมีความพยายามสื่อผ่านรายการวิทยุว่านายเพชรวรรตถูกกั้นแกล้าง แต่ไม่ยอมระบุให้สมาชิกทราบถึงรายละเอียดในข้อหาที่มีการขอหมายจับแต่อย่างใด

(มติชน. 23 พฤศจิกายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 22 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **รัฐบาลโจร** อ้างถึงรัฐบาลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รัฐ ถ้อยคำดังกล่าวเป็นมุมมองที่ฝ่ายผู้ชุมนุมเห็นว่า การได้รับตำแหน่งหรือเข้ามาบริหารงานของรัฐบาลไม่โปร่งใสได้มาจากการทำรัฐประหาร โดยใช้คำว่า โจร ซึ่งหมายถึง ผู้ร้ายที่ลักขโมยหรือปล้นสะดมทรัพย์สินของผู้อื่น หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ รัฐบาลโจร จึงให้ภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือผู้ร้ายขโมย อำนาจจัดตั้งรัฐบาลซึ่งควรจะเป็นอำนาจที่มาจากกรยอมรับตามระบอบประชาธิปไตยมากกว่าเป็นของฝ่ายหนึ่งฝ่ายเดียว

ตัวอย่างที่ 23

นายณัฐวุฒิกล่าวถึงการเตรียมรับมือการชุมนุมคนเสื้อแดงว่า เมื่อวันที่ 7 มี.ค. ที่กองทัพบก พล.ท.ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ ผู้ช่วยเสนาธิการทหารบกฝ่ายยุทธการ เรียกประชุมนายทหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยที่ประชุมให้ตั้งจุดสกัดที่เนื่องจากภาคเหนือและกลาง ที่วังน้อย พระนครศรีอยุธยา โดยระดมกำลังเจ้าหน้าที่ทหารพร้อมทั้งตั้งเครื่องกีดขวางอย่างเต็มกำลัง ที่ประชุมยังระบุอีกว่า ทำอย่างไรก็ได้ไม่ให้ผ่านมาได้ หรือถ้าผ่านได้ก็ให้ช้าหน่อยเพื่อเป็นการสกัดกั้นตัดกำลังผู้จะมาร่วมชุมนุม อีกทั้งยังจะประสานไปถึงผู้ประกอบการค้าน้ำมันให้ลดบริการน้ำมันที่จะจำหน่ายต่อวันเพื่อให้เกิดปัญหาต่อคนเสื้อแดง ข้อมูลที่ได้รับมาจากการประสานความร่วมมือกับกรมยุทธการกองทัพบก และจะตั้งกองบัญชาการทหารแดงโม คือทหารลูกหลานชาวบ้านที่ข้างนอกเขียวข้างในแดง ซึ่งจะทำหน้าที่รับใช้ประชาชนและปลดแอกชนชั้นกับประชาชนจนกว่าจะได้รับการชัชชนะ ขณะที่ศูนย์ปฏิบัติการฉสช.เตรียมประสานแผนกับกองทัพ ใช้กำลังตำรวจทางหลวงตัดขบวน เพื่อตัดตอนกำลังคนเสื้อแดงเพื่อง่ายต่อการสกัดคนเสื้อแดง

(สยามรัฐ. 8 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 23 หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **ทหารแดงโม** อ้างถึงฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐ โดยถ้อยคำ **ทหารแดงโม** เป็นการอ้างถึงเจ้าหน้าที่ทหารที่เป็นญาติหรือมีความคิดเห็นตรงกันกับผู้ชุมนุม แม้ว่าต้องปฏิบัติตามหน้าที่แต่ไม่ลืมนึกว่าตนเองมีเป้าหมายเช่นเดียวกับผู้ชุมนุมคือเรียกร้องประชาธิปไตย ยอมรับการบริหารราชการแผ่นดินที่มาจากคะแนนเสียงส่วนใหญ่ หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำตามลักษณะ

สีการแต่งกายของทหารคือสีเขียว เมื่อมีทรศนะทางการเมืองเห็นด้วยกับผู้ชุมนุมซึ่งมีสีแดงเป็นสัญลักษณ์กลุ่ม จึงมีการเปรียบเทียบคู่สีดังกล่าวกับผลแดงโมที่มีสีเขียวแซมด้วยสีแดง

ตัวอย่างที่ 24

พท.ปุด รบ.ตั้ง"แดงชมพู"แทรกซึมเสื้อแดง สร้างสถานการณ์นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ รองโฆษกพรรคเพื่อไทย กล่าวว่า จากหน่วยข่าวสืบลึกของพรรคเพื่อไทย ตรวจสอบพบว่าคนในรัฐบาลที่รับทำงานได้ดินได้จัดตั้งกองกำลังมวลชนคู่ขนาน ที่เรียกกันเป็นรหัสว่า "แดงชมพู" เพื่อปลอบตัวและแทรกซึมกลุ่มคนเสื้อแดงเมื่อมีการชุมนุม โดยมีเป้าหมายทำลายสถานที่ราชการและอาจเผาบ้านเรือนประชาชน รวมทั้งสถานที่บางแห่ง เพื่อสร้างสถานการณ์ ทั้งนี้ ยังพบด้วยว่ามีการรับเงินจาก ๖.5 จำนวนหลายร้อยล้านบาท ทั้งในกรุงเทพมหานครและภาคอีสาน เพื่อนำไปวางแผนจัดการสร้างมวลชนปะทะและใส่ร้ายผู้รักประชาธิปไตยทุกรูปแบบ

(มติชน. 13 กุมภาพันธ์ 2553)

จากตัวอย่างที่ 24 หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **กองกำลังมวลชนคู่ขนาน** อ้างถึงเจ้าหน้าที่รัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ติดตามกลุ่มผู้ชุมนุมอย่างใกล้ชิด มีหน้าที่เฝ้าระวังคอยสอดส่องดูแลพฤติกรรมด้วยการแฝงตัวเข้าไปใกล้ชิดกับผู้ชุมนุม และถ้อยคำ **แดงชมพู** อ้างถึงเจ้าหน้าที่รัฐที่มีการกระทำรุนแรงหรือเลียนแบบพฤติกรรมผู้ชุมนุม ให้ภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือผู้ที่สวดยรอยกระทำการรุนแรงและโยนความผิดให้แก่ผู้ชุมนุม

ตัวอย่างที่ 25

"ณัฐวุฒิ"สิ้นเปิดศึกรัฐบาล ดีเดย์27เม.ย. ชูจับแกนนำเจอแดงทั้งแผ่นดิน เตือนระวัจศึก"สีเขียว-กากิ" แดงอ้าง"มาร์ค"อ้าง"ผู้ใหญ่สูงสุด"สั่งห้ามยุบสภา ผู้การเมืองกาญจน์อาสาเป็นผู้นำสลายมือบผู้สื่อข่าว รายงานว่า เมื่อเวลา 19.30 น. วันที่ 26 เม.ย. ที่เวทีแยกราชประสงค์ แกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ(นปช.) แดงทั้งแผ่นดิน แถลงข่าวพร้อมเปิดคลิปเหตุการณ์ 10 เมษายน ความยาว 3 นาที ที่แสดงให้เห็นว่าทหารทำร้ายประชาชน และมีไอ้โง่อยู่ในกลุ่มของทหาร โดยนายณัฐวุฒิ ไสยเกื้อ แกนนำ นปช.กล่าวว่า ขณะนี้รัฐบาลมีการรวบรวมกำลังทหารและตำรวจมากมายเพื่อสลายการชุมนุมจริง แต่เห็นว่ามีความจำเป็นมาก จึงไม่มีจังหวะและไม่มั่นใจที่จะลงมือ

(มติชน. 27 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 25 หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **สีเขี้ยว กากิ** อ้างถึงเจ้าหน้าที่ทหารและเจ้าหน้าที่ตำรวจ และถ้อยคำ **ไอ้โม่ง** อ้างถึงกลุ่มคนที่แฝงตัวกับเจ้าหน้าที่ในขณะที่มีการสลายการชุมนุม ทำให้ถูกมองว่าเป็นพวกพ้องเดียวกัน พฤติกรรมของ **ไอ้โม่ง** มีวิธีการปฏิบัติกับผู้ชุมนุมแตกต่างจากเจ้าหน้าที่รัฐ คือมีการใช้ความรุนแรงโต้ตอบในขณะที่ผู้ชุมนุมเผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่รัฐ จึงปฏิเสธคำกล่าวหาของผู้ชุมนุมได้ยาก เนื่องจาก ทั้งเจ้าหน้าที่รัฐและ กลุ่มคนที่อ้างถึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อปราบปรามผู้ชุมนุมเหมือนกัน

5) การใช้ถ้อยคำอ้างถึงผู้ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม

เหตุการณ์เผชิญหน้าระหว่างผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐจนเป็นเหตุให้เกิดการปะทะระหว่างผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่รัฐนอกจากจะทำให้ทั้งสองฝ่ายได้รับผลกระทบโดยตรงแล้วยังพบว่าส่งผลกระทบต่อกลุ่มคนอื่น การใช้ถ้อยคำเพื่ออ้างถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบเช่น เหยื่อ เหยื่อมือบสะท่อนทรรศนะของนักหนังสือพิมพ์ว่าการชุมนุมเป็นการกระทำที่รุนแรงและผู้ที่ได้รับผลกระทบคือผู้บริสุทธิ์และเป็นผู้ถูกกระทำโดยไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำเพื่ออ้างถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองในลักษณะดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 26

“เหยื่อ 10 เม.ย. แจ้งกองปราบฯ เคาผิด"มาร์ค-สุเทพ"สั่งสลายนปช. “

(มติชน. 13 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 26 หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **ญาติเหยื่อ** อ้างถึงครอบครัวหรือญาติกลุ่มผู้ชุมนุมที่สูญเสียญาติจากการปะทะระหว่างผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่รัฐที่ถนนราชดำเนิน ซึ่งการใช้ถ้อยคำ **เหยื่อ** หมายถึง ตัวรับเคราะห์ เป็นการให้ภาพผู้ชุมนุมตกเป็นเหยื่อหรือเป็นผู้รับเคราะห์ การใช้ถ้อยคำดังกล่าวสะท้อนทรรศนะที่หนังสือพิมพ์มองคนหรือกลุ่มคนที่ตกเป็นเหยื่อคือผู้ที่น่าสงสาร ไม่รู้เรื่อง เป็นผู้บริสุทธิ์

ตัวอย่างที่ 27

ญาตินำศพ**เหยื่อมีอบ**บำเพ็ญกุศลวัดแคนางเลิ้ง เมื่อวันที่ 14 เมษายน 2552 นางบานเย็น ผลพันธ์ พัว ภรรยา นายป้อม ผลพันธ์ อายุ 54 ปี ผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ชาวบ้านปะทะกลุ่มผู้ชุมนุมชุนชนย่านตลาดนางเลิ้ง เดินทางมารับศพนายป้อมที่สถาบันนิติเวชวิทยา รพ.ตำรวจ พร้อมบุตรสาวอายุ 7 ปี กล่าวว่าไม่ขอแสดงความเห็นใดๆ กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ใครทำอะไรไว้ก็จะได้รับผลกรรมเอง ตอนนี่ยังมีภาระครอบครัวที่ต้องจัดการ ทั้งเรื่องงานศพ และเรื่องการทำมาหากิน เพราะที่ผ่านมา นายป้อมสามีเป็นหัวหน้าครอบครัว ทำงานรับเช่าพระและเพาะนกขาย หารายได้เลี้ยงดูบุตร 2 คน ซึ่งยังอยู่ในวัยเรียน นางบานเย็นเล่าถึงนาทีที่เกิดเหตุว่า ชาวบ้านย่านนางเลิ้ง พยายามปกป้องความปลอดภัยในทรัพย์สินและที่อยู่อาศัย จึงออกมาช่วยกันเข็นรถเมล์ที่กำลังจะถูกกลุ่มผู้ชุมนุมเผา

(สยามรัฐ. 14 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 27 หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **เหยื่อมีอบ** อ้างถึงผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนนางเลิ้งที่เสียชีวิตจากเหตุการณ์ผู้ชุมนุมก่อจลาจล เนื่องจากชาวชุมชนนางเลิ้งขัดขวางไม่ให้กลุ่มผู้ชุมนุมใช้สถานที่พักเคลื่อนขบวนผ่านชุมชนไปยังสถานที่ต่าง ๆ เนื่องจากเกรงว่าชาวบ้านจะได้รับอันตราย ทำให้กลุ่มผู้ชุมนุมไม่พอใจมีการใช้ความรุนแรงและกลายเป็นเรื่องสะเทือนใจ การใช้ถ้อยคำ **เหยื่อมีอบ** ให้ภาพผู้ที่ได้รับเคราะห์จากผู้ชุมนุมเป็นคนที่น่าเวทนาเนื่องจากไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือเข้าร่วมการชุมนุมกลับต้องเสียชีวิตจากการปกป้องตัวเองและชุมชนไม่ให้ได้รับอันตราย

จากตัวอย่างข้างต้นทำให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการใช้ถ้อยคำอ้างถึงบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองโดยมีการอ้างถึงคู่ที่มีพรรคนะทางการเมืองตรงข้ามกัน คืออ้างถึงกลุ่มคนที่มีบทบาททำให้เกิดเหตุการณ์ ได้แก่ผู้ชุมนุม แกนนำ เจ้าหน้าที่รัฐ ให้ปรากฏภาพของศัตรูคู่ความขัดแย้ง หรือการอ้างถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมก็เป็นการให้นำหน้าภาพความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งของผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐอีกด้วย

ตาราง 2 ตารางแสดงการใช้ถ้อยคำเพื่ออ้างถึง แสดงได้ดังต่อไปนี้

การใช้ถ้อยคำเพื่ออ้างถึง	ศัพท์ที่ใช้
การใช้ถ้อยคำอ้างถึงผู้ชุมนุม	แดงกลายเป็นผู้ กองทัพเสื้อแดง ทัพแดง กองทัพประชาชนเสื้อแดง กองทัพเถื่อน กองทัพแดง มวลชน รากหญ้านักรบไซเบอร์ กองทัพ นปช. กองทัพประชาชน กองกำลังประชาชน นักรบทุ่งสัมฤทธิ์ สมัชชาประชาธิปไตย แดงเชียงใหม่เพื่อประชาธิปไตย
การใช้ถ้อยคำอ้างถึงแกนนำผู้ชุมนุม	แดงตัวพ่อ เหงว บิ๊กจิ๋ว สามเกลอ หัวหน้าขบวนการ หัวหน้าก่อการร้าย หัวหน้าขบวนการไล่ล่า
การใช้ถ้อยคำอ้างถึงผู้กระทำการเบื้องหลัง ไม่เปิดเผย	แดงเทียม ตัวพ่อ ผู้นำตัวจริง แดงใต้ดิน นายใหญ่ แดงปลอม กบฏแผ่นดิน ตัวบงการใหญ่
การใช้ถ้อยคำอ้างถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบ จากการชุมนุม	ญาติเหยื่อ เหยื่อมือบ เหยื่อมือบนางเล็ง เหยื่อมือบแดง 11 ศพเสื้อแดง

3.1.2 การใช้ถ้อยคำบรรยายพฤติกรรม

ถ้อยคำบรรยายพฤติกรรม คือการใช้ถ้อยคำอธิบายหรือให้รายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำ ลักษณะนิสัย รวมถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่ถูกอ้างถึง ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยแบ่งการใช้ถ้อยคำ 2 ลักษณะ ได้แก่ ถ้อยคำบรรยายการกระทำที่รุนแรงและคุกคามและถ้อยคำบรรยายพฤติกรรมการตอบโต้โดยไม่เกรงกลัว ในลักษณะดังต่อไปนี้

1) การใช้ถ้อยคำบรรยายการกระทำรุนแรงและการคุกคาม

จากการวิเคราะห์พบว่าหนังสือพิมพ์เลือกใช้กริยาเพื่อแสดงการกระทำที่รุนแรง เช่น ป่วน ทูบ ทำร้าย ยึด บุก ชู เผา เป็นต้น การใช้ถ้อยคำเหล่านี้สะท้อนภาพของผู้ที่ถูกลกล่าวถึงว่าเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรงและไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย

ตัวอย่างที่ 28

“แกนนำปช.” สั่งมวลงชนเดินเท้า**ป่วน**กรุงชั้นใน ให้อพยยนต์วิงถนนวิภาวดีทั้งเส้น”

(แนวหน้า. 3 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 28 พบว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าวโดยการใช้คำ “**ป่วน**” หมายถึง เคลื่อนไหวรุนแรงอย่างผิดปกติ เมื่อนำมาใช้ในบริบทนี้จึงเป็นการเสนอภาพของกลุ่มผู้ชุมนุมที่สับสนวุ่นวายผิดปกติ มีการกระทำที่รุนแรง ทำให้บ้านเมืองวุ่นวายให้ภาพผู้ชุมนุมที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ระบายและสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น เนื่องจากการเคลื่อนไหวด้วยการเดินตามท้องถนนสายสำคัญทำให้การจราจรติดขัด

ตัวอย่างที่ 29

“เสื้อแดง” **เผา**รถเมล์ – **ยึด**รถบรรเทาสาธารณภัย”

(แนวหน้า. 14 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 29 พบว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าวโดยเลือกใช้คำ “**เผา**” “**ยึด**” เป็นกริยาที่ใช้ในบริบทไม่เป็นทางการ ในที่นี้ความหมายของการเผาและยึดจัดเป็นการกระทำที่อุกอาจ ไม่เคารพกฎหมาย ให้ภาพผู้ชุมนุมว่าเป็นผู้ที่ทำลายทรัพย์สินส่วนรวม มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและละเมิดกฎหมาย

ตัวอย่างที่ 30

“พล.ต.ท.วรพงษ์ ชิวปรีชา ผบช.น. เผยคืบหน้าคดีคนเสื้อแดง**ทูป**รณนายกรัฐมนตรี้ และ**ทำ** **ร้าย**นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์ เลขาธิการนายกรัฐมนตรี้ ล่าสูดออกหมายจับผู้ก่อเหตุเพิ่มอีก 20 คน พร้อมตั้งรางวัลนำจับคนละ 50,000 บาท”

(สยามรัฐ. 19 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 30 พบการเลือกใช้คำกริยา **ทูป** **ทำร้าย** ที่บรรยายพฤติกรรมด้านลบของผู้ชุมนุม ให้ภาพผู้ชุมนุมว่ามีการใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ตัวอย่างที่ 31

“นายถัฐวุฒิ ใสยเกื้อ แกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.-แดงทั้งแผ่นดิน) หรือกลุ่มคนเสื้อแดง ยังเดินหน้าระดมคน**บุก**เขายายเที่ยง จ.นครราชสีมา เพื่อจับจองที่ดินทำกิน”

(มติชน. 3 มกราคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 31 หนังสือพิมพ์ใช้คำกริยา **บุก** ซึ่งมีความหมายว่าลุยหรือฝ่าไป อีกนัยยะหนึ่งมีความหมายว่าลวงล้ำเข้าไปในเขตหวงห้าม ในบริบทนี้เมื่อนำมาบรรยายการกระทำของกลุ่มผู้ชุมนุม จึงทำให้เห็นว่าเป็นผู้กระทำการอุกอาจและละเมิดสิทธิผู้อื่น การใช้คำนี้บรรยายการกระทำของผู้ชุมนุมที่บุกไปยังสถานที่ส่วนบุคคลสะท้อนภาพพฤติกรรมที่ระรานผู้อื่น

ตัวอย่างที่ 32

"ถัฐวุฒิ" ลั่นเปิดศึกรัฐบาล ดีเดย์ 27 เม.ย. **ขู่**จับแกนนำเจอแดงทั้งแผ่นดิน เตือนระวังศึก"สี่เขียว-กากี" แดงอ้าง"มาร์ค"อ้าง"ผู้ใหญ่สูงสุด"สั่งห้ามยุบสภา ผู้การเมืองกาญจน์อาสาเป็นผู้นำสลายมือปืน **สู้**สี่ขาว รายงานว่า เมื่อเวลา 19.30 น. วันที่ 26 เม.ย. ที่เวทีแยกราชประสงค์ แกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ(นปช.) แดงทั้งแผ่นดิน แถลงข่าวพร้อมเปิดคลิปเหตุการณ์ 10 เมษายน ความยาว 3 นาที

ที่แสดงให้เห็นว่าทหารทำร้ายประชาชน และมีไอ้โม่งอยู่ในกลุ่มของทหาร นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ แกนนำ นปช.กล่าวว่า ขณะนี้รัฐบาลมีการรวบรวมกำลังทหารและตำรวจมากมายเพื่อสลายการชุมนุมจริง แต่เห็นว่ามีคนจำนวนมาก จึงไม่มีจิงหวะและไม่มั่นใจที่จะลงมือ

(มติชน. 27 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 32 พบว่ามีการใช้คำกริยา **ชู่** ซึ่งเป็นกริยาที่แสดงการบังคับให้ผู้อื่นเกรงกลัว การใช้คำนี้บรรยายพฤติกรรมแกนนำ นปช.สะท้อนให้เห็นว่าแกนนำ นปช. ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย และการกระทำพุดจาข่มขู่เจ้าหน้าที่รัฐเช่นนี้ถือว่าเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวที่ไม่เหมาะสม

2) การใช้ถ้อยคำบรรยายพฤติกรรมการตอบโต้โดยไม่เกรงกลัว

การใช้ถ้อยคำบรรยายพฤติกรรมการตอบโต้โดยไม่กลัวต่อสิ่งใดจะทำให้เห็นภาพพฤติกรรม อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่ถูกอ้างถึง เช่น เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว อารมณ์ฉุนเฉียวและเกรี้ยวกราด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 33

“เสื้อแดงเตรียมประกาศยกระดับพุงนี้ "ณัฐวุฒิ" **กร้าว** **ไม่หวั่น**หมายจับ, 'เสถ.แดง' ไล่เวทีราชประสงค์”

(แนวหน้า. 6 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 33 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้คำ **“กร้าว”** และ **“ไม่หวั่น”** เพื่ออธิบายการแสดงออกของผู้ชุมนุมต่อการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐ สะท้อนการกระทำท้าทายอำนาจรัฐ คือนอกจากไม่เคารพกฎหมายแล้วยังท้าทายกฎหมายอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 34

จุดพร" **ลั่น ไม่สน** คอฉ.สลายการชุมนุม ระดมคนเสื้อแดงมาราชประสงค์ก่อนเที่ยงคืน เมื่อเวลา 20.50 น.นายจุดพร พรหมพันธุ์ แกนนำ นปช.ได้ขึ้นเวทีปราศรัยโดยระบุว่า การประชุมแกนนำ นปช. ณ ตอนนี้อยู่ไม่ยุติเพราะอยู่ในระหว่างการปรึกษาหารือร่วมกับนายตำรวจ อดีตผู้พิพากษาและทนายความ

เพื่อหาช่องทางในการดำเนินคดีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรีในข้อหาสั่งทำร้ายประชาชน

(แนวหน้า. 12 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 34 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้คำ **ลั่น** และ **ไม่สน** บรรยายพฤติกรรมก้าวร้าวไม่เกรงกลัวสิ่งใด แม้ว่าเจ้าหน้าที่รัฐจะมีการประกาศเตือนและดำเนินขั้นตอนด้วยวิธีเบาไปหาหนัก เป็นการสะท้อนการกระทำทำทนายอานาจรรัฐ คือนอกจากไม่เคารพกฎหมายแล้วยังทำทนายกฎหมาย ไม่เกรงกลัวผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้กำลังทหารสลายการชุมนุม

ตัวอย่างที่ 35

แดงเชียงใหม่เฝ้ารับมือชมตร. ซ้อมมือบ **เย้ย**ไม่สมจริงเวลา 13.30 น. วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พล.ต.ต. สมหมาย กองวิสัยสุข ผบก.ภ.จว.เชียงใหม่ พล.ต.อรรคเดช ทรวงวรวิทย์ รอง ผอ.กอ.รมน.เชียงใหม่ นำกำลัง 3 กองร้อย จำนวน 400 นาย ชักซ้อมแผนเผชิญเหตุกรณีเกิดเหตุชุมนุมประท้วงของกลุ่มมวลชนในพื้นที่ จ. เชียงใหม่ ที่หน้าอาคารอำนวยการศาลากลาง จ.เชียงใหม่ โดยมีการสมมุติเหตุการณ์กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเตรียมบุกเข้าไปในอาคาร ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเรียกชุดปราบจลาจลเข้ามาป้องกันและเกิดการปะทะกันขึ้น

(มติชน. 23 กุมภาพันธ์ 2553)

จากตัวอย่างที่ 35 หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำบรรยายพฤติกรรมก้าวร้าวไม่เคารพกฎหมาย มีท่าทีเย้ยหยันดูหมิ่นการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐว่าเป็นการปฏิบัติงานไม่สมจริง หนังสือพิมพ์ใช้คำว่า **เย้ย** สะท้อนการกระทำทำทนายดูหมิ่น เป็นพฤติกรรมของคนที่ไม่เกรงกลัวสิ่งใดแม้ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นผู้รักษากฎหมายก็ตาม

ในขณะที่เดียวกันพบว่าหนังสือพิมพ์เลือกใช้คำกริยาแสดงอาการและสภาพในลักษณะที่เรียงต่อกัน คือใช้คำกริยาที่สื่อความหมายให้เห็นพฤติกรรมก้าวร้าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่สื่อความหมายถึงการกระทำละเมิดสิทธิผู้อื่น แสดงให้เห็นถึงความเคลือบไหวหรือให้ภาพของผู้ชุมนุมมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมอย่างเป็นลำดับ

ตัวอย่างที่ 36

“แดงก้าว แหกทุกด้านบุกกรุงชุนนุ 14 มี.ค. ลั่นแหกทุกด้าน โวถึงล้านแน่ ชู รบ.เตรียมหาที่อยู่ใหม่”

(สยามรัฐ. 10 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 36 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้คำกริยาแสดงอาการ ได้แก่ **ก้าว ลั่น โว ชู** ปรากฏในลักษณะเรียงต่อกัน เป็นการเน้นย้ำและแสดงภาพผู้ชุมนุมมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ฝ่าฝืนกฎหมาย มีพฤติกรรมก้าวร้าว ใช้ความรุนแรง การละเมิดสิทธิผู้อื่น รวมถึงการพูดจาข่มขู่เจ้าหน้าที่รัฐ

ตัวอย่างที่ 37

“เสธ.แดง”จะรัฐบาล**สร้างกระแส ป่วน** ซึ่งทำระเบิด**ต่อแหล- แหกตา**ประชาชน ระบุที่แท้เป็นแบ่งทำขนมแข่ง ยัดใส่กล่องน้ำผลไม้ **แขวะ** “ปณิธาน”ไม่รู้จริงอย่า**ต่อแหล**”

(สยามรัฐ. 15 กุมภาพันธ์ 2553)

จากตัวอย่างที่ 37 พบว่าหนังสือพิมพ์เลือกใช้ถ้อยคำกริยา **จะ ป่วน แขวะ** บรรยายพฤติกรรมที่เรียงต่อเนื่องกัน แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ไม่เคารพผู้อื่น ในขณะเดียวกันยังสะท้อนภาพเจ้าหน้าที่รัฐไม่มีความน่าเชื่อถือจากถ้อยคำ **สร้างกระแส ต่อแหล แหกตา** โดยเฉพาะถ้อยคำ **ต่อแหล**เป็นคำบรรยายการกระทำที่รุนแรง ให้ภาพว่ารัฐบาลพูดจาถกถกโกหกประชาชนหรือไม่พูดความจริงทั้งหมด

ตัวอย่างที่ 38

“**เย้ย**มาร์ค”หมดความชอบธรรมสมานฉันท์ล้มยักษ์แผลลึกเกินแก้**”จตุพร”**ทำจับกลางสภา**ปูด** เหลือง-น้ำเงิน**”ติดอาวุธ”**เพื่อไทย**”สวน** ปชป.**”ปิด**ตั้งเวทีปลุกคน”

(มติชน. 17 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 38 พบว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าวมุมมองของผู้ชุมนุมที่มีต่อเจ้าหน้าที่รัฐด้วยการเลือกใช้คำกริยาที่สื่อการกระทำทำทนาย ไม่เกรงกลัว เช่น **เย้ย ทำ สวน ปิด** ประกอบการรายงานข่าวการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองของนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรี จะเห็นได้ว่าเป็นถ้อยคำที่ใช้บรรยายพฤติกรรมที่เรียงต่อเนื่องกัน แสดงให้เห็นภาพความเคลื่อนไหว คือเมื่อฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐไม่สามารถแก้ไขความขัดแย้งได้ ฝ่ายแกนนำผู้ชุมนุมจึงไม่เกรงกลัวการบังคับใช้กฎหมาย

การศึกษาการใช้ถ้อยคำบรรยายพฤติกรรม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจมุมมองที่หนังสือพิมพ์ต้องการสื่อให้เห็นภาพการกระทำ พฤติกรรม ท่าทีและการแสดงอาการของผู้ชุมนุม ซึ่งสะท้อนภาพที่ประกอบสร้างเป็นภาพแทนบุคคลนั้น ๆ ได้ การใช้ถ้อยคำของหนังสือพิมพ์จึงแสดงให้เห็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการสร้างภาพที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ

ตาราง 3 การใช้ถ้อยคำบรรยายพฤติกรรม อารมณ์และลักษณะนิสัยของผู้ชุมนุม ในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมือง

พฤติกรรม อารมณ์และลักษณะนิสัย	ศัพท์ที่ใช้
การคุกคาม	ขู่ ช่มขู่ คุกคาม ทำทนาย เหิมเกริม โจมตี ขวาง ไล่ล่า กัดดัน ขับไล่ ป่วน จี้
การกระทำที่รุนแรง	ตะลุมบอน ปลิดชีพทำร้าย เผา ถล่ม ด่า ปลุกระดม ชัด ดิสเครดิต แฉ กระชาก ประท้วง ขว้าง ใช้กำลัง เย้ย ใช้ความรุนแรง ปิดถนน ถีบ เตะ ชกรุมยำ หย่นป้ายสี จวก บุก ปะทะ ปองร้าย ยั่วยุ หลบหนี ปลุกปั่น ปลุกระดม ประท้วง ไล่ร้าย บีบ โยนบาป กล่าวหา
ความเกรี้ยวกราด	กร้าว เดือด โวย จูน จวก แค้น เสียงแข็ง ดันทุรัง ชัด

3.1.3 การใช้ถ้อยคำอ้างถึงเหตุการณ์

การใช้ถ้อยคำอ้างถึงเหตุการณ์เป็นการใช้ถ้อยคำเพื่ออ้างถึงการเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเชื่อมโยงกับการบรรยายหรือการเรียบเรียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม นปช. จากตัวอย่างพบว่ามีการใช้ถ้อยคำอ้างถึงเหตุการณ์ในลักษณะดังต่อไปนี้

1) การอ้างถึงกิจกรรมหรือความเคลื่อนไหวของผู้ชุมนุม

การใช้ถ้อยคำอ้างถึงกิจกรรมหรือความเคลื่อนไหวของผู้ชุมนุม จะทำให้เห็นภาพเหตุการณ์การชุมนุมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 39

นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้สัมภาษณ์ภายหลังถึงการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดงที่จะระดมพลครั้งใหญ่เพื่อ **เผด็จศึก** รัฐบาลให้ได้ก่อนวันสงกรานต์ ว่า กระทรวงมหาดไทยก็ให้ความสนใจกับประชาชนตามปกติ ส่วนที่กลุ่มคนเสื้อแดงในต่างจังหวัดจะไปรวมตัวที่ศาลากลางจังหวัด เห็นว่าเป็นการเขี่ยยอดเพื่อรวมพลกับเพื่อเดินทางมาสมทบกับผู้ชุมนุมที่ทำเนียบรัฐบาล อย่างไรก็ตาม การที่กลุ่มเสื้อแดงประกาศ **ชุมนุมขั้นแตกหัก** นั้น เชื่อว่าคงไม่มีอะไรรุนแรง ขณะที่เรื่องจะไปปิดล้อมบ้านสี่เสาเทเวศน์ ซึ่งเป็นที่พักของ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี นั้น ตนไม่ทราบ เพราะเป็นเรื่องของผู้กระทำ แต่เราเป็นผู้ถูกกระทำ

(แนวหน้า. 1 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 39 หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำอ้างถึงกิจกรรมหรือความเคลื่อนไหวของผู้ชุมนุมที่มีความเด็ดเดี่ยวมุ่งมั่นในการต่อสู้กับเจ้าหน้าที่รัฐ จากคำว่า **เผด็จศึก** สื่อภาพการต่อสู้ที่มีความมุ่งมั่นมีเป้าหมายที่จะชนะคู่สงคราม ในบริบทของข่าวการชุมนุมถ้อยคำ **เผด็จศึก** อ้างถึงการชุมนุมที่มีเป้าหมายให้รัฐบาลประกาศยุบสภา ในทำนองเดียวกันถ้อยคำ **ชุมนุมขั้นแตกหัก** อ้างถึงการชุมนุมที่ต้องบรรลุเป้าหมายตามข้อเรียกร้องเพื่อให้รัฐบาลประกาศยุบสภาโดยไม่คำนึงถึงความรุนแรงหรือผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น

ตัวอย่างที่ 40

แดงดาวกระจาย ชุมนุมหน้าคิงพาวเวอร์ - ยัน "ทักษิณ" วิดีโอลิงค์ 2 ทุ่ม นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ แกนนำกลุ่มคนเสื้อแดงแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) กล่าวว่า เวลา 12.00 น. นายจักรภพ เพ็ญแข แกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง จะนำกลุ่มผู้ชุมนุมเสื้อแดงจาก จ.นครราชสีมา ดาวกระจาย ไปชุมนุมหน้าอาคารบริษัท คิงพาวเวอร์ ซอยรางน้ำ ถนนพญาไท เพื่อยื่นข้อเรียกร้องผู้บริหารบริษัทคิงพาวเวอร์ ยุติบทบาทการเป็นกลุ่มทุนให้นักการเมืองในระบบอบมาตยาธิปไตย นอกจากนี้ นายณัฐวุฒิ ยังระบุว่า เวลา 20.00 น.พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี มีกำหนดปราศรัยผ่านระบบวิดีโอลิงค์ อย่างแน่นอน

(แนวหน้า. 4 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 40 หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ ดาวกระจาย เพื่ออ้างถึงแผนความเคลื่อนไหวของผู้ชุมนุมที่มีการกระจายคนไปยังสถานที่สำคัญต่าง ๆ การใช้ถ้อยคำ ดาวกระจาย ให้ภาพของปฏิบัติการกระจายฝูงชนของผู้ชุมนุม ซึ่งแผนของการชุมนุมจะมีการกระจายคนไปชุมนุมยังสถานที่ต่าง ๆ เพื่อเรียกร้องและกดดันให้การชุมนุมบรรลุตามเป้าหมายได้รวดเร็วแล้วจึงรวมตัวอีกครั้ง

ตัวอย่างที่ 41

เสื้อแดงปรับยุทธศาสตร์ เคลื่อนไหวปูพรมดาวเทียมเหนืออีสานนายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส. สัดสวน พรรคเพื่อไทย (พท.) แกนนำ นปช. กล่าววันที่ 28 พฤศจิกายนว่า หลังเสร็จช่วงการจัดงานวันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วันสุดท้ายคือวันที่ 13 ธันวาคม แกนนำคนเสื้อแดงจะมีการประเมินสถานการณ์กันอีกครั้งสำหรับการนัดชุมนุมใหญ่ แหล่งข่าวจากแกนนำคนเสื้อแดงเปิดเผยว่า แกนนำคนเสื้อแดงได้หารือกันเพื่อปรับยุทธศาสตร์การเคลื่อนไหว ภายหลังจากประกาศเลื่อนการชุมนุมใหญ่ออกไปแบบไม่มีกำหนด ล่าสุด ได้ปรับแนวทางให้แกนนำคนเสื้อแดงลงพื้นที่ไปทำงานจัดตั้งในพื้นที่ต่าง จังหวัด เพื่อเสริมความแข็งแกร่งเรื่องมวลชนเพิ่มเติม โดยจะมีการรื้อฟื้นรูปแบบของ โรงเรียน นปช.-แดงทั้งแผ่นดินขึ้นมาอีกครั้ง

(แนวหน้า. 28 พฤศจิกายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 42 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **ปรับยุทธศาสตร์** อ้างถึงกิจกรรมหรือความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับแผนการและดำเนินงานของผู้ชุมนุม และการใช้ถ้อยคำ **เคลื่อนไหวปฐมดาวเทียม และ โรงเรียน นปช.-แดงทั้งแผ่นดิน** อ้างถึงการกิจกรรมความเคลื่อนไหวที่หนังสือพิมพ์มีทัศนคติว่าเป็นวิธีการกระจายความเคลื่อนไหวอย่างทั่วถึง มีการตั้งโรงเรียนเพื่อสอนแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเมืองตามทัศนคติของกลุ่มผู้ชุมนุมโดยเฉพาะ ซึ่งถือว่าเป็นความเคลื่อนไหวระดับใหญ่

ตัวอย่างที่ 43

ทักษิณได้ทันควันปิดสั่งการลุย"แผนตากสิน2"เสื้อแดง"ชุมนุมยืดเยื้อ/ตำรวจ-ทหารร่วมรับมือเช็กบิลแก๊งหมิ่นสถาบัน จากกรณีทีหน่วยข่าวกรองด้านความมั่นคงระบุงุ่มคนเสื้อแดงเตรียมใช้**แผนตากสิน2 ทูบหม้อข้าวตีเมืองจันทร์**ของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ในการชุมนุมใหญ่วันที่ 27 มิ.ย. ที่ท้องสนามหลวงนั้น เมื่อวันที่ 25 มิ.ย.52 นายจตุพร พรหมพันธุ์ แกนนำคนเสื้อแดง แถลงข่าวยืนยันว่าการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดงในวันที่ 27 มิ.ย.52 ที่ท้องสนามหลวงนั้น ไม่มีการเตรียมแผนตากสินแต่อย่างใด เป็นเรื่องของคนจิตทรมานที่ก้าวขึ้นมา โดยนำบุคคลที่มีชื่อมาเขียนนิยาย คนที่เป็นควาย ยังไม่คิดอย่างนี้เลย

(สยามรัฐ. 27 มิถุนายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 43 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำ **แผนตากสิน2 ทูบหม้อข้าวตีเมืองจันทร์** อ้างถึงกิจกรรมของผู้ชุมนุมที่จะมีการต่อสู้ครั้งสุดท้าย ยอมสละทุกอย่างโดยเปรียบเทียบกับแผนการทำสงครามของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ที่มีการทำลายเครื่องประกอบอาหารและเป็นการรับประทานอาหารมื้อสุดท้ายก่อนที่จะทำสงครามโดยไม่คิดชีวิต จากถ้อยคำ ให้ภาพผู้ชุมนุมคือนักสู้ที่พร้อมจะสละทุกอย่างเพื่อให้การชุมนุมบรรลุวัตถุประสงค์

2) การอ้างถึงเหตุการณ์การปะทะระหว่างผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่รัฐ

หนังสือพิมพ์รายงานข่าวเหตุการณ์ปะทะระหว่างผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่รัฐโดยใช้ถ้อยคำอ้างถึงผลกระทบและความสูญเสียจากเหตุการณ์จากการเผชิญหน้าว่าเป็นเหตุการณ์และช่วงเวลาที่เราร้ายและตกต่ำของสถานการณ์บ้านเมือง

ตัวอย่างที่ 44

กรุงเทพฯ! **กลียุค**เวลาประมาณ 13.30 น. วันนี้มีอบเสื้อแดงป่วนกรุงเทพฯหนัก เผารถเมล์บริเวณรอบอนุเสาวรีย์ชัยสมรภูมิมินนพญาไท พร้อมกับนำรถเมล์มาปิดใกล้ซอยรางน้ำ และสตาร์ทเครื่องยนต์รถเมล์เข้าเกียร์ปล่อยพุ่งใส่ทหารที่ตรึงกำลังรอบอนุเสาวรีย์ ส่วนที่หน้าพลตดินแดงได้นำรถบรรทุกแก๊สมาจอดทั้ง

ไว้ล่าสุควาล์วแก๊สได้เปิด และมีแก๊สส่งกลิ่นไหลออกมา ขณะที่ถนนราชปรารภมีการปล่อยรถเมล์มาชน
ทหารที่หน้าโรงแรมเซ็นจูรี่ ปาร์ค

(สยามรัฐ. 13 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 44 พบว่าหนังสือพิมพ์เลือกใช้ถ้อยคำ **กลียุค** เพื่ออ้างถึงภาพเหตุการณ์และ
สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาขณะนั้นที่มีเหตุการณ์ความไม่สงบ ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์
ได้ การใช้คำ **กลียุค** ทำให้เห็นมุมมองของหนังสือพิมพ์ว่าเป็นช่วงเวลาวิกฤตและส่งผลกระทบต่อทุกส่วน
ของบ้านเมือง

ตัวอย่างที่ 45

“มิดส์ัญญี! "แดง-ทหาร"นองเลือด"ยิง-บีม-ตี"ตายเจ็บเกลื่อน รบ.สลายเหลวขอหยุดยิง "นปช."
มิน-ชิงศพโซว์เวที”

(มติชน. 11 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 46 การเลือกใช้ถ้อยคำ **มิดส์ัญญี** ซึ่งเป็นชื่อยุคหนึ่งที่มีแต่การรบราฆ่าฟัน
เบียดเบียนกัน อ้างถึงเหตุการณ์ปะทะระหว่างผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่รัฐ เมื่อเชื่อมโยงกับบริบท
การรายงานข่าวที่มีการรายงานผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ จึงทำให้ภาพของเหตุการณ์ปะทะระหว่างผู้
ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐเต็มไปด้วยการใช้ความรุนแรงเข้าทำร้ายกัน การใช้ถ้อยคำดังกล่าวสะท้อน
มุมมองของหนังสือพิมพ์ต่อเหตุการณ์ว่าเป็นช่วงเวลาที่เราร้าย มีแต่การทำลายทำร้ายกัน

การใช้ถ้อยคำอ้างถึงเหตุการณ์นอกจากจะทำให้เข้าใจหรือรับรู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจกรรม
หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วพบว่าทำให้เห็นภาพพฤติกรรมรวมถึงนิสัยใจคอของผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์และ
มุมมองหรือทัศนคติของหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวดังกล่าว

ตาราง 4 แสดงการใช้ถ้อยคำอ้างถึงเหตุการณ์

การใช้ถ้อยคำอ้างถึงเหตุการณ์	ศัพท์ที่ใช้
การอ้างถึงกิจกรรมหรือความเคลื่อนไหวของผู้ชุมนุม	เผด็จศึกโรงเรียน นปช.-แดงทั้งแผ่นดิน แผนตากสิน 2 ชุมนุมขั้นแตกหัก ดาวกระจาย ยุทธการเขย่าเมือง ปรับยุทธศาสตร์ เคลื่อนไหวปูพรมดาวเทียม
การอ้างถึงเหตุการณ์การปะทะระหว่างผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่รัฐ	เผด็จศึก สงครามกลางเมือง รบ ทำศึก

3.2 การใช้อุปลักษณ์

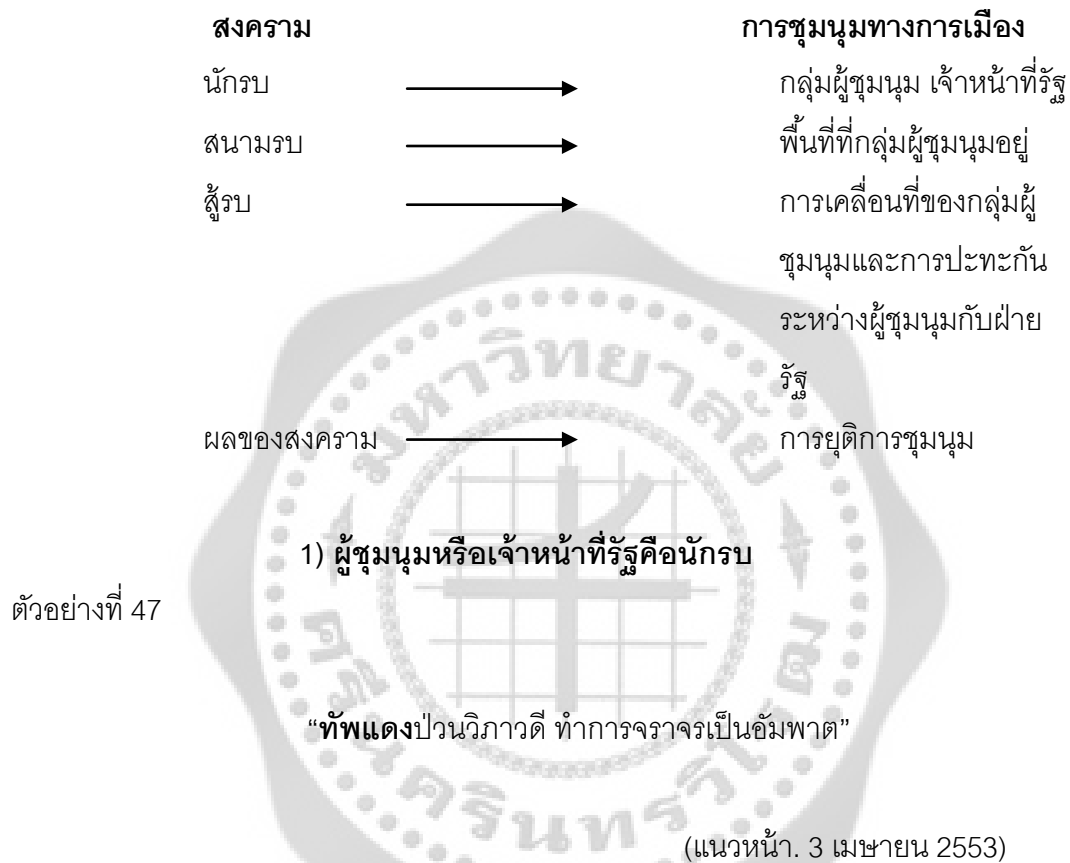
อุปลักษณ์เป็นการเปรียบเทียบที่ทำให้เกิดมโนภาพ และทำให้เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ชัดเจนขึ้น เช่น เปรียบเทียบคนกับตัวละคร เปรียบเทียบพฤติกรรมคนกับพฤติกรรมสัตว์ การเลือกใช้อุปลักษณ์ในการนำเสนอข่าวนอกจากจะทำให้ผู้อ่านเกิดภาพและเข้าใจได้แล้ว อุปลักษณ์ยังสามารถสะท้อนมุมมองและวิถีคิดต่อสิ่งที่นำมาเปรียบได้อีกด้วย เช่น การอุปลักษณ์การต่อสู้ทางการเมืองกับการทำสงคราม สะท้อนมุมมองว่าหนังสือพิมพ์มองการต่อสู้ทางการเมืองเป็นการทำสงครามที่มีผู้แพ้และผู้ชนะและทำให้เกิดผลกระทบในวงกว้าง

จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้อุปลักษณ์เพื่อเปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้นในการรายงานข่าวการชุมนุมทางการเมืองให้เห็นภาพเหตุการณ์การชุมนุม การกระทำ และผลอันเกิดจากการชุมนุมจากการใช้อุปลักษณ์สงครามและอุปลักษณ์ไฟ ตามลำดับดังนี้

3.2.1 อุปลักษณ์สงคราม

การนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองมีการใช้อุปลักษณ์สงครามซึ่งเป็นอุปลักษณ์ที่พบว่ามีการใช้ถ้อยคำหลากหลายถ้อยคำ เช่น หนังสือพิมพ์เปรียบเทียบการชุมนุมกับการทำสงครามและมีกลุ่มผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่รัฐเป็นคู่สงครามกัน การดำเนินกิจกรรมเรียกร้องการชุมนุม

ต่าง ๆ เป็นเหมือนการวางยุทธศาสตร์และการจัดกองกำลังต่อสู้กัน การใช้อุปลักษณสงครามสะท้อนให้เห็นมุมมองของสื่อที่มีต่อการชุมนุมว่า เป็นการทำสงครามระหว่างกลุ่มคนสองฝ่ายมากกว่าเป็นการชุมนุมโดยสันติตามระบอบประชาธิปไตย อุปลักษณสงครามที่พบสามารถเชื่อมโยงให้เห็นองค์ประกอบได้ ดังนี้



ตัวอย่างที่ 47

จากตัวอย่างที่ 47 พบว่ามีการใช้คำว่า **ทัพแดง** ซึ่งมีความหมายว่ากองทหาร เรียกกลุ่มผู้ชุมนุม ซึ่งคำว่าทัพเป็นคำที่แสดงความหมายถึงผู้ที่ต้องทำหน้าที่ปกป้องประเทศชาติ มีความเกี่ยวข้องกับการรบและสงคราม การใช้ถ้อยคำทัพแดงเปรียบว่ากลุ่มผู้ชุมนุมเหมือนกองทัพทหารที่มีหน้าที่รบไม่ใช่ประชาชนที่มาชุมนุม

ตัวอย่างที่ 48

"แดงอยุธยา"พร้อมช่วย"เสธ.แดง-นปช."ตั้งกอง**ทัพปชช.** นางมยุรี เสวตาศัย แกนนำเสื้อแดงอยุธยา 49 กล่าวเมื่อวันที่ 5 ก.พ. ว่า ผลการประชุมเสื้อแดงอยุธยา 49 ได้ลงมติว่า พวกเราพร้อมให้การสนับสนุนทั้ง นปช. และ พล.ต.ชิตติยะ สวัสดิผล หรือ เสธ.แดง ผู้ทรงคุณวุฒิกองทัพบก ที่เตรียมตั้งกองทัพประชาชน

แห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย ฯ ทั้งนี้ได้รับการติดต่อจากเสธ.แดง เพื่อเปิดขยายแนวคิดไปยังชุมชนต่าง ๆ พร้อมรับสมัครภารกิจการอาสาเพื่อเข้าร่วมกับเสธฯแดง สำหรับ จ.พระนครศรีอยุธยา ตั้งเป้าไม่ต่ำกว่า 200 ในช่วงแรกซึ่งพร้อม 24 ชั่วโมงหากมีการเรียกกำลัง

(มติชน. 5 กุมภาพันธ์ 2553)

จากตัวอย่างที่ 48 พบว่าหนังสือพิมพ์มีการใช้คำว่า **กองทัพประชาชน** และ **กำลัง** เรียกกลุ่มผู้ชุมนุม ซึ่งมีความหมายเปรียบผู้ชุมนุมเป็นกองกำลังทหารที่มารวมพลกันพร้อมทำศึกสงคราม

2) การวางแผนการชุมนุม คือการวางแผนการสู้รบ

ตัวอย่างที่ 49

“แดงดีเดย์”20 เม.ย.” **ระดมพล**ใหญ่ทะลัก”สีลม” ทหารเดือนฝ่าฝืนเจอบปะทะ ”มท.”รับ”ทบ.”ขอ
ลูกของคืน”

(มติชน. 19 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 49 มีการใช้คำ **ระดมพล** ซึ่งเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับกิจการทหาร หมายถึงการเกณฑ์ทหารเข้าประจำกองทัพอย่างรีบด่วน การใช้ถ้อยคำดังกล่าวทำให้เห็นการเปรียบเทียบว่าผู้ชุมนุมเป็นเหมือนทหารและการรวมกลุ่มเป็นการระดมพลของทหารที่มีภารกิจด่วน เตรียมความพร้อมก่อนที่จะรบหรือทำสงคราม

นักหนังสือพิมพ์ใช้อุปลักษณะเปรียบเทียบการเคลื่อนที่ของกลุ่มผู้ชุมนุมเป็นเหมือนการเคลื่อนทัพ การวางแผนเตรียมการต่างๆ ของกลุ่มผู้ชุมนุมเป็นเหมือนแผนยุทธการของการรบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 50

“เสื้อแดง ลั่นแกนนำทุกภาค พร้อม**รุก**รบทำศึกใหญ่ ดีเดย์ทยอย**เคลื่อนทัพ**เข้ากรุงทุกทิศ”

(แนวหน้า. 3 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 50 อุปลักษณะที่ใช้ **รุก** และ **เคลื่อนทัพ** เปรียบเทียบการเดินทางของกลุ่มผู้ชุมนุมเป็นการรุกรบและเคลื่อนทัพของเหล่าทหาร ซึ่งการรุกเพื่อรบและการเคลื่อนทัพเป็นส่วนหนึ่งในภารกิจการทำสงคราม

ตัวอย่างที่ 51

"เสื้อแดง"เปิด**ยุทธการ**เขย่าเมือง เดินสายกดดัน"รัฐบาล-องคมนตรี" ทวงถามปฏิกาแก้ว"-**บุก**"
เขาสอยดาว"

(มติชน. 14 มกราคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 51 พบการใช้คำ **ยุทธการ** ซึ่งมีความหมายว่าการรบ, การทำสงคราม และใช้คำ **บุก** ที่มีความหมายเกี่ยวกับการสู้รบในการทำสงครามเช่นเดียวกัน คำว่า **ยุทธการ**และ**บุก**ในการรายงานข่าว หนังสือพิมพ์เปรียบเทียบยุทธการการรบกับแผนหรือการดำเนินการชุมนุม

3) สถานที่การชุมนุม คือสนามรบ

การใช้ถ้อยคำอุปลักษณะที่เปรียบสถานที่ของการชุมนุมหรือสถานที่ที่ผู้ชุมนุมเผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเหมือนกับสมรภูมิของสงคราม ให้ภาพของการต่อสู้ที่รุนแรง มีการบาดเจ็บล้มตาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 52

"**นองเลือดอีก** ตาย1เจ็บ18 **สมรภูมิวิภาวดีเดือด** "พลทหาร"สังเวชีวิต
จับ18แดง-ยึดM79ถือ"

(มติชน. 29 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 52 เป็นการรายงานข่าวที่มีการปะทะกันระหว่างผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่ของรัฐ การเผชิญหน้านำไปสู่การปะทะกันอย่างรุนแรงทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก นักหนังสือพิมพ์เสนอภาพเหตุการณ์ด้วยการใช้อุปลักษณะว่า **สมรภูมิวิภาวดี** เปรียบเทียบถนนวิภาวดีรังสิตว่าเป็นสนามรบ การใช้อุปลักษณะสงครามเปรียบเทียบถนนวิภาวดีเป็นสนามรบในสงคราม เมื่อใช้

ร่วมกับคำ นองเลือด และ เตือด ทำให้เห็นภาพการต่อสู้ที่รุนแรง มีการสูญเสียชีวิต ณ สถานที่นั้น เนื่องจากมีเหตุการณ์ปะทะระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐและผู้ชุมนุม

ตัวอย่างที่ 53

“**สมรภูมิลือด-ทหารปะทะเลือดแดง**” ดินแดง-บ่อนไก่-พระราม4-ลุมพินี ปฏิบัติการทหาร กระชับวงล้อม-ขอคืนพื้นที่”

(มติชน. 16 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 53 เป็นการรายงานข่าวเจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติการขอคืนพื้นที่จากผู้ชุมนุม โดยระหว่างที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ได้มีเหตุปะทะกันเกิดขึ้นระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐและผู้ชุมนุม เหตุการณ์บานปลายนำไปสู่การใช้กำลังและใช้อาวุธ ทำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บทั้งสองฝ่าย หนังสือพิมพ์เสนอภาพเหตุการณ์ด้วยการใช้อุปสรรคที่ว่าสถานที่ ดินแดง บ่อนไก่ พระราม 4 และ ลุมพินีเป็นสมรภูมิ และการใช้คำขยาย เลือด ขยาย สมรภูมิ ช่วยเน้นย้ำว่าสถานที่นั้นคือ **สมรภูมิลือด** เป็นสถานการณ์ที่ ความรุนแรง ความน่ากลัวของสถานที่ดังกล่าวที่เต็มไปด้วยเลือดสีแดง

การรายงานข่าวการชุมนุมเลือกใช้ถ้อยอุปสรรคเปรียบเทียบการบรรลุข้อเรียกร้อง การชุมนุมเป็นผลของการทำสงคราม ทำให้เห็นผลจากการทำสงครามได้ชัดเจนขึ้น โดยมีกรกล่าวถึง ฝ่ายแพ้ฝ่ายชนะ หรือผลจากการทำสงคราม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

4) การยุติการชุมนุมคือการยุติสงคราม

ตัวอย่างที่ 54

“สื่อออกชื่นชม”รัฐบาล-เลือดแดง”เปิดฉากเจรจา**สงบศึก**แม้ยังไม่ได้ข้อสรุป”

(มติชน. 29 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 54 เป็นการรายงานข่าวอ้างถึงมุมมองสื่อต่างประเทศเกี่ยวกับการเจรจา ระหว่างนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีและแกนนำผู้ชุมนุมเพื่อหาข้อยุติเรื่องการยุบสภา หนังสือพิมพ์เสนอภาพเหตุการณ์ด้วยการใช้อุปลักษณะว่า **สงบศึก** ซึ่งอุปลักษณะนี้เปรียบการยุติการ เคลื่อนไหวทางการเมืองกับการยุติการทำสงครามระหว่างกลุ่มคนทั้งสองฝ่าย

ตัวอย่างที่ 55

"มาร์ค ล้มถอยไม่ได้ จี้มือบยุติ แดงให้ **"หยุดยิง"** ดับฟุ้ง22เจ็บ194"

(มติชน. 16 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 55 เป็นการรายงานข่าวนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีแถลงข่าว การปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่รัฐในการควบคุมสถานการณ์ ซึ่งจะดำเนินการต่อไปพร้อมกับขอความร่วมมือให้ผู้ชุมนุมยุติการชุมนุม หนังสือพิมพ์เสนอภาพเหตุการณ์ด้วยการอุปลักษณะว่า **ยุติ หยุดยิง** ซึ่ง อุปลักษณะนี้เปรียบการยุติการชุมนุมจนทำให้มีเหตุปะทะกับการยุติการทำสงครามระหว่างกลุ่มคนทั้ง สองฝ่าย

ตัวอย่างที่ 56

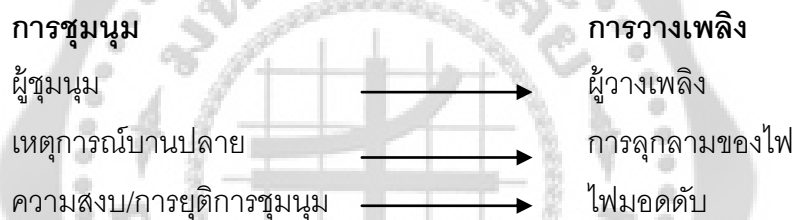
ประกาศชัยก่อนสลายชุมนุม เวลา 17.30 น. พ.ต.อ.เจริญ ศรีศรีลักษณ์ รองผู้บังคับการตำรวจนครบาล 2 (รอง ผบก.น.2) เข้าเจรจากับนายชวัญชัย ขอให้ยุติการชุมนุมและเปิดการจราจร พร้อมแจ้งให้เข้าพูดคุยกับนายสืบพงศ์ นุตริยทัศน์ ผู้อำนวยการส่วนเทคโนโลยีและรักษาการผู้อำนวยการสถานีเอ็นบีที โดย นายชวัญชัยเรียกร้องให้เอ็นบีทียุติการนำเสนอข่าวที่ใส่ร้ายป้ายสีกลุ่ม คนเสื้อแดง และ พ.ต.ท.ทักษิณ พร้อมทั้งให้นำเสนอข่าวที่เป็นความจริง อีกทั้งให้พิจารณาปรับผังรายการของทางสถานีเสียใหม่ โดยเฉพาะ รายการของนายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง และนายเสรี วงศ์มณฑา เป็นผู้ดำเนินรายการ ขอให้ยกเลิก ซึ่งนายสืบพงศ์ได้รับข้อเสนอไว้เพื่อนำเสนอผู้อำนวยการสถานีเอ็นบีทีที่เดิน ทางไปร่วมประชุมสุดยอดผู้นำลุ่มน้ำโขง ตอนล่างที่ จ.ประจวบคีรีขันธ์

(มติชน. 3 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 56 เป็นถ้อยคำอุปลักษณะเปรียบเทียบการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในการเคลื่อนไหวทางการเมืองกับชัยชนะในการทำศึกสงคราม หนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำอุปลักษณะประกาศชัย เปรียบเทียบกับการที่กลุ่มผู้ชุมนุม สามารถยึดสถานีและเรียกร้องต่อผู้ที่มีอำนาจได้สำเร็จ ดังนั้นกลุ่มผู้ชุมนุมจึงเป็นเสมือนผู้ชนะสงคราม

3.2.2 อุปลักษณะไฟ

จากการวิเคราะห์ภาษาในการรายงานข่าวนอกพบว่านอกจากหนังสือพิมพ์ใช้อุปลักษณะสงครามแล้วยังใช้ถ้อยคำที่เปรียบเทียบสถานการณ์การชุมนุมกับไฟซึ่งแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ชุมนุมที่บ้านปลายเป็นเหมือนไฟ และเปรียบเทียบการกระทำหรือบรรยายพฤติกรรมผู้ร่วมเหตุการณ์เหมือนกับการลุกลามและความร้อนของไฟตามลำดับอุปลักษณะไฟ สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบได้ดังนี้



การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์มีการเลือกใช้ถ้อยคำอุปลักษณะเปรียบเทียบเหตุการณ์การชุมนุมขยายกว้างออกไปไม่สามารถควบคุมได้กับการลุกลามของไฟ ทำให้เห็นภาพความรุนแรงที่เกิดขึ้นว่าทวีความรุนแรงกระจายออกไปจนไม่สามารถควบคุมได้ ทั้งนี้การใช้อุปลักษณะไฟสะท้อนให้เห็นมุมมองต่อการชุมนุมว่าเป็นเหตุการณ์ที่เลวร้ายและรุนแรงอย่างมาก

ตัวอย่างที่ 57

ปะทุอีกรอบ เสื้อแดงขู้งัดแก๊สแยกสามเหลี่ยมดินแดง มีรายงานข่าวว่า เกิดการปะทะขึ้นอีกครั้งที่บริเวณ ถ.สามเหลี่ยมดินแดง โดยกลุ่มคนเสื้อแดง ได้นำถังแก๊สมาวางไว้ พร้อมทั้งขู่ว่าหากเจ้าหน้าที่บุกเข้ามา ก็จะมีถังแก๊สทันที นอกจากนี้ ผู้ชุมนุมยังนำรถเมล์มาขวางไว้ด้วยเช่นกัน และยังมีเสียงดังคล้ายเสียงระเบิดดังขึ้นเป็นระยะๆ

(แนวหน้า. 13 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 57 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำอุปสรรคณ์ **ปะทุ** เปรียบเทียบเหตุการณ์การก่อความวุ่นวายเหมือนกับไฟที่มีการปะทุหรือติดไฟอีกครั้ง เสมือนจุดเริ่มต้นของเชื้อเพลิงที่อาจจะเผาไหม้หรือลุกลามเช่นเดียวกับเหตุการณ์ความรุนแรงที่อาจบานปลายได้ หากไม่มีการดับไฟหรือยุติการกระทำดังกล่าว เมื่อนำถ้อยคำอุปสรรคณ์ดังกล่าวไปขยายความ “เชื้อแดงชู่ยังถึงแก๊สแยกสามเหลี่ยมดินแดง” ทำให้เชื่อมโยงได้ว่าการปะทุของไฟเสมือนการกระทำของผู้ชุมนุมที่มีการวางเพลิงทำให้สถานการณ์มีความรุนแรง

ตัวอย่างที่ 58

กลุ่มคนเสื้อแดงได้เคลื่อนมาที่บริเวณถนนทหาร ผังตรงข้ามมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ทำให้นายอำนาจ ผกาภรณ์ ผู้ว่าราชการ จ.อุดรธานี สั่งสนธิกำลังจากตำรวจภูธร จ.อุดรธานี ,ตำรวจ สภ.อุดรธานี , ตำรวจอาสา ,อส.และ อปพร.รวมกว่า 1,000 นายออกมาคอยดูแลความสงบ เนื่องจากเกรงว่าจะเหตุการณ์รุนแรงพร้อมกับเดินทางมาควบคุมดูแลสถานการณ์ด้วยตนเอง ทำให้สมาชิกกลุ่มคนเสื้อแดง เผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่โดยไม่มีเหตุการณ์**ลุกลาม**

(มติชน. 15 พฤศจิกายน 2552)

ตัวอย่างที่ 59

“เมินเส้นตายศอฉ.บ่าย3โมง ระวังเพลิงเผาถ่าน้ำมัน-ตึกร้าง ชู10วัน"สงคราม"ลามทั่ว"ปท."

(มติชน. 18 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 58 และ 59 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำอุปสรรคณ์ **ลาม ลุกลาม** เปรียบเทียบเหตุการณ์ความรุนแรงของการชุมนุมกับการลุกลามของไฟ เมื่อไม่มีการดับไฟจึงทำให้ไฟกระจายลุกลาม สร้างความเดือดร้อนไปทั่วบริเวณ สะท้อนภาพของการชุมนุมครั้งนี้ที่มีแต่ความวุ่นวายร้อนเหมือนไฟ และหากไม่มีการยุติจะทำให้ไฟขยายวงลุกลามมากขึ้น เปรียบได้กับการชุมนุมที่มีการกระทำรุนแรง สร้างความเสียหายให้แก่ชีวิตและทรัพย์สินมากยิ่งขึ้น

หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอข่าว ที่มีการเปรียบเทียบบุคคลให้กลายเป็นคนเผาหรือจุดไฟ และมีการดับไฟสื่อความหมายถึงเหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างที่มีการชุมนุมครั้งนี้มีคนทำให้เกิดขึ้น รวมถึงวิธีการดับไฟซึ่งหมายถึงการยุติเหตุการณ์

ตัวอย่างที่ 60

“นายบรรณัชช์ สมุทรักษ์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์กล่าวว่า “วิธีที่ดีที่สุดคือทั้งสองคนควรหยุดการเคลื่อนไหวทำร้ายประเทศไทยเนื่องจากพฤติกรรมดังกล่าวเปรียบได้กับผู้ร้าย**ลอบวางเพลิง**บ้านตัวเอง พอไฟไหม้แล้วก็กลับมาเป็นพระเอกอ้างว่าจะช่วย**ดับไฟ** จะเข้าไปช่วยเหลือคนที่ติดในบ้าน”

(สยามรัฐ. 20 พฤศจิกายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 60 พบว่าหนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวการแสดงความคิดเห็น โดยยกคำกล่าวของนายบรรณัชช์ สมุทรักษ์ ที่กล่าวถึงพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร และนายจตุพร พรหมพันธุ์ ด้วยการใช้อุปมาอุปไมย **ลอบวางเพลิง** เปรียบเทียบผู้ที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ และ **ดับไฟ** เปรียบเทียบการยุติเหตุการณ์ดังกล่าว ในบริบทนี้จึงเห็นการเปรียบเทียบว่าพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตรและนายจตุพร พรหมพันธุ์ เป็นผู้ทำให้เกิดเพลิงไหม้ เป็นสาเหตุของความวุ่นวายในบ้านเมือง ในขณะที่เดียวกันก็ทำตนเป็นผู้ที่จะมาดับไฟหรือทำให้การชุมนุมยุติได้

การใช้อุปมาอุปไมยในข่าวการชุมนุมทางการเมืองสะท้อนภาพที่ทำให้เข้าใจได้ว่าการชุมนุมมีผลกระทบสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนอย่างมาก อุปมาอุปไมยสงครามให้ภาพของการชุมนุมมีความรุนแรงที่มุ่งหวังชนะโดยการกระทำที่หวังทำลายฝ่ายตรงข้าม ในขณะที่เดียวกันการใช้อุปมาอุปไมยไฟเป็นการช่วยเน้นย้ำความรุนแรงของการชุมนุมว่าเป็นเหมือนไฟ ที่มีอำนาจในการทำลายล้างและเผาผลาญทุกอย่างให้วอดวาย

3.3 การใช้รูปประโยค

ในการวิเคราะห์การใช้รูปประโยคนี้ผู้วิจัยพิจารณาโครงสร้างประโยคและจำแนกรูปประโยคตามหนังสือหลักภาษาไทยของพระยาอุปกิตศิลปสาร (2544 : 211) ได้จำแนกรูปประโยคในภาษาไทยแบ่งออกเป็น 1) ประโยคกรรตุ คือ ประโยคที่มีกรรตุการก (ผู้กระทำ) เป็นประธานอยู่ข้างหน้าประโยค 2) ประโยคกรรม คือ ประโยคที่นำเอากรรมการก (ผู้ถูกกระทำ) ขึ้นมาไว้ข้างหน้า 3) ประโยคกริยา คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการเน้นคำกริยาได้แก่ คำกริยา เกิด มีปรากฏ เรียงไว้ต้น

ประโยค และ4) ประโยคการิต คือ ประโยคกรรตุ หรือประโยคกรรม ที่มีผู้รับใช้แทรกเข้ามาในการสื่อสาร การใช้โครงสร้างประโยคต่างชนิดกันจะมีจุดเน้นและสื่อความหมายในระดับที่ต่างกัน ดังที่นววรรณ พันธุเมธา (2552: 271 – 279) อธิบายเรื่องประโยคเน้นกริยา เน้นกรรม และประโยคเน้นประธาน โดยสรุปว่าตำแหน่งที่สำคัญของประโยคคือตำแหน่งต้นประโยค หากต้องการเน้นกริยาที่แสดงภาพ การกระทำหรือความรู้สึก ก็นำกริยาเหล่านั้นมาไว้ต้นประโยค ในทำนองเดียวกันประโยคเน้นกรรมคือประโยคที่นำผู้รับการกระทำหรือความรู้สึกบางอย่างมาไว้ต้นประโยค และในประโยคที่เน้นประธานจะนำผู้กระทำหรือผู้เป็นเจ้าของกริยานั้นมาไว้ต้นประโยคเพื่อเน้นความสำคัญของประธานนั้น ๆ

ในงานวิจัยนี้พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยคเพื่อเน้นประธานว่าใครทำอะไรและประโยคเน้นกรรมที่เน้นผู้ถูกกระทำและถูกกระทำจากใคร มีกลุ่มคนที่ต้องการเน้นย้ำว่าเป็นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำได้แก่ ผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐ

3.3.1 การใช้รูปประโยคเน้นประธาน

ประโยคเน้นประธาน คือ คือ ประโยคที่นำประธาน มาขึ้นต้นประโยคแล้วตามด้วยภาคแสดง ต้องการเน้นว่า “ใคร” ทำ “อะไร” เช่น ช้างพลายตกมันเหยียบความข้างตายจากการวิเคราะห์พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยคเน้นให้ผู้ชุมนุมหรือเจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้กระทำ ส่งผลให้ผู้อ่านมีความเข้าใจและเห็นภาพผู้ชุมนุมเป็นผู้ที่สร้างความวุ่นวายหรือภาพเจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจรังแกประชาชน ในลักษณะดังต่อไปนี้

1) ผู้ชุมนุมเป็นผู้กระทำ

การใช้รูปประโยคเน้นประธานคือ เน้นผู้กระทำว่าทำอะไร ในงานวิจัยพบว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าวโดยการเน้นรูปประโยคที่สื่อความหมายว่าผู้ชุมนุมเป็นผู้กระทำดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 61

"ขวัญชัย"พา"เสื้อแดง"ปิดม.ราชภัฏอุดรฯ ไล่ส.ส.-รมต.ภูมิใจไทย อดีตรมช.เกษตรฯเมินบอกเป็นเรื่องปกติ เมื่อเวลา 08.00 น.วันที่ 15 พฤศจิกายน ที่หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี พรรคภูมิใจไทยได้มีการจัดประชุมสมาชิกพรรค กว่า 2,000 คน นำโดยนายธีระชัย แสนแก้ว แกนนำพรรค อดีต รมช.เกษตรและสหกรณ์ แต่หลังจากที่มีข่าวออกมานายขวัญชัย ไพรพนา ประธานชมรมคนรักอุดร แกนนำคนเสื้อแดง ได้พาสมาชิกกว่า 700 คนเดินทางมารวมตัวที่อนุสาวรีย์พลตรีพระเจ้า

บรมวงศ์เธอกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ใช้เครื่องเสียงและวิทยุชุมชน กล่าวโจมตีรัฐบาล และพรรคภูมิใจไทย

(มติชน.15 พฤศจิกายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 61 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยค "ขวัญชัย"พา"เสียดแทง"ปิตม.ราชภัฏอุดรฯ ไล่ส.ส.-รมต.ภูมิใจไทย อติธรรมช.เกษตรฯเมิน บอกเป็นเรื่องปกติ" เป็นการเน้นว่าแกนนำผู้ชุมนุม นายขวัญชัย ไพรพนา คือคนที่พากลุ่มผู้ชุมนุมไปปิตมมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีและขับไล่คณะรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่รัฐ ทำให้เห็นพฤติกรรมการละเมิดกฎหมายบุกรุกสถานที่ราชการและขัดขวางเจ้าหน้าที่รัฐในการปฏิบัติราชการ

ตัวอย่างที่ 62

เสียดแทงเชียงใหม่ยันเดินหน้าไล่ "เนวิน-ชวรัตน์" ร่วมประชุมหอการค้า ปชป.ปูดตั้งค่าหัว"มาร์ค" 10 ล้าน นาย เพชรวรรต วัฒนพงศ์ศิริกุล แกนนำกลุ่มเสียดแทงรักเชียงใหม่ 51 กล่าวเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายนว่า หลังจากนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ประกาศยกเลิกการเดินทางมาปาฐกถาพิเศษในการประชุมหอการค้าทั่วประเทศ

(มติชน. 27 พฤศจิกายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 62 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยค เสียดแทงเชียงใหม่ยันเดินหน้าไล่ "เนวิน- ชวรัตน์" ร่วมประชุมหอการค้า ปชป.ปูดตั้งค่าหัว"มาร์ค" 10 ล้าน เป็นการเน้นย้ำให้เห็นพฤติกรรมคุกคามผู้อื่นด้วยวิธีการรุนแรง เนื่องจากมีการตั้งค่าหัวนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีผู้นำประเทศซึ่งถือว่าการกระทำที่ไม่เกรงกลัวกฎหมาย

ตัวอย่างที่ 63

"ก็" ประกาศเตรียมคนเสียดแทง 500ไล่ล่า "มาร์ค" ตลอดวัน นายอริสมันต์ พงษ์เรืองรอง หนึ่งในแกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ได้กล่าวบนเวทีปราศรัย ที่บริเวณลานพระบรมรูปทรงม้า ว่า ในวันที่ (9 เม.ย.) จะนำชายฉกรรจ์ จำนวน 500 คน ออกไล่ล่านายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีไปทุกที่เพื่อกดดันให้นายกรัฐมนตรีลาออกก่อนเวลา 16.00น.วันนี้

(แนวหน้า. 9 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 63 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยค " ประกาศ เตรียมคนเสื้อแดง 500 ไหล่ล่า "มาร์ค" ตลอดวัน และประโยค จะนำชายฉกรรจ์ จำนวน 500 คน ออกไล่ล่านายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีไปทุกที่เพื่อกดดันให้นายกรัฐมนตรีลาออกก่อนเวลา 16.00น.วันนี้ เป็นการเน้นว่านายอภิสิทธิ์ พงษ์เรืองรองแกนนำนปช.รวมกลุ่มผู้ชุมนุมไล่ล่าและกดดันให้นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีลาออกภายในช่วงเวลานั้น สะท้อนพฤติกรรมแกนนำมีการใช้ความรุนแรงเนื่องจากมีการกระทำคุกคามเพื่อกดดันให้ทำตามข้อเรียกร้องของตนเองทันที

ตัวอย่างที่ 64

“เสื้อแดงปิดรอบอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ-เผายางรถหน้ารพ.ราชวิถี ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ขณะนี้มีเสื้อแดงได้ปิดถนนรอบ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิแล้ว โดยเฉพาะที่ถนนราชวิถีหน้ารพ.ราชวิถีได้มีการนำรถเมล์ 3 คันมาจอดขวางถนนเอาไว้ พร้อมกับได้จุดไฟเผายางรถยนต์ส่งผลเกิดควันพวยพุ่ง”

(สยามรัฐ. 13 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 64 หนังสือพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยค **เสื้อแดงปิดรอบอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ-เผายางรถหน้ารพ.ราชวิถี และ มีเสื้อแดงได้ปิดถนนรอบ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิแล้ว** เพื่อเน้นย้ำว่าผู้ชุมนุมปิดล้อมถนนและเผายางรถยนต์จนทำให้เกิดควันไฟพวยพุ่งจำนวนมาก ใ้ภาพผู้ชุมนุมมีพฤติกรรมก่อความวุ่นวาย ไม่เคารพสิทธิผู้อื่น

2) เจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้กระทำ

นอกจากหนังสือพิมพ์จะใช้รูปประโยคที่ต้องการสื่อความหมายว่าผู้ชุมนุมคือผู้กระทำ ยังพบว่ามีการใช้รูปประโยคสื่อความหมายเน้นว่าเจ้าหน้าที่รัฐคือผู้กระทำเช่นกัน

ตัวอย่างที่ 65

เตรียมออกหมายจับ"ทักษิณ" ยุ่งให้มีเสื้อแดงปิดถนน เมื่อช่วงเช้าที่ผ่านมาที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล พล.ต.ท. วรพงษ์ ชิวปรีชา ผบช.น.ได้เรียกนายตำรวจประชุมเพื่อประเมินสถานการณ์การชุมนุมของกลุ่มเสื้อแดงเมื่อคืนที่ผ่านมาภายหลังเสร็จสิ้นการประชุม พล.ต.ท.วรพงษ์ ได้เปิดเผยว่า สถานการณ์ของกลุ่มผู้ชุมนุมในขณะนี้ ได้ปิดการจราจรเพิ่มเติมอีก สองแห่งคือสุทธิสาร และ สุขุมวิท ซอยภูมิจักร ทางเราก็ได้เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยขึ้นอีก ในส่วนของกลุ่มผู้ชุมนุมที่

กระทำผิด ซึ่งในตอนนั้นทางเราก็กำลังดำเนินการอยู่โดยให้ฝ่ายกฎหมายกำลังตีความอยู่ว่า ผิดกฎหมายในข้อใดบ้าง ส่วนประชาชนที่จะเดินทางออกต่างจังหวัดในวันหยุดเทศกาลสงกรานต์นี้ เท่าที่ตรวจสอบดูขณะนี้การจราจรไม่ติดขัด และทางเราก็ได้จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการแนะนำให้กับประชาชน ที่จะเดินทางไปต่างจังหวัดให้ใช้เส้นทางหลีกเลี่ยง

(สยามรัฐ, 10 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 65 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยคละประธานเตรียมออกหมายจับ" **ทักษิณ**" **ยุบให้มีใบสั่งแดงปิดถนน** ซึ่งหมายถึงเจ้าหน้าที่รัฐเตรียมออกหมายจับพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ซึ่งตกเป็นผู้ต้องหาในคดีที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ผู้ชุมนุมปิดถนนและประโยค **กลุ่มผู้ชุมนุมที่กระทำผิด** เน้นว่าเจ้าหน้าที่รัฐต้องการตัวผู้กระทำผิดกฎหมายหรืออยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ ทำให้ภาพของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตรคือผู้อยู่เบื้องหลังยุบให้ผู้ชุมนุมกระทำผิดกฎหมาย

ตัวอย่างที่ 66

ทหาร-ตำรวจเคลื่อนกำลังประชิดทำเนียบล้อมกรอบมีใบสั่งแดง เมื่อวันที่ 14 เมษายน 2552 ที่บริเวณรอบทำเนียบใกล้ที่ชุมนุมกลุ่มเสื้อแดง **ทหาร ตำรวจ ได้เพิ่มกำลังเสริมจำนวนมากได้เดินทางเข้าประชิดกลุ่ม ผู้ชุมนุม** โดยทหารตำรวจใช้โล่ กระบอง แก๊สน้ำตา รวมทั้งรถหุ้มเกาะ **รวมทั้งรถพยาบาลด้วย**

(สยามรัฐ, 14 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 66 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยค **ทหาร-ตำรวจเคลื่อนกำลังประชิดทำเนียบล้อมกรอบมีใบสั่งแดง** และ **ทหาร ตำรวจ ได้เพิ่มกำลังเสริมจำนวนมากได้เดินทางเข้าประชิดกลุ่ม ผู้ชุมนุม** โดยทหารตำรวจใช้โล่ กระบอง แก๊สน้ำตา **รวมทั้งรถหุ้มเกาะรวมทั้งรถพยาบาลด้วย** เป็นการเน้นย้ำว่าเจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่ปราบผู้ชุมนุมด้วยกำลังคนและอุปกรณ์ป้องกันตัวจำนวนมาก ให้ภาพเจ้าหน้าที่รัฐมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มข้น รวมถึงให้ภาพว่าเหตุการณ์การชุมนุมบานปลายจนต้องใช้กำลังคนเข้าปราบปราม

ตัวอย่างที่ 67

นายกฯบอกเสื้อแดงต้องเลิกชุมนุมก่อน 15 พ.ค.ก่อนเปลี่ยนใจไม่ยุบสภา เมื่อเวลา 20.30 น. วันที่ 7 พ.ค. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยนำเทปบันทึกการให้สัมภาษณ์ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีมาออกอากาศ โดยเนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับแผนการสร้างความปรองดองหรือโรดแมป จำนวน 5 ข้อ ซึ่งนายกฯยอมรับว่า ข้อเสนอดังกล่าวอาจทำให้ผู้ที่เคยสนับสนุนตนไม่พอใจ เพราะรักมากก็ยิ่งโกรธมาก แต่อย่างน้อยที่สุดก็สามารถคลายความรู้สึกที่รุนแรงลงไปได้ ยืนยันไม่กลับลำ แต่ที่ผ่านมา รัฐบาลจะต้องทำงานควบคู่กันไปทั้ง 3 ด้าน ทั้งกฎหมาย ความมั่นคง และการเมือง ซึ่งโรดแมปดังกล่าวก็เป็นการหาคำตอบทางการเมือง เพื่อให้ทุกอย่างมีความสมบูรณ์

(มติชน. 7 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 67 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยค **นายกฯบอกเสื้อแดงต้องเลิกชุมนุมก่อน 15 พ.ค.ก่อนเปลี่ยนใจไม่ยุบสภา** เน้นว่านายกรัฐมนตรีมีการตัดสินใจเด็ดขาดโดยยื่นข้อเสนอที่แสดงอำนาจเหนือกว่าผู้ชุมนุม ทำให้เห็นภาพว่าคำสั่งนายกรัฐมนตรีมีอำนาจเหนือกว่าคำสั่งคนอื่น และเป็นคำสั่งที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม

3.3.2 การใช้รูปประโยคเน้นกรรม

ประโยคเน้นกรรม คือ คือ ประโยคที่นำผู้ถูกกระทำ (หรือกรรม) มาขึ้นต้นประโยค โดยผู้ถูกกระทำจะทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค เช่น ความรู้ข้างถูกข้างพลายตกมันเหยียบตาย จากกรณีวิเคราะห์พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยคเน้นกรรมที่ต้องการเน้นผู้ที่ถูกกระทำในลักษณะดังต่อไปนี้

1) ผู้ชุมนุมเป็นผู้ถูกกระทำ

การใช้รูปประโยคเน้นกรรมคือ เน้นว่าผู้ถูกกระทำคือใคร ในงานวิจัยพบว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าวโดยการเน้นรูปประโยคที่สื่อความหมายว่าผู้ชุมนุมเป็นผู้ถูกกระทำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 68

จตุพรเผยแพร่สิมมันต์ถูกมัดใส่เฮลิคอปเตอร์นำตัวไปค่ายนเรศวร นาย จตุพร พรหมพันธุ์ แกนนำคนเสื้อแดงกล่าวบนเวทีปราศรัยคนเสื้อแดง ที่ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 12 เมษายนว่า ในการเดินทางไปศาลอาญา รัชดา เพื่อประกันตัวสิมมันต์ พงษ์เรืองรอง แต่ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากหมดเวลาทำการของศาลอาญาตนได้

(มติชน. 12 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 68 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยค **จตุพรเผยแพร่สิมมันต์ถูกมัดใส่เฮลิคอปเตอร์นำตัวไปค่ายนเรศวร** เป็นการเน้นย้ำว่านายสิมมันต์ แกนนำผู้ชุมนุมเป็นผู้ถูกกระทำเนื่องจากถูกเจ้าหน้าที่รัฐจับกุมตัวไปยังค่ายนเรศวรซึ่งเป็นค่ายทหาร ถ้อยคำ **ถูกมัดใส่เฮลิคอปเตอร์** ให้ภาพนายสิมมันต์ถูกเจ้าหน้าที่รัฐจับกุมตัวด้วยวิธีการที่ทำให้เข้าใจว่า เจ้าหน้าที่รัฐไม่ใช้ความละมุนละม่อม ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยวิธีที่ไม่เหมาะสม

ตัวอย่างที่ 69

เสื้อแดงถูกประณามขวาง "เนวิน" เข้าสนามกีฬาชัยภูมิ ซึ่งนำการเมืองมาอุดหนุนการกีฬาไทย นายกสมาคมฟุตบอลสมัครเล่นเสื้อแดงอย่างขวาง "เนวิน" ชมการแข่งขันเอาความขัดแย้งทางการเมืองจนกีฬาหยุดชะงัก หลังแห่ไปปิดสนาม จ.ชัยภูมิ ไม่ให้นักการเมืองดังบุรีรัมย์เข้าชม นายกฯบอกอย่าต้านไม่เกิดประโยชน์กับใคร

(มติชน. 25 กุมภาพันธ์ 2553)

จากตัวอย่างที่ 69 พบว่าหนังสือพิมพ์มีการใช้รูปประโยค **เสื้อแดงถูกประณามขวาง "เนวิน" เข้าสนามกีฬาชัยภูมิ** สะท้อนภาพผู้ชุมนุมกระทำหรือมีพฤติกรรมไม่เป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่ จากบริบทที่มีการบรรยายพฤติกรรมชัดเจนว่าผู้ชุมนุมละเมิดสิทธิ และสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น

ตัวอย่างที่ 70

เสี้ยมแต่งร้องผู้ชุมนุมถูกยิงตายหายไปหลายศพ เมื่อเวลา 17.30 น. นพ.ทศพร เสรีรักษ์ อดีต ส.ส.แพร่ จากมูลนิธิ 111 เดินทางมายังกองบัญชาการตำรวจนครบาล โดยกล่าวว่า เพื่อเป็นตัวแทนกลุ่มคน เสี้ยมแต่งไม่ได้รับความเป็นธรรม เนื่องจากยังมีความคลางแคลงใจบางอย่างคือเรื่องของคนเจ็บ ตาย และ ได้รับการยืนยันจากผู้ที่เกี่ยวข้องว่า มีคนเจ็บและตาย และยังมีคนสูญหายอีกจำนวนมาก และยังมี ภาพที่รับจากช่างภาพอิสระ และยังมีกรบอกเล่ากันว่า มีทั้งคนเจ็บ คนตาย และมีการลากศพไปหลาย ศพ จึงอยากเรียกร้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถแจ้งได้ที่มูลนิธิ 111 และทางมูลนิธิจะเป็นตัวกลาง ในการติดตามบุคคลที่สูญหาย รวมถึงที่บาดเจ็บเขาก็จะเข้าไปดูแล โดยจะไม่เลือกว่าเป็นฝ่ายไหน

(แนวหน้า. 14 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 70 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยค **เสี้ยมแต่งร้องผู้ชุมนุมถูกยิงตายหายไปหลายศพ** เน้นว่ากลุ่มผู้ชุมนุมถูกยิงตายจำนวนมาก เป็นการสะท้อนภาพว่าผู้ชุมนุมเป็นฝ่ายถูกกระทำ จากเจ้าหน้าที่ด้วยวิธีการรุนแรง เนื่องจากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้มีผู้เสียชีวิต

2) เจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้ถูกกระทำ

เหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองมีผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐ เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือความเคลื่อนไหว นอกจากจะพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยคที่เน้นว่า ผู้ชุมนุมเป็นผู้ถูกกระทำแล้ว ยังพบว่ามีการใช้รูปประโยคที่เน้นว่าเจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้ถูกกระทำเช่นกัน

ตัวอย่างที่ 71

"มาร์ค"ได้รับบาดเจ็บจากเหตุ"เสี้ยมแต่ง"บุกมหาดไทย มท.3ดูแลใกล้ชิด มีอบ-จนท.ปะทะเดือด เจ็บหลายคนนายกฯ โดนมีอบบุกมท.ขว้างของใส่บาดเจ็บที่แขน มี"ถาวร"คอยดูแล หลังกลุ่มคนเสี้ยมแต่ง บุกเข้าไปภายในกระทรวงมหาดไทยความหวาดกลัว แกมไล่ทุบรถยนต์ที่คาดว่าเป็นของ "มาร์ค-สุเทพ" ปะทะ เจ้าหน้าที่ บาดเจ็บหลายคนทั้งผู้ติดตามมาร์คและผู้ชุมนุม เกิดเสียงปี่ภายในกระทรวง

(มติชน. 11 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 71 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยค "มาร์ค"ได้รับบาดเจ็บจากเหตุ"เสื่อแดง"บุกมาหาไทย และประโยค นายฯ โดนมือบุกมท.ขว้างของใส่บาดเจ็บที่แขน เน้นว่า นายกรัฐมนตรีถูกกลุ่มผู้ชุมนุมบุกเข้าไปทำร้ายร่างกายถึงสถานที่ทำงาน ให้ภาพว่าผู้ชุมนุมมีพฤติกรรมก้าวร้าวมีการกระทำคุกคามชีวิตผู้อื่น

ตัวอย่างที่ 72

นายประชา ประสพดี ส.ส.สมุทรปราการ พรรคเพื่อไทย ในฐานะประธานคณะกรรมการ (กมธ.) การกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร กล่าวเมื่อวันที่ 18 มกราคมว่า วันที่ 21 มกราคมนี้ กมธ.จะมีการหยิบยกประเด็นการสร้างสนามกอล์ฟ เขาซอยดาว ของธนาคารกรุงเทพที่ถูกกล่าวหาว่ามีบุกรุกเขตป่าสงวนแห่งชาติเขาซอยดาวขึ้นมาพิจารณา จะเชิญผู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมที่ดิน ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี นายอำเภอ เจ้าของสนามกอล์ฟ รวมไปถึงตัวแทนจาก พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษในฐานะผู้ที่ถูกพาดพิงมาให้ข้อมูล เพื่อรวบรวมส่งให้นายกรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(มติชน. 18 มกราคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 72 พบว่าหนังสือพิมพ์มีการใช้รูปประโยค การสร้างสนามกอล์ฟเขา ซอยดาว ของธนาคารกรุงเทพที่ถูกกล่าวหาว่ามีบุกรุกเขตป่าสงวนแห่งชาติเขาซอยดาว และประโยค พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษในฐานะผู้ที่ถูกพาดพิงมาให้ข้อมูล เป็นประโยคเน้นว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสนามกอล์ฟเขาซอยดาวคือบุคคลหรือกลุ่มที่ถูกกล่าวหาว่าบุกรุกเขตป่าสงวนแห่งชาติ จากการนำเสนอข่าวในช่วงเวลาดังกล่าวยังไม่มีหลักฐานพิสูจน์ข้อเท็จจริง ผู้ที่ถูกกล่าวหาในที่นี้คือเจ้าหน้าที่รัฐและหน่วยงานเอกชนซึ่งเป็นองค์กรขนาดใหญ่ จึงเป็นผู้ถูกกระทำและตกเป็นจำเลยของสังคมไปโดยปริยาย

ตัวอย่างที่ 73

มีอบเสื่อแดงรุมทุบรตนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ขณะเดินทางออกจากกระทรวงมหาดไทย ภายหลังประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน แต่เอาตัวหลุดรอดไปได้หวุดหวิด ขณะที่นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์ เลขาธิการนายกรัฐมนตรี หนีไม่รอดถูกมีอบลากตัวลงมาจากรถ พร้อมกับใช้มือกดศีรษะอย่างโหดเหี้ยม

(แนวหน้า. 13 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 73 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยค **มีอบเสื่อแดงรุมทุบรตนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี** เน้นว่าผู้ชุมนุมกระทำคุกคามนายกรัฐมนตรี และมีการเลือกใช้ประโยคนายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์ เลขาธิการนายกรัฐมนตรี หนีไม่รอดถูกมีอบลากตัวลงมาจากรถ พร้อมกับใช้มือกดศีรษะอย่างโหดเหี้ยม เพื่อเน้นย้ำว่าฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐถูกผู้ชุมนุมกระทำด้วยวิธีการรุนแรง ได้แก่ การทุบรถ การลากลงมาจากรถ การใช้มือกดศีรษะ ซึ่งวิธีดังกล่าวสะท้อนพฤติกรรมก้าวร้าวของผู้ชุมนุมเป็นอย่างมาก

จากการวิเคราะห์การใช้รูปประโยคในการรายงานข่าวการชุมนุมทางการเมืองพบว่ามีการใช้รูปประโยคที่เน้นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ และมีการใช้รูปประโยคทั้ง 2 ลักษณะร่วมกัน ซึ่งพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยคเน้นว่าผู้ชุมนุมเป็นผู้กระทำมากที่สุด

3.4 การอ้างคำกล่าว

การอ้างคำกล่าวเป็นวิธีการนำคำพูดของผู้อื่นมาพูดซ้ำ เช่น การยกคำปราศรัยของนายกรัฐมนตรีในวันที่ 12 มกราคม 2552 มาพูดถึงอีกครั้งในงานวันปฐมนิเทศพนักงานรัฐสภา เป็นการอ้างคำกล่าวที่เพิ่มความน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับ ชนกพร พัวพัฒนกุล (2548: 104) ที่ได้กล่าวว่า การอ้างคำกล่าวเป็นกลวิธีทั่วไปในการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ ที่ช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือให้การรายงานข่าวมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ ญัฐพร พานโพธิ์ทอง (2549: 273) ว่า “การอ้างคำกล่าวช่วยเพิ่มน้ำหนักความน่าเชื่อถือ เป็นการยืนยันว่าเป็นคำพูดของผู้นั้นจริง ๆ” จากคำกล่าวสามารถสรุปได้ว่าการอ้างคำกล่าวเป็นกลวิธีที่หนังสือพิมพ์ใช้เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ เนื่องจากมีหลักฐานยืนยันว่าใครเป็นผู้พูด ไม่ได้เป็นพรรคชนะของผู้เขียนหรือของนักหนังสือพิมพ์ ในงานวิจัยนี้ พบว่ามี การอ้างคำกล่าว 2 ลักษณะได้แก่ 1) การอ้างโดยตรง และ 2) การอ้างโดยอ้อม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.4.1 การอ้างโดยตรง

การอ้างโดยตรง เป็นการอ้างถึงคำพูดหรือท่าทีของบุคคลนั้นที่มีต่อบุคคล สถานการณ์หรือเหตุการณ์นั้นโดยตรง เช่น การอ้างคำกล่าวของนายกรัฐมนตรี คำกล่าวของหัวหน้าพรรค ฝ่ายค้าน ซึ่งการอ้างโดยตรงมักปรากฏในการรายงานข่าวอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อถือ ให้แก่ข้อมูลข่าวให้มีความเที่ยงตรง เนื่องจากไม่ได้เป็นการรายงานข้อมูลข่าวด้วยการสร้างข่าวขึ้นมาเอง

ตัวอย่างที่ 74

“เพื่อไทย” รัป พรรคหนุนมือบแดงที่ต้องการ ปชต. เชื้อเหตุการณ์ยังไม่จบนายพิรพันธุ์ พาลุสุข ส.ส. ยโสธร พรรคเพื่อไทย กล่าวถึงกรณีที่ตั้งค้มมองว่าพรรคสนับสนุนและเกี่ยวข้องกับการชุมนุมและการสร้างความวุ่นวายของคนเสื้อแดงว่า ยอมรับว่าอาจเป็นเช่นนั้น ซึ่งพรรคต้องไปทำความเข้าใจกับประชาชนว่า ประชาชนที่ไปร่วมชุมนุมต้องการประชาธิปไตย

(แนวหน้า. 16 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 74 พบว่าหนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของนายพิรพันธุ์ พาลุสุข ที่ออกมา ยอมรับว่าสนับสนุนหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการชุมนุม แต่เป็นการสนับสนุนในเรื่องการเรียกร้องประชาธิปไตยเท่านั้น การอ้างคำกล่าวเป็นการเน้นที่ประเด็นว่า พรรคเพื่อไทยให้การสนับสนุนกลุ่มผู้ชุมนุมจริง และเชื่อว่าการชุมนุมอาจยืดเยื้อและก่อให้เกิดความไม่สงบในบ้านเมือง

ตัวอย่างที่ 75

“วรวัจน์” ยันมีข้อมูล “เสื้อแดง” ตาย ซึ่ได้ล่าออกมาจับ เชื่อปรองดองเกิดยาก”

(แนวหน้า. 20 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 75 พบว่าหนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของนาย วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ที่มีการกล่าวถึง ข้อมูลผู้เสียชีวิตจากเหตุปะทะจากถ้อยคำใน ประโยคคือ **ยังมีข้อมูล “เสื้อแดง”ตาย** การอ้างถึงคำกล่าวนี้ แสดงให้เห็นนัยยะสำคัญว่าผลที่เกิด จากการกระทำดังกล่าว จะทำให้ความสามัคคีของกลุ่มคนทั้งสองฝ่ายเกิดขึ้นได้ง่าย

ตัวอย่างที่ 76

“นายกฯ ขอขอบคุณ”นปช.”ไม่บุกไอพ็ญ”

(มติชน. 27 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 76 จะพบว่าหนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่กล่าว ขอขอบคุณผู้ชุมนุม หลังจากการประชุมสหภาพรัฐสภาสิ้นสุดลงจากถ้อยคำในประโยค **ขอขอบคุณ “นปช.” ไม่บุกไอพ็ญ** เนื่องจากก่อนหน้านี้มีการขอความร่วมมือไม่ให้ผู้ชุมนุมบุกเข้าไปในเขตที่มีประชุมและ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้ภาพของพฤติกรรมของผู้ชุมนุมเป็นผู้ที่อยู่ในกรอบกฎหมายไม่ ละเมิดสิทธิผู้อื่น ในขณะที่เดียวกันก็ให้ภาพผู้นำประเทศว่ามีความเป็นผู้นำและมีความสุภาพ

ตัวอย่างที่ 77

“ชวน ตำหนีเสื้อแดงไม่ควรคุกคามกต. ชีการตัดสินไม่ยุบพรรคประชาธิปัตย์ไม่ใช่ 2 มาตรฐาน ระบุหากเสื้อแดงหวังผลสร้างเสริมความรุนแรง ประชาชนไม่เอาด้วย”

(สยามรัฐ, 2 กุมภาพันธ์ 2553)

จากตัวอย่างที่ 77 พบว่าหนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของ นายชวน หลีกภัย ที่ตำหนิกลุ่ม ผู้ชุมนุมว่าไม่ควรคุกคามการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ในการตัดสินคดียุบพรรคจากถ้อยคำในประโยค **“ชวน”ตำหนิเสื้อแดงไม่ควรคุกคามกต. ชีการตัดสินไม่ยุบพรรคประชาธิปัตย์ไม่ใช่ 2 มาตรฐาน** การอ้างถึงเช่นนี้แสดงทรรศนะว่าการกระทำของผู้ชุมนุมไม่ถูกต้อง เนื่องจากมติเอกฉันท์ กรณีสัดสินคดี ยุบพรรคประชาธิปัตย์ของคณะกรรมการเลือกตั้งเป็นไปด้วยความชอบธรรม

ตัวอย่างที่ 78

แกนนำเสื้อแดงประกาศครั้งสุดท้าย "สุเทพ"มอบตัวตำรวจมีอบสลายทันที นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ แกนนำกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ หรือ นปช. ประกาศท่าทีครั้งสุดท้าย ว่า วันใดที่นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรีด้านความมั่นคง ตกเป็นผู้ต้องหาคดีสังสลายการชุมนุมเมื่อวันที่ 10 เมษายนที่ผ่านมา จะเป็นวันที่ยุติการชุมนุมของกลุ่ม นปช. พร้อมย้ำว่า กลุ่ม นปช. ยอมรับทั้งวันเลือกตั้ง และวันยุบสภาของรัฐบาลแล้ว เหลือเพียงให้นายสุเทพ เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ตามขั้นตอนของกฎหมายเท่านั้น และขอให้รัฐบาลเลือกระหว่างปกป้องนายสุเทพ หรือจะเลือกความปลอดภัยของประชาชน โดยกลุ่ม นปช. จะปักหลักชุมนุมต่อไป โดยไม่เกรงต่อมาตรการตัดน้ำ ตัดไฟ หรือจะใช้กำลังเข้าผลักดันผู้ชุมนุมออกนอกพื้นที่

(สยามรัฐ. 13 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 78 พบว่าหนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของนายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ แกนนำผู้ชุมนุมที่กล่าวพาดพิงไปถึงนายสุเทพ เทือกสุบรรณ จากถ้อยคำในประโยค **แกนนำเสื้อแดงประกาศครั้งสุดท้าย "สุเทพ"มอบตัวตำรวจมีอบสลายทันที** ให้ภาพของผู้ชุมนุมที่มีความเด็ดเดี่ยวในการยื่นเงื่อนไขที่ต้องการความยุติธรรมจากเจ้าหน้าที่รัฐ การอ้างดังกล่าวสะท้อนทรรศนะว่าประชาชนและนายสุเทพ เทือกสุบรรณ เป็นเงื่อนไขต่อรองทางการเมืองของผู้ชุมนุม

ตัวอย่างที่ 79

“ผู้ประกอบการแยกราชประสงค์สุดทน “เสื้อแดง” ละเมิดสิทธิทำความเดือดร้อน ออกแถลงการณ์ไล่พ่นพ่นที่ แนนะเจอร์จาร์ฐู”

(แนวหน้า. 5 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 79 พบว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าวมุมมองจากกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์การชุมนุม เนื่องจากผู้ชุมนุมได้สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้ประกอบการบริเวณสี่แยกราชประสงค์ หนังสือพิมพ์เลือกใช้คำ **“สุดทน” “ไล่”** สื่อความหมายให้เห็นถึงการหมดความอดทนกับพฤติกรรมสร้างความเดือดร้อนของผู้ชุมนุม หนังสือพิมพ์เลือกใช้คำ **“ละเมิดสิทธิ”** สื่อความหมายถึงการกระทำผิดกฎหมายโดยการสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ทำให้ภาพของผู้ชุมนุมเป็นภาพของกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

3.4.2 การอ้างโดยอ้อม

การอ้างโดยอ้อมเป็นการสรุปหรือนำคำที่กล่าวไว้แล้วมากล่าวหรือเล่าใหม่ที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความเข้าใจ มีความรู้สึกนึกคิดเสมือนผู้พูดเป็นผู้ที่กล่าวไว้ก่อนหน้า การอ้างดังกล่าวทำให้ผู้อ่านเข้าใจและเห็นภาพความเป็นพวกเขาพวกเขาของผู้ที่เคยกล่าวและผู้ที่นำคำกล่าวมาอ้างถึงอีกครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 80

การประชุมนี้มีขึ้นหลังจากพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้ประกาศว่าจะสร้างวันประวัติศาสตร์สำหรับเมืองไทย ด้วยการให้ประชาชนออกมาชุมนุมอย่างสันติให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อแสดงให้เห็นว่า**ชาวไทยหมดความอดทนต่อการเมืองไทยในวินาทีปัจจุบัน** ในการพูดผ่านวิดีโอลิงค์แก่กลุ่มคนเสื้อแดง นอกทำเนียบรัฐบาลเมื่อวันอังคาร

(มติชน. 8 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 80 พบว่าหนังสือพิมพ์สรุปการอ้างคำกล่าวพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตรที่เป็นการอ้างถึงความนึกคิดของชาวไทยว่า **ชาวไทยหมดความอดทนต่อการเมืองไทยในวินาทีปัจจุบัน** เป็นการคิดแทนชาวไทยว่าการออกมาชุมนุมโดยสันติเป็นข้อพิสูจน์ได้ว่าประชาชนหมดความอดทนกับเรื่องการเมืองในปัจจุบัน

ตัวอย่างที่ 81

นายณัฐวุฒิ กล่าวว่า อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่าสนใจทราบมาว่าฝ่ายรัฐบาลจะมีการเรียกผู้ประกอบการ โทรทัศน์ดาวเทียม ระบบ เคยู แบนด์ เพื่อขอให้ยุติการออกอากาศของพีเพิลซาแนล ในระบบนี้หลังจากที่ได้ตัดระบบ ซี แบนด์ ไปแล้ว ในระบบ เคยู แบนด์ เป็นช่องทางการออกอากาศของเอสทีวีด้วย ดังนั้นจะต้องรอดูว่า ถ้ามีการตัดระบบ เคยู แบนด์ จริงเอสทีวีจะจอดำหรือไม่ ดังนั้นเราขอยื่นคำขาดให้กับรัฐบาลว่า ต้องคืนสัญญาอนุญาตการออกอากาศให้กับพีเพิลซาแนลทันที หากรัฐบาลยังไม่คืนจะมีการประกาศมาตรการในการเคลื่อนไหวต่อไปไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น รัฐบาลจะล้อมปราบเราได้ หรือจะสลายการชุมนุมที่ผ่านฟ้า หรือราชประสงค์ก็ได้ ยืนยันว่ามันไม่จบ เพราะ**คนเสื้อแดงมีทั่วประเทศ ตรงกันข้ามจะเป็นการเพิ่มความโกรธแค้นและชิงชัง และจะนำไปสู่ภาวะ การไร้รูปแบบในการต่อสู้**

(มติชน. 8 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 81 พบว่าหนังสือพิมพ์สรุปการอ้างคำกล่าวของนายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ ซึ่งมีการอ้างความนึกคิดของกลุ่มผู้ชุมนุมที่มีทั่วประเทศว่าเมื่อเจ้าหน้าที่รัฐไม่คืนสัตยาณออกอากาศจะทำให้กลุ่ม ผู้ชุมนุมโกรธแค้นหนักมากขึ้น เป็นการคิดแทนคนอื่นว่าจะมีอารมณ์ความรู้สึกต่อเรื่องนี้อย่างไร

จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีอ้างคำกล่าวโดยตรงมากที่สุด เนื่องจากการอ้างคำกล่าวโดยตรงเป็นกลวิธีที่มีน้ำหนักมากกว่าและสร้างความน่าเชื่อถือมากกว่าการอ้างคำกล่าวโดยอ้อม ทั้งนี้กลวิธีการอ้างคำกล่าวยังพบที่มีการใช้กลวิธีทางภาษาอื่น ๆ แทรกในข้อความข่าว ได้แก่ การใช้มูลบท การใช้ถ้อยคำบรรยายพฤติกรรม

3.5 การใช้มูลบท

การใช้มูลบทเป็นกลวิธีเน้นความหมายที่ยังไม่ถูกเปิดเผย หรือมีเบื้องหลังมากกว่าการถ้อยคำที่เห็น ดังที่ กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์ (2547) ได้กล่าวว่าการใช้มูลบทมีรูปภาพบางซี่ และมีรูปภาพที่เชื่อมต่อการตีความ หมายถึง รูปคำหรือลักษณะโครงสร้างที่ทำให้ตีความได้ว่า ภูมิหลังของสิ่งที่ผู้พูดพูดถึงหมายถึงอะไร

ในงานวิจัยพบการใช้มูลบท โดยการใช้รูปแบบภาษาหรือมีโครงสร้าง 2 ลักษณะได้แก่ 1) การเน้นถึงเรื่องที่ปิดบังไว้ 2) การเน้นว่าการชุมนุมทางการเมืองมีเงื่อนไข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.5.1 การเน้นถึงเรื่องที่ปิดบังไว้

จากการศึกษาพบที่มีการใช้คำกริยา **เผย แฉ ปูด** ที่มีความหมายถึงการตีแผ่หรือนำเรื่องราวที่ซ่อนอยู่มาเปิดเผย จากการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองพบว่า ประเด็นที่นำเสนอคือประเด็นที่สะท้อนภาพพฤติกรรมไม่ดี การสร้างความเดือดร้อนหรือละเมิดสิทธิผู้อื่น และไม่เคารพกฎหมาย

ตัวอย่างที่ 82

“เสื่อแดง **เผย**จะระดมคนเสื่อแดงไปพื้ทยา จัดการเสื่อน้ำเงิน เตรียมยื่นหนังสือต่อนานาประเทศ”

(แนวหน้า. 11 เมษายน 2552)

ตัวอย่างที่ 83

“**เผย** "เสื่อแดง" ยึด เมล์ ขสมก.-รถร่วม รวม 52 คัน”

(แนวหน้า. 11 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 82 และ 83 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้คำ **เผย** ในประโยคการรายงานข่าวเป็นการสื่อความหมายเรื่องที่ถูกปิดไว้และค่อย ๆ ขยายออกมา ในที่นี้หมายถึงค่อย ๆ ขยายออกมาว่ามีแผนการหรือความเคลื่อนไหวอย่างไรต่อไป

ในขณะเดียวกันพบว่าการนำเสนอข่าวในมุมมองที่มีการชี้ให้เห็นได้มีการใช้คำ **แจ** **ปุด** ซึ่งหมายถึงการตีแผ่เรื่องราว หรือสิ่งที่ถูกปิดบังได้ถูกเปิดเผยขึ้นเช่นเดียวกับคำว่า **เผย** แต่จากการวิเคราะห์พบว่า การใช้คำดังกล่าวมักอยู่ในบริบทข่าวที่นำเสนอเรื่องไม่ดี

ตัวอย่างที่ 84

“เสธ.แดง เมินคำสั่งเข้มบ้านพัก ม.พัน.4 รอ. บอกเมื่อคืนยังนอนหลับปุ๋ย ชัดทหารตบเท้าแค่ประจบนายหวังเป็นนายพล ชู่อยากดดันมาก ไม่งั้นเจอ**แจ**รสนิยมส่วนตัวแน่”

(สยามรัฐ. 28 มกราคม 2553)

ตัวอย่างที่ 85

“ปชป.**ปุด**แผนสส.ชนรทกระบะ **แจ**อัดฉีดน้ำเลี้ยงวันละ 70 ล้าน”

(แนวหน้า. 5 มีนาคม 2553)

ตัวอย่างที่ 86

“จตุพร บุตรรัฐสังกัดเสื้อแดงชั้นแตกหักที่ประตูน้ำพระอินทร์ ทำปิดพีเพิลแซแนลจะได้รู้รอกมีจริง แจ“พ.อ.สุเมธ”มือประสานวอรัมไทย-อังกฤษ เปรียบเสื้อแดงเหมือนรถไฟดีเซลราง ไม่มีคนนำก็เคลื่อนที่ได้”

(สยามรัฐ. 15 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 84,85 และ 86 พบว่ามีการใช้คำ **แจ บุต** ในการเสนอคำให้สัมภาษณ์ของกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมทางการเมือง ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างที่มีการชุมนุม การนำเสนอในลักษณะดังกล่าวเน้นย้ำว่าสิ่งที่ถูกกล่าวถึงคือเรื่องจริงที่พร้อมจะได้รับการเปิดเผย

3.5.2 การแนะนำการชุมนุมทางการเมืองมีเงื่อนไข

จากข้อมูลพบว่ามีการใช้นามวลี เช่น **เบื้องหลัง เกมใต้ดิน เคลื่อนไหวใต้ดิน** ที่มีความหมายถึงสิ่งที่เป็นต้นเหตุหรือสิ่งที่ซ่อนอยู่มีความร้ายแรงมากกว่าที่พบเห็น

ตัวอย่างที่ 87

“จตุพร-นพดล ได้"กษิต"ปิด"แม่"อยู่**เบื้องหลัง**ถล่ม"สนธิ" เตือน"แดง-เหลือง"อย่าตกหลุม"จตุพร-นพดล" เต็มรับได้ "กษิต" กล่าวหา "แม่" อยู่**เบื้องหลัง**สังหาร”

(มติชน. 22 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 87 พบว่า การใช้คำ **เบื้องหลัง** จากการปฏิเสธข้อกล่าวหาว่าพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร คือผู้ที่อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ลอบยิงนายสนธิ ลิ้มทองกุล ซึ่งการใช้คำ **เบื้องหลัง** ในบริบทข้างดังกล่าวแม้ว่าจะมาจากมุมมองของฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐ แต่ภาพของนายทักษิณ ชินวัตรก็ยังเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจ เนื่องจากทั้งสองคนเคยมีความขัดแย้งทางความคิดกันมาก่อน

ตัวอย่างที่ 88

“จตุพร” คำน “จักรภพ” พูดสื่อออก “เสื้อแดง” ปลูกเดินเกมใต้ดินติดอาวุธ ซึ่งต้องจบด้วยสันติภาพเท่านั้น ที่ รัฐสภา นายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส.สัดส่วน พรรคเพื่อไทย ในฐานะแกนนำกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยขับไล่เผด็จการ (นปช.) กล่าวถึงกรณี นายจักรภพ เพ็ญแข แกนนำกลุ่มนปช. พูดผ่านสื่อต่างประเทศว่า การต่อสู้ของกลุ่มเสื้อแดงหลังจากนี้จะเป็นการเคลื่อนไหวใต้ดินโดยใช้อาวุธว่า เชื่อว่าเป็นเพียงความคิดของนายจักรภพเพียงคนเดียว เพราะล่าสุดตนยังไม่ติดต่อกับนายจักรภพ ภายหลังจากที่เดินออกไปต่างประเทศ ซึ่งหากมีโอกาสจะพูดกับนายจักรภพว่า แกนนำกลุ่มเสื้อแดงทั้งในส่วนของตน นายวีระ มุสิกพงษ์ นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ ไม่เห็นด้วย เพราะการใช้ความรุนแรงไม่สามารถแก้ปัญหาได้ การต่อสู้ต้องจบลงที่สันติภาพเท่านั้นและไม่ควรเปลี่ยนแนวทาง

(แนวหน้า, 23 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 88 พบว่า การใช้คำ **เกมใต้ดิน การเคลื่อนไหวใต้ดิน** เป็นการแนะนำมีแผนการกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งอาจมีรายละเอียดซับซ้อนมากกว่าสิ่งที่พบเห็นในปัจจุบัน การรายงานข่าวอ้างถึงพฤติกรรมใช้ความรุนแรงอย่างร้ายแรงของนายจักรภพ เพ็ญแข เนื่องจากข้อมูลของสื่อมวลชนต่างประเทศที่ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า การต่อสู้ในครั้งนี้จะเป็นการต่อสู้เดินเกมใต้ดินที่มีการใช้อาวุธ ซึ่งผิดกับอุดมการณ์ของกลุ่ม นปช. ที่มีการยืนยันว่าเป็นการชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตยโดยสงบปราศจากอาวุธ

การใช้มูลบทเป็นกลวิธีที่หนังสือพิมพ์พยายามบอกว่ายังมีเงื่อนงำหรือเบื้องหลังที่ซ่อนอยู่ในเหตุการณ์การชุมนุมครั้งนี้ ทำให้ภาพของการชุมนุมและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐถูกมองว่าเป็นเหตุการณ์ที่มีเงื่อนงำ กลุ่มคนที่เกี่ยวข้องมีความไม่น่าไว้วางใจ เนื่องจากมีเบื้องหลังที่ยังไม่ถูกเปิดเผย

จากการศึกษากลวิธีทางภาษาในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมือง นอกจากจะเป็นการรายงานข้อเท็จจริงแล้ว ยังพบว่า การนำเสนอข่าวได้สะท้อนภาพความเป็นผู้ดี ผู้ร้าย ให้กับกลุ่มคนหรือเหตุการณ์การชุมนุม ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอให้เห็นภาพความสัมพันธ์ของการใช้ภาษากับการนำเสนอภาพแทนผู้ดีผู้ร้ายในบทที่ 4 ต่อไป

บทที่ 4

ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาและการเสนอภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย”

จากการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ไทยในบทที่ 3 พบว่ามีกลวิธีทางภาษาในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมือง 5 กลวิธี ได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำ การใช้อุปมาอุปไมย การใช้รูปประโยค การอ้างคำกล่าว และการใช้มูลบท

การใช้กลวิธีทางภาษาเป็นกลวิธีที่ใช้นำเสนอภาพเหตุการณ์การชุมนุมและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมและทำให้เกิดภาพแทนของฝ่ายดีและฝ่ายร้าย โดยภาพแทนของฝ่ายดีหรือผู้ดีคือฝ่ายที่มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิทั้งของตนเองและผู้อื่น และคำนึงถึงความสงบสุขของส่วนรวม ในทางตรงกันข้ามฝ่ายร้ายหรือผู้ร้าย หมายถึง ผู้ที่มีพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ ละเมิดกฎหมาย ไม่เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น และไม่คำนึงถึงความสงบสุขของส่วนรวม

ในบทนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้องคภูมิต่างๆ ในการนำเสนอภาพผู้ดีและผู้ร้ายของผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐตามลำดับดังนี้

1. การเสนอภาพผู้ชุมนุม

1.1 การเสนอภาพผู้ชุมนุมคือ “ผู้ดี”

1.1.1 ผู้ชุมนุมทำเพื่อส่วนรวมและปกป้องสิทธิประโยชน์ของประชาชน

ทุกคน

1.1.2 ผู้ชุมนุมเชิดชูระบอบประชาธิปไตย

1.2 การเสนอภาพผู้ชุมนุมคือ ผู้ร้าย

1.2.1 ผู้ชุมนุมคือผู้ก่อความวุ่นวาย

1.2.2 ผู้ชุมนุมมีพฤติกรรมก้าวร้าว

2. การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐ

2.1 การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือ ผู้ดี

2.1.1 เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด

2.1.2 เจ้าหน้าที่รัฐยึดหลักสันติวิธีในการแก้ไขปัญหา

2.2 การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือ “ผู้ร้าย”

2.2.1 เจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจในทางมิชอบ

2.2.2 เจ้าหน้าที่รัฐใช้กำลังทำร้ายผู้ชุมนุม

1. การเสนอภาพผู้ชุมนุม

หนังสือพิมพ์เสนอภาพผู้ชุมนุม ให้เป็น ผู้ดี และผู้ร้าย ด้วยกลวิธีทางภาษาที่ช่วยสร้างหรือเสนอภาพ ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 การเสนอภาพผู้ชุมนุมคือ “ผู้ดี”

หนังสือพิมพ์เสนอภาพของผู้ชุมนุมคือ ผู้ดี ผ่านกลวิธีทางภาษาที่เป็นการอ้างคำกล่าว ซึ่งสะท้อนว่าความเคลื่อนไหวของผู้ชุมนุม รวมถึงการชุมนุมทางการเมืองในครั้งนี้เป็นการชุมนุมตามระบอบประชาธิปไตยและเป็นการกระทำที่ถูกต้องชอบธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ในลักษณะดังต่อไปนี้

1.1.1 ผู้ชุมนุมทำเพื่อส่วนรวมและปกป้องสิทธิประโยชน์ของประชาชนทุกคน

การใช้กลวิธีทางภาษา การอ้างคำกล่าวในการรายงานข่าวการชุมนุมทางการเมืองทำให้เกิดภาพผู้ชุมนุมที่กระทำเพื่อส่วนรวมโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ เป็นสำคัญสะท้อนภาพของการเคารพสิทธิผู้อื่น เนื่องจากกระทำในสิ่งที่คนส่วนใหญ่ให้การยอมรับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 89

แกนนำเสื้อแดงประกาศมอบตัวทั้งน้ำตาเมื่อวันที่ 14 เมษายน 2552 นายวีระ มุสิกพงศ์ แกนนำ นปช. กล่าวประกาศบนเวทีขอยุติการชุมนุมไปก่อนโดยอ้างว่าขณะนี้มิใช่ผู้ไม่ประสงค์ดี แอบแฝงเข้าไปในกลุ่มทำให้ไม่ปลอดภัยหากเกิดอันตราย รวมทั้งกลุ่มไม่มีสื่อในการสื่อสารความคิดออกไปทางสังคม รวมทั้งมีกองกำลังทหารดำเนินการเข้าสลาย ดังนั้นเพื่อความปลอดภัยก็ตั้งใจให้แยกย้ายไปก่อน ในส่วนแกนนำพร้อมต่อสู้คดีทุกคดี การแยกย้ายดังกล่าวเป็นการไปตั้งหลักแต่ไม่กำหนดว่ากลับมาอีกเมื่อไหร่ หรือบอกว่ายุติการชุมนุมโดยสิ้นเชิง

(สยามรัฐ. 14 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 89 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีการอ้างคำกล่าวของแกนนำผู้ชุมนุมที่ประกาศยุติการชุมนุมเพื่อเสนอประเด็นว่าแกนนำผู้ชุมนุมเป็นผู้ที่คำนึงถึงความปลอดภัยของประชาชน นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้คำและวลี **มอบตัวทั้งน้ำตา ตั้งหลัก** และใช้คำ **แยกย้าย** แทนการใช้คำว่า **ยุติการชุมนุม** ด้วยการใช้ถ้อยคำเหล่านี้ให้ภาพของแกนนำผู้ชุมนุมอยู่ในภาวะถูกบีบบังคับให้

จำยอม ทั้งนี้สามารถตีความได้จากการพิจารณาโครงสร้างรูปประโยคเน้น **กองกำลังทหาร ดำเนินการเข้าสลาย** ที่บ่งชี้ว่าเจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้กระทำและผู้ชุมนุมเป็นผู้ได้รับผลจากการกระทำนั้น ส่วนการใช้ถ้อยคำ **พร้อมสูดคี** ให้ภาพว่าแกนนำไม่ได้กระทำความผิด สิ่งที่ทำไปนั้นชอบธรรมตามระบอบประชาธิปไตย การยุติการชุมนุมเป็นการยุติชั่วคราวโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของกลุ่มผู้ชุมนุมเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 90

ผู้สื่อข่าวรายงานว่าบนเวทีปราศรัยบริเวณทำเนียบรัฐบาล นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ และนพ.เหวง โตจิราการ แกนนำคนเสื้อแดงได้ประกาศให้ผู้ชุมนุมขึ้นรถกลับบ้าน และกำลังรอสัญญาณจากนายวีระ มุสิกพงศ์ที่กำลังประสานกับตำรวจให้นารถมารับอยู่ อย่างไรก็ตามกลุ่มคนเสื้อแดงบางส่วนพยายามประกาศว่าควรให้ชุมนุมต่อที่สนามหลวงแต่ทางแกนนำเห็นว่าจะเป็นผลเสียมากกว่า

(มติชน. 14 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 91 พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีการอ้างคำกล่าวเพื่อเสนอประเด็นแกนนำมีความห่วงใยผู้ชุมนุมจากการใช้รูปประโยคเน้นประธาน **แกนนำคนเสื้อแดงได้ประกาศให้ผู้ชุมนุมขึ้นรถกลับบ้าน** ให้ภาพแกนนำมีความห่วงใยและป้องกันผลที่อาจเกิดขึ้นหากมีเหตุเผชิญหน้าแม้ว่าจะมีเสียงคัดค้านจากผู้ชุมนุมบางส่วนที่พยายามให้ย้ายสถานที่ชุมนุมไปยังสนามหลวง นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้คำ**จะเป็นผลเสียมากกว่า** อ้างถึงความเคลื่อนไหวหากมีการย้ายสถานที่ชุมนุมไปที่สนามหลวง ให้ภาพว่าแกนนำผู้ชุมนุมมีความคิดรอบคอบเกรงกลัวต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ชุมนุมและคำนึงถึงความปลอดภัยของส่วนรวมเป็นหลัก

ตัวอย่างที่ 92

เวลา 10.00 น. นายจตุพร แกล้งหลังเวทีปราศรัยว่า การชุมนุมครั้งนี้เพื่อเรียกร้องพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติคืนจาก พล.อ.สุรยุทธ์ และต้องการให้แสดงความรับผิดชอบด้วยการลาออกจากตำแหน่งองคมนตรี และเรียกร้องให้ทางอัยการจังหวัดสีคิ้วสั่งฟ้องดำเนินคดีเอาผิดกับ พล.อ.สุรยุทธ์เหมือนประชาชนที่บุกกรุกพื้นที่ป่าสงวนฯที่ถูกฟ้องก่อนหน้า

(มติชน. 12 มกราคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 92 พบว่าหนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของนายจตุพร พรหมพันธุ์ โดยบรรยาย เหตุการณ์การปราศรัยที่แจ่งวัดอุประสงค์การชุมนุม จากท้ายข้อความในประโยค **เรียกร้องให้ทาง อัยการจังหวัดสีคิ้วสั่งฟ้องดำเนินคดีเอาผิดกับ พล.อ.สุรยุทธ์ เหมือนประชาชนที่บุกrukพื้นที่ ป่าสงวนที่ถูกฟ้องก่อนหน้านี้** มีการเน้นความหมายว่ามีเจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติงานไม่เป็นธรรมทั้งที่ ก่อนหน้านี้มีการจับกุมผู้บุกrukพื้นที่ป่า สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของกลุ่มผู้ชุมนุมที่ผิดกฎหมายผิดศีลธรรม ทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เนื่องจากเขตพื้นที่ป่าสงวนเป็นทรัพย์สินของคนไทยทุกคนเป็นเขตพื้นที่ห้าม ไม่ให้ผู้ใดครอบครองหากผู้ใดกระทำการบุกrukต้องได้รับโทษอย่างเท่าเทียมกัน

ตัวอย่างที่ 93

นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ แกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง แถลงหลังเวทีที่สะพานผ่านฟ้า ก่อนเคลื่อนขบวนไปที่ บ้านพัก นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในซอยสวัสดิ์ สุขุมวิท 31 ว่า การเคลื่อนขบวนของกลุ่มคนเสื้อแดงในวันนี้ **ยืนยันว่า เป็นไปด้วยสันติวิธี ไม่ใช้ความรุนแรง และยืนยันว่าจะควบคุมสถานการณ์ การชุมนุมได้ และจะให้กระทบกับการจราจรและประชาชนให้น้อยที่สุด**

(แนวหน้า. 17 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 93 หนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีการอ้างคำกล่าวของแกนนำผู้ชุมนุมที่มีการแถลงข่าว การเคลื่อนขบวนไปชุมนุมที่บ้านพักของนายกรัฐมนตรี เพื่อเสนอประเด็นว่าการเคลื่อนขบวนจะเป็นไปด้วย ความสงบเรียบร้อยและส่งผลกระทบบกกับผู้ใช้เส้นทางจราจรบริเวณที่กลุ่มผู้ชุมนุมเคลื่อนขบวนไปน้อย ที่สุด การใช้ถ้อยคำ **ยืนยัน** เป็นการสร้างความมั่นใจว่าสิ่งที่พูดมีความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้พบว่ามี การใช้ถ้อยคำบรรยายการกระทำ **เป็นไปด้วยสันติวิธี ไม่ใช้ความรุนแรง** ถ้อยคำเหล่านี้ให้ภาพแกน นำผู้ชุมนุมสร้างความมั่นใจว่าไม่มีความรุนแรงเกิดขึ้นแน่นอน และการใช้ถ้อยคำ **กระทบกับการจราจร และประชาชนให้น้อยที่สุด** ให้ภาพประชาชนเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการเคลื่อนขบวน ไปชุมนุมที่บ้านพักนายกรัฐมนตรี แต่ก็เป็นการใช้ถ้อยคำให้น้อย จากคำยืนยันของแกนนำ ให้ภาพ ว่าแกนนำไม่ได้กระทำการที่ส่งผลกระทบร้ายแรงจนเกินไปและยังคำนึงถึงความสะดวกในการเดินทาง ของคนส่วนใหญ่อีกด้วย

1.1.2 ผู้ชุมนุมเชิดชูระบอบประชาธิปไตย

จากการวิเคราะห์พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษาที่สื่อภาพความเป็นนักประชาธิปไตยของผู้ชุมนุมที่ใช้สิทธิหน้าที่ตามระบอบประชาธิปไตย เชิดชู สนับสนุนและเห็นด้วยกับการกระทำที่มีสิทธิโดยชอบธรรมตามที่รัฐธรรมนูญระบุไว้ ในลักษณะดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 94

กุนชื่อ "ทักษิณ" ซัดต่อสู้เข้มขันขึ้นวันเดียวกัน นายนพดล ปัทมะ ที่ปรึกษาากฎหมาย พ.ต.ท.ทักษิณ กล่าวถึงความเคลื่อนไหวของ พ.ต.ท.ทักษิณว่าขณะนี้ยังอยู่ที่นครดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โดยทีมงานฝ่ายกฎหมาย และการเมืองประเมินสถานการณ์การเมืองในประเทศไทยว่าจะมีการต่อสู้ที่เข้มขันขึ้นจากฝ่ายประชาชนที่รักประชาธิปไตยและขยายแนวร่วมไปเรื่อยๆ เพราะฝ่ายหนึ่ง ทำอะไรก็ไม่ผิดขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งทำอะไรก็ผิดหมดทั้งยังมีความพยายามกดดัน มากขึ้นเรื่อยๆ จากฝ่ายอำมาตย์ และผู้มีอำนาจ ทั้งนี้ トラบไตต์ผู้มีอำนาจไม่ขจัดความอยุติธรรม และใช้กฎหมายให้เท่าเทียมกันบ้านเมืองก็จะมีวันสงบ "วันนี้รัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ปิดกั้นสื่อ และใช้ประโยชน์จากสื่อป้ายสีฝ่ายตรงข้าม พร้อมทั้งสร้างภาพให้ตัวเองดูดี พยายามโจมตีว่าสื่อแดงเป็นตัวบ่อน หรือ พ.ต.ท.ทักษิณทำให้เกิดความไม่สงบก็อยากขอความเห็นใจประชาชนผู้รักประชาธิปไตยอย่าหลงเชื่อไปกับกลเกมใส่ร้ายป้ายสีดังกล่าว"

(มติชน. 11 มกราคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 94 หนังสือพิมพ์เลือกใช้ถ้อยคำอ้างถึงกลุ่มผู้ชุมนุมและประชาชนทั่วไปให้เป็นกลุ่มที่มีอุดมการณ์ร่วมกันคือ **ประชาชนที่รักประชาธิปไตย** เป็นการสะท้อนทรรศนะของนายนพดล ปัทมะ ว่ามีความนึกคิดหรือคิดแทนกลุ่มผู้ชุมนุมและประชาชนทั่วไปที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การชุมนุมทางการเมืองว่าเป็นกลุ่มคนผู้มีหัวใจเป็นประชาธิปไตยเหมือนกัน

ตัวอย่างที่ 95

"ทักษิณ"ปลุกระดมเสื้อแดง ชุมนุมใหญ่ ล้มอภิสิทธิ์ชน-อำมาตยาธิปไตย ย้ำเอาผู้ร้ายมาเล่นละคร สอนปชต. เมื่อเวลา 20.20 น. วันที่ 7 เมษายน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกฯได้โฟนอิน ผ่านระบบ วิดีโอลิงค์มายังกลุ่มผู้ชุมนุมแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ(นปช.)หรือคนเสื้อแดง ที่ทำเนียบรัฐบาลว่า เขาบอกว่า ฟุ่่งนี้บุญผมจะดีมากเลย พี่น้องประชาชนจะมากันเยอะเลย **ถือเป็นบุญประเทศ เราจะได้เป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงสักทีหนึ่ง จะได้สัมผัสประชาธิปไตยที่เต็มมือเสียที**

ถ้าได้เที่ยวนี้ และอำมาตย์ทั้งหลาย ทหาร อภิสัทธาทั้งหลาย และมีกฎหมายรัฐธรรมนูญ ที่ชัดเจน เป็นตัวแทน ผมว่า ประชาชนจะสัมผัสสพต.ที่กินได้ มากกว่าครั้งที่แล้ว

(มติชน. 7 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 95 หนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของนายทักษิณ ชินวัตร โดยบรรยายเหตุการณ์ การชักชวนให้ประชาชนร่วมทำบุญ รวมถึงแนะนำความหมายว่าประเทศไทยยังไม่มีประชาธิปไตยที่แท้จริง จากข้อความท้ายประโยคข่าวว่า **ถือเป็นบุญประเทศ เราจะได้เป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงสักทีหนึ่ง จะได้สัมผัสประชาธิปไตยที่เต็มมือเสียที** ถ้าได้เที่ยวนี้ และอำมาตย์ทั้งหลาย ทหาร อภิสัทธาทั้งหลาย และมีกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ชัดเจน เป็นตัวแทน ผมว่า ประชาชนจะสัมผัสสพต.ที่กินได้มากกว่าครั้งที่แล้ว ซึ่งทำให้ภาพของความร่วมมือร่วมใจของประชาชนทุกคน เป็นการเรียกร้องที่ทำได้ส่วนรวม ทำเพื่อทุกคนในชาติด้วยการต่อสู้ให้เกิดประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

ตัวอย่างที่ 96

ภายหลังที่ศาลแพ่งมีคำสั่งคุ้มครองฉุกเฉินให้กลุ่มผู้ชุมนุมเปิดถนนลูกรังและ เปิดประตูทำเนียบฯ ให้ข้าราชการของทำเนียบเข้าไปปฏิบัติงาน ตั้งแต่เวลา 8.30-16.30 น. วันนี้เมื่อเวลา 10.00 น. นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ แกนนำกลุ่มนปช. แถลงว่าคนเสื้อแดงเคารพในคำวินิจฉัยของศาลแพ่ง แต่ก็ขอสงวนสิทธิ์ในการต่อสู้เรียกร้องตามระบอบประชาธิปไตย โดยได้มอบหมายให้ทีมทนายความ ทำเรื่องยื่นอุทธรณ์คำสั่งศาลเพื่อให้สามารถชุมนุมต่อไป

(แนวหน้า. 1 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 96 หนังสือพิมพ์ได้อ้างคำกล่าวของแกนนำผู้ชุมนุม นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ โดยมีใจความบรรยายพฤติกรรมหรือการกระทำเคารพคำตัดสินของศาล แต่ขอเรียกร้องตามสิทธิโดยไม่ละเมิดกฎหมายเท่านั้น ทำให้ภาพของผู้ชุมนุมเป็นไปในทางที่ดี คือมีความเคารพคำวินิจฉัยของศาลให้ภาพ ผู้ดีที่รู้จักและเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามระบอบประชาธิปไตย

ตัวอย่างที่ 97

นายวีระ มุสิกพงษ์ แดงภายหลังการประชุมว่าจากกรณีที่มีความวิตกถึงความสัมพันธ์ของแกนนำ นปช. ว่า ยืนยันคนเสื้อแดงยังมีอุดมการณ์เดิมคือ **ต่อสู้กับเผด็จการเพื่อสร้างประชาธิปไตย** โดยใช้วิธีการสันติ โดยไม่เปลี่ยนแนวทางการต่อสู้ รวมถึงคนเสื้อแดงเองก็มีกองทัพเป็นของตนเองอยู่แล้วแต่เป็น ลักษณะกองทัพธรรม ที่รักสันติ จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีกองทัพที่มีแสนยานุภาพหรืออาวุธแต่อย่างใด เพราะสงครามที่คนเสื้อแดงผู้นั้นเป็นสงครามทางความคิด ระหว่างระบอบประชาธิปไตยกับเผด็จการสองมาตรฐาน

(สยามรัฐ. 10 กุมภาพันธ์ 2553)

จากตัวอย่างที่ 97 หนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของแกนนำผู้ชุมนุมโดยนำเสนอประเด็นผู้ชุมนุม มีอุดมการณ์ต่อสู้เพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย จากการใช้ถ้อยคำ **ต่อสู้กับเผด็จการเพื่อสร้างประชาธิปไตย และ เป็นสงครามทางความคิดระหว่างระบอบประชาธิปไตยกับเผด็จการสองมาตรฐาน** ให้ภาพผู้ชุมนุมมีอุดมการณ์แน่วแน่ที่จะทำให้ระบบการทำงานหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นการปกครองแบบเผด็จการให้มีความเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

1.2 การเสนอภาพผู้ชุมนุมคือ “ผู้ร้าย”

หนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษา ได้แก่ การใช้ถ้อยคำอ้างถึงกลุ่มคน การบรรยาย พฤติกรรม การอ้างคำกล่าวแกนนำผู้ชุมนุม การใช้รูปประโยค การใช้อุปลักษณ์และการใช้มูลบทนะ ว่าการชุมนุมมีเงื่อนไขหรือมีเบื้องหลัง กลวิธีเหล่านี้เสนอภาพผู้ชุมนุมเป็นผู้ร้าย 2 ลักษณะ ดังนี้

1.2.1 ผู้ชุมนุมคือผู้ก่อความวุ่นวาย

การก่อความวุ่นวายคือการกระทำที่ทำให้เกิดผลกระทบทางชีวิตและทรัพย์สินไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เป็นพฤติกรรมคุกคาม ระวัง หรือสร้างความเดือดร้อน จากการศึกษา พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษาสื่อให้เห็นการกระทำของผู้ชุมนุม จากการใช้ถ้อยคำ รูปประโยค ที่สื่อความหมายว่าผู้ชุมนุมมีการกระทำที่สร้างความวุ่นวาย มีพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ ในลักษณะ ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 98

"สุเทพ" ชัดพวกก่อการร้าย กบฏแผ่นดิน "ณัฐวุฒิ" โยนทหารทำกันเอง

(มติชน, 14 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 98 เนื้อหาข่าวหนังสือพิมพ์ใช้คำแทนชื่อผู้ชุมนุมจากคำกล่าวของนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ที่มีการกล่าวหาว่าผู้ชุมนุมคือ **กบฏแผ่นดิน** ซึ่งหมายถึง การประทุษร้ายต่อราชอาณาจักร และการใช้คำ **ผู้ก่อการร้าย** หมายถึง ผู้ทำให้เกิดความเลวร้าย การใช้ถ้อยคำอ้างถึงในลักษณะนี้จึงสะท้อนภาพของผู้ชุมนุมเป็นกลุ่มคนที่สร้างความเดือดร้อน ก่อความวุ่นวาย

ตัวอย่างที่ 99

รายงานข่าวแจ้งว่าตลอดเวลาการประชุมของกลุ่มเสื้อแดงได้ **คุกคาม** สื่อขึ้นมามากหลายครั้ง ทั้งที่บริเวณแยกสี่เสาเทเวศน์ โดยคนเสื้อแดงใช้ตีนตบพร้อมกับ **ลูกสื่อไล่** ผู้สื่อข่าวของ 9 ออกจากพื้นที่โดยระบุว่า **ว่ารายงานข่าวไม่เป็นกลาง** ทำให้แกนนำ กลุ่มคนเสื้อแดงมาเชิญออกจากพื้นที่ไปทางวัดเทวราชกุญชร

(แนวหน้า, 8 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 99 การนำเสนอข่าวทำให้เห็นพฤติกรรมก้าวร้าวของผู้ชุมนุม โดยใช้กลวิธีการใช้ถ้อยคำบรรยายการกระทำด้วยการใช้คำกริยา **คุกคาม ลูกสื่อไล่** ซึ่งให้ภาพของผู้ชุมนุมว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมระราน และละเมิดสิทธิของผู้อื่น ในที่นี้จะเห็นว่าผู้ชุมนุมละเมิดสิทธิในการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน

1.2.2 ผู้ชุมนุมมีพฤติกรรมก้าวร้าว

พฤติกรรมก้าวร้าวคือความรู้สึกนึกคิด อารมณ์และลักษณะนิสัย ที่มีความเกรี้ยวกราด ทำทลาย ไม่เกรงกลัวผู้ใด จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษาสื่อให้เห็นลักษณะนิสัยหรือความนึกคิดผู้ชุมนุม ผ่านกลวิธีทางภาษาได้แก่ การใช้ถ้อยคำบรรยายพฤติกรรม การอ้างคำกล่าว การใช้อุปลักษณ์ การใช้รูปประโยค และการใช้มูลบท ในลักษณะดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 100

มีอบเสื่อแดงบุกยึดโรงแรมรอยัลคิลิพีชชุดมูนวูนวาย ภายหลังจากเกิดเหตุปะทะระหว่างกลุ่มคนเสื่อแดง และกลุ่มคนเสื่อน้ำเงิน ที่บริเวณทางเข้าโรงแรมรอยัล คิลิพีช ริสอร์ท พัทยา ซึ่งเป็นสถานที่จัดการประชุมอาเซียน เมื่อช่วงเช้าที่ผ่านมา นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ แกนนำคนเสื่อแดง ได้ขึ้นเวทีปราศรัยที่ทำเนียบรัฐบาล ประณามเหตุรุนแรง และประกาศระดมผู้ชุมนุมจากทำเนียบรัฐบาลไปสมทบที่เมืองพัทยา ขณะเดียวกันได้เรียกร้องให้คนเสื่อแดงในจังหวัดชลบุรีและใกล้เคียง เดินทางไปสนับสนุนขณะที่วิทยุ-ชุมชนคนรักแท็กซี่ นำโดยนายชินวัฒน์ หาญพาด ประกาศระดมคนไปร่วมสมทบกลุ่มเสื่อแดงที่เมืองพัทยา โดยจัดรถแท็กซี่ รถบัส รับส่งผู้ที่จะไปพัทยา ล่าสุด เวลาประมาณ 13.00 น.กลุ่มเสื่อแดงได้ถือกันปืนรั้วและฝ่ากลุ่มทหารเข้าไปภายในโรงแรมรอยัล คิลิพีช ได้เรียบบร้อยแล้วทำให้อภิลิทธิเสื่อนอกอาเซียน-ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินร้ายแรง

(สยามรัฐ. 11 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 100 การนำเสนอข่าวทำให้เห็นพฤติกรรมที่ร้าย ก้าวร้าวของผู้ชุมนุม เนื่องจากมีการบรรยายโดยการเลือกใช้คำกริยาบ่งชี้การกระทำฝ่าฝืนกฎหมาย เนื่องจากการบุกรุกสถานที่ที่ไม่ได้รับอนุญาตเป็นพฤติกรรมก่อกวนละเมิดสิทธิตามที่กฎหมายกำหนด

ตัวอย่างที่ 101

"เสื่อแดง" ทำทนาย ไม่ถอนสั่งมีอบตั้งรับ เมื่อ เวลา 19.30 น. วันที่ 3 เมษายน นายจตุพร พรหมพันธุ์ แกนนำคนเสื่อแดง ขึ้นเวทีปราศรัยที่ถนนราชดำริ แยกราชประสงค์ว่าขอให้เวทีชุมนุมที่สะพานผ่านฟ้ารักรักษาที่มั่นให้ดี เพราะมีข่าวว่ารัฐบาลจะใช้กฎหมายเข้าจัดการกับผู้ชุมนุมที่ราชประสงค์ ในคืนนี้เวลา 21.00 น. แต่เชื่อว่ารัฐบาลคงไม่ใช้เวลานี้แต่จะใช้เวลา 02.00น. เข้าดำเนินการ ดังนั้นขอฝากให้พี่น้องเสื่อแดงที่อยู่ต่างจังหวัดเดินทางไปที่ศาลากลางทุกจังหวัด เพื่อเตรียมพร้อมและให้ใช้ดุลยพินิจจัดการได้ทันที หากพี่น้องที่ถนนราชดำริ ถูกจัดการ จึงขอถามไปที่ พล.อ.อนุพงษ์ เผ่าจินดา ผบ.ทบ. และนายทหารชั้นผู้ใหญ่หรือไม่ว่าใครก็ตามที่สั่งการลั่นกระสุนตามคำสั่งของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี มีการสั่งให้ทำกระสุนลั่นใส่ประชาชนแม้แต่คนเดียว คนเสื่อแดงจะตามล่าไปจนสุดขอบฟ้า หากกระสุนนัดแรกลั่นใส่ประชาชนบ้านเมืองนี้ก็هلكเป็นจุมเช่นกัน

(มติชน. 3 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 101 การนำเสนอข่าวทำให้เห็นพฤติกรรมของผู้ชุมนุมที่มีความก้าวร้าว ทำทนายกฎหมาย เนื่องจากมีการบรรยายโดยการเลือกใช้คำกริยาบ่งชี้การกระทำทำทนายอำนาจรัฐด้วยการไม่ถอนกำลังหรือยุติการชุมนุม รวมถึงพฤติกรรมข่มขู่เจ้าหน้าที่รัฐ จึงทำให้ภาพของผู้ชุมนุมเป็นผู้ร้าย

ตัวอย่างที่ 102

สื่อแดงประกาศอีก 1 ชั่วโมงลุยเอาคืน-ลั่นไม่ยอมตั้งรับให้รบ.ทำตามอำเภอใจ สื่อข่าวรายงานว่า เมื่อเวลา 12.00 น.วันที่ 6 เมษายน นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ แกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ(นปช.)ได้ขึ้นปราศรัยที่เวทีการชุมนุมคนเสื้อแดงสี่แยกราชประสงค์ว่า จะไม่ยอมตั้งรับให้รัฐบาลได้ทำอะไรตามอำเภอใจ หลังจากผ่านครึ่งวันเช้าและพวกเขาได้ควบคุมสถานการณ์ไว้ได้หมดแล้ว พวกเราจะรุกเอาคืนภายใน 1 ชั่วโมงขอให้ทุกผู้ทุกคนมารวมตัวกันที่ สี่แยกราชประสงค์

(มติชน. 6 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 102 การนำเสนอข่าวทำให้เห็นพฤติกรรมก้าวร้าว ทำทนายกฎหมายของผู้ชุมนุม เนื่องจากมีการบรรยายโดยการเลือกใช้คำกริยาบ่งชี้การกระทำทำทนายกฎหมาย ใช้วิธีการไม่เป็นไปตามข้อเรียกร้องหรือวัตถุประสงค์การชุมนุมโดยปราศจากความรุนแรงตั้งแต่แรก

ตัวอย่างที่ 103

"จุดพร"กร้าวพุ่มนี้เป็นวันสุดท้ายของ รบ. แดงเคลื่อนไหวใหญ่ที่สุดผู้สื่อข่าวรายงานว่า บรรยากาศบริเวณราชประสงค์ ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งเวทีปราศรัยของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) นายจุดพร พรหมพันธุ์ แกนนำ ได้ขึ้นปราศรัย ถึงกรณีที่รัฐบาลตัดสัญญาณทีวีช่องพีเพิลชาแนลว่าการกระทำครั้งนี้ทำให้กลุ่มคนเสื้อแดงประกาศการรวมพลครั้งใหญ่ที่สุด และยังประกาศให้ผู้ชุมนุมเตรียมมือถือไว้ เพื่อให้ถ่ายเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ไว้

(มติชน. 8 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 103 หนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของนายจุดพร พรหมพันธุ์ ที่มีการประกาศบนเวทีปราศรัยถึงกำหนดการการชุมนุมด้วยท่าทีเกรี้ยวกราดหลังจากมีเหตุการณ์ปะทะจนทำให้มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตทั้งสองฝ่าย สะท้อนพฤติกรรมอารมณ์เกรี้ยวกราดรุนแรงที่ระงับไว้ไม่ได้

ตัวอย่างที่ 104

“พล.ต.ชัตติยะ กล่าวว่า การเผชิญกันระหว่างคนเสื้อแดงและเจ้าหน้าที่ทหารตำรวจในวันนี้ ถือว่าเป็นการปะทะกันครั้งที่ 1 และต้องถือว่าการชุมนุมจุดติดแล้ว”

(แนวหน้า. 6 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 104 หนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของพล.ต.ชัตติยะ สวัสดิผล ที่มีกล่าวถึงเหตุปะทะระหว่างผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่รัฐ โดยใช้ถ้อยคำอุปมาอุปไมยเปรียบเทียบเหตุการณ์ปะทะเป็นการจุดเชื้อไฟให้มีการลุกไหม้ สะท้อนทัศนคติของผู้พูดว่ามองเหตุการณ์ปะทะเป็นเรื่องการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมาย แต่ไม่ได้มองถึงผลกระทบและความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น สะท้อนว่าผู้พูดมีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างเป็นลำดับขั้นตอนมากกว่าการใช้หลักสันติวิธี

ตัวอย่างที่ 105

“นายกฯ โดนมือบอนุกมท. ขว้างของใส่บาดเจ็บที่แขน มี"ถาวร"คอยดูแล หลังกลุ่มคนเสื้อแดงบุกเข้าไปภายในกระทรวงมหาดไทยความห้าว ถ้าม"ไล่ทุบ"รถยนต์ที่คาดว่าเป็นของ "มาร์ค-สุเทพ" ปะทะเจ้าหน้าที่บาดเจ็บหลายคนทั้งผู้ติดตามมาร์คและผู้ชุมนุม เกิดเสียงปี่นภายในกระทรวง”

(มติชน. 12 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 105 หนังสือพิมพ์ใช้คำกริยาบรรยายพฤติกรรม รวมถึงการใช้รูปประโยคสื่อความหมายถึงนายกรัฐมนตรีได้รับผลจากการกระทำของกลุ่มผู้ชุมนุม ไม่ว่าจะเป็นคำกริยา **ขว้าง บุก ไล่ ทุบ ปะทะ** หรือการอ้างถึงเหตุการณ์การบุกคุกสถานที่ราชการซึ่งถือว่าเป็นการกระทำฝ่าฝืนกฎหมาย สะท้อนภาพความเป็นผู้ร้าย ให้กับผู้ชุมนุม

ตัวอย่างที่ 106

มีอบเสื่อแดงยี่ดรถเมล์ 52 คัน ถูกเผา 33 คัน เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2552 นายพิณศรวิ
พั่วพัฒน์กุล ผู้อำนวยการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ หรือ ขสมก. เปิดเผยแก่ผู้สื่อข่าวว่าจากการ
ตรวจสอบความเสียหายที่เกิดขึ้นกับ รถโดยสารประจำทางพบถูกยึดไปใช้ก่อเหตุมีทั้งสิ้น 52 คัน เป็นรถ
โดยสารประจำทาง 33 คัน และรถร่วมบริการ อีก 19 คัน หนึ่งในจำนวนนี้ถูกเผาไป 30 คัน ขณะนี้จึงเตรียม
รวบรวมพยานหลักฐาน ฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายกับกลุ่ม นปช. ส่วนความพร้อมของการให้บริการ
คาดว่าในวันศุกร์นี้จะเปิดให้บริการทุกเส้นทางได้ตามปกติ

(สยามรัฐ. 15 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 106 หนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยคกรรม ถูก เพื่อเน้นย้ำว่าทรัพย์สินของ
หน่วยงานราชการถูกกระทำทำให้ได้รับความเสียหายซึ่งในประโยคระบุว่ากลุ่มผู้ชุมนุมเป็นฝ่ายกระทำ
และการบรรยายการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐในการแจ้งความดำเนินคดีกับผู้ชุมนุม สะท้อนพฤติกรรม
ผู้ชุมนุมใช้ความรุนแรง สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น

ตัวอย่างที่ 107

มีอบเสื่อแดงถูกแจ้งจับทั้งนครบาล54คดี เมื่อเวลา 09.30 น.วันที่ 20 เม.ย. 2552 ที่ห้องประชุมใหญ่
บช.น. พล.ต.อ.ธานี สมบูรณ์ทรัพย์ รอง ผบ.ตร. เดินทางมาเรียกประชุมคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนตาม
คำสั่ง ตร.ที่ 164 / 2552 ครั้งที่ 1 จำนวน 120 นาย โดยมี ผู้บังคับบัญชาระดับสูงประกอบด้วย พล.ต.ท.
เจตน์ มงคลหัตถ์ ผบช.กมส. พล.ต.ท.วรพงษ์ ชิวปรีชา ผบช.น. พล.ต.ต.ลิขิต กลิ่นอวล พล.ต.ต.อำนาจ นิม
มะโน รอง ผบช.น.ตามที่ ตร.มีคำสั่งที่ 164/2525 ลง 16 เม.ย.แต่งตั้งพนักงานสืบสวนสอบสวนกรณีกลุ่ม
บุคคลได้ออกมาชุมนุมเคลื่อนไหวกว้างขวางต่อด้านรัฐบาลในพื้นที่ กทม. และจังหวัดอื่นที่มีการกระทำ
ผิดกฎหมายขึ้น โดยเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมเคลื่อนไหวกว้างขวางต่อด้านรัฐบาล และคดีที่
เกี่ยวข้องกับการประทุษร้ายต่อชีวิต

(สยามรัฐ. 20 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 107 การใช้รูปประโยคเน้นประธาน มีอบเสื่อแดงถูกแจ้งจับ สะท้อนภาพ
ผู้ชุมนุมกระทำผิดกฎหมายด้วยการมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ฝ่าฝืนกฎหมาย รวมถึงการใช้ถ้อยคำอ้าง
ถึงเหตุการณ์การตั้งข้อหาดำเนินคดีกับผู้ชุมนุม ที่มีการใช้ถ้อยคำ คดีที่เกี่ยวข้องกับการประทุษร้าย
ต่อชีวิต สะท้อนพฤติกรรมความก้าวร้าว การคุกคามผู้อื่นของผู้ชุมนุม

ตัวอย่างที่ 108

"ศอฉ." คัดค้านนี้แดงฮาร์ดคอร์อาจก่อเหตุรุนแรง-ระบุนายกฯให้อำนาจ"จนท." เต็มที่เมื่อเวลา 13.30 น. วันที่ 14 พ.ค.53 ผู้สื่อข่าวรายงานว่า พล.อ.อนุพงษ์ เผ่าจินดา ผบ.ทบ. พร้อมด้วย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา รองผบ.ทบ. และพล.ท.ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ รองเสธ.ทบ. ได้ประชุมเพื่อหารือสถานการณ์การก่อเหตุความวุ่นวายบริเวณสวนลุมพินี บ่อนไก่ จนเกิดเหตุการณ์ปะทะในหลายจุด และมีผู้เสียชีวิตแล้ว จากนั้นเวลา 14.30 น. พ.อ.สรรเสริญ แก้วกำเนิด โฆษก ศอฉ. ได้แถลงถึงกรณีที่กำลังทหารปฏิบัติภารกิจในพื้นที่สวนลุมพินีหลังถูกคนเสื้อแดงปิดล้อมพื้นที่ ว่า จากการแก้ไขสถานการณ์ช่วงเช้า ถึงเที่ยงที่ผ่านมา สามารถเคลียร์พื้นที่ด้านใต้สะพานไทย – เบลเยียมและควบคุมได้ ขณะนี้กำลังกำหนดพื้นที่ตั้งด่านอีกครั้งบริเวณถนนวิฑู ลักษณะด่านเป็นรูปตัวแอล คือ ด้านหนึ่งป้องกันกรยิงเข้ามาจากสวนลุมพินี

(สยามรัฐ. 14 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 108 เนื้อหาข่าวหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีอ้างคำกล่าวของเจ้าหน้าที่รัฐ ให้ผู้อ่านเห็นถึงความจำเป็นในการปราบปรามผู้ชุมนุม เนื่องจากเจ้าหน้าที่รัฐถูกผู้ชุมนุมทำร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บ เพื่อสื่อว่าเหตุการณ์ปรามผู้ชุมนุมมีต้นสายปลายเหตุมาจากผู้ชุมนุมเองที่มีพฤติกรรมรุนแรงทำผิดกฎหมาย จากการใช้รูปประโยคกรรมพื้นที่สวนลุมพินีหลังถูกคนเสื้อแดงปิดล้อม และการใช้ถ้อยคำบรรยายการกระทำ การก่อเหตุความวุ่นวาย

ตัวอย่างที่ 109

เผยเส้นทาง"แดง"ป่วนกรุง20มี.ค. ถ.เพชรบุรี-รัชดา-ลาดพร้าว-ราม-พระราม4-เยาวราชเริ่ม10โมงเช้า คลุม28สน.เมื่อเวลา 16.00 น.วันที่ 19 มีนาคม พล.ต.ต.ภาณุ เกิดลาภผล รอง ผบ.ช.น. (ดูแลงานจราจร) เปิดเผยเส้นทางจราจร หลังกลุ่มคนเสื้อแดงประกาศจะดาวกระจายไปตามถนน

(แนวหน้า. 19 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 109 หนังสือพิมพ์ใช้มูลบทชี้นำหรือเปิดเผยความเคลื่อนไหวของผู้ชุมนุมที่มีการเคลื่อนไหวไปยังถนนสายสำคัญ ซึ่งการเคลื่อนไหวผ่านไปยังจุดดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อผู้ใช้เส้นทาง การชี้นำให้เห็นแผนความเคลื่อนไหวที่จะส่งผลกระทบต่อกลุ่มคนในวงกว้างนี้ทำให้ภาพของผู้ชุมนุมเป็นผู้สร้างความเดือดร้อน มีพฤติกรรมเห็นแก่ตัวไม่คำนึงถึงผลกระทบของคนหมู่มากที่ต้องใช้เส้นทางสำคัญในการสัญจรเช่นกัน

ตัวอย่างที่ 110

ศอฉ.สั่งควบคุมการซื้อขายยางรถยนต์ฟลด์ตำรวจโท สันฐาน ชยนนท์ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล สั่งการให้ทุกกองบัญชาการ ปฏิบัติตามแนวทางของกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 ในการออกหมายจับแกนนำกลุ่มผู้ชุมนุมที่ตั้งเวทีคูขนาน หรือเวทีย่อย รอบนอกการชุมนุม โดยเฉพาะ บริเวณอนุเสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ที่สามารถออกหมายจับผู้ต้องหาไปแล้ว 2 ราย คือ นายสมชาย ไพบูลย์ และ นายนาวิน บุญเสวรัฐ พร้อมเตรียมออกหมายจับเพิ่มอีก 3 ราย ที่มีการตั้งเวทีด้านหน้ามูลนิธิไทยรักไทย ถนนนครสวรรค์ นอกจากนี้ยังสั่งการให้ทุกสถานีตำรวจถ่ายภาพรถยนต์ต้องสงสัยที่เข้ามาในพื้นที่การ ชุมนุม และ ตรวจสอบร้านจำหน่ายอะไหล่เก่า และร้านปะยางในพื้นที่ พร้อมจัดทำบัญชีและอายัดไว้ โดยหากจะมีการนำยางรถยนต์มาจำหน่ายจะต้องขออนุญาตผู้กำกับการในพื้นที่ เนื่องจากเกรงว่าจะมีการจำหน่ายยางรถยนต์ให้กลุ่มผู้ชุมนุมนำไปเผาทำลาย สร้างความเสียหาย

(สยามรัฐ. 18 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 110 หนังสือพิมพ์ใช้มูลบทชี้นำหรือเปิดเผยความเคลื่อนไหวของผู้ชุมนุมที่มีการนำยางรถยนต์ไปจุดไฟเผาทำลายทรัพย์สินหน่วยงานรัฐตามสถานที่ต่าง ๆ ประกอบกับมีการซื้อขายยางรถยนต์ผิดปกติ จึงทำให้ผู้ชุมนุมถูกมองให้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมน่าสงสัยมากที่สุด ทั้งนี้การให้ข้อมูลเรื่องหลักฐานก็เป็นชี้นำที่เฉพาะเจาะจงไปที่ตัวผู้ชุมนุมมากขึ้น จากการใช้รูปประโยค โดยหากจะมีการนำยางรถยนต์มาจำหน่ายจะต้องขออนุญาตผู้กำกับการในพื้นที่ เนื่องจากเกรงว่าจะมีการจำหน่ายยางรถยนต์ให้กลุ่มผู้ชุมนุมนำไปเผาทำลาย สร้างความเสียหาย

2. การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐ

หนังสือพิมพ์เสนอภาพผู้ชุมนุมให้เป็น ผู้ดี และผู้ร้าย ด้วยกลวิธีทางภาษาได้แก่ การใช้ถ้อยคำ การใช้รูปประโยค การอ้างคำกล่าว การใช้มูลบท ที่ช่วยสร้างหรือเสนอภาพ ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

2.1 การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือ “ผู้ดี”

หนังสือพิมพ์เสนอภาพ ผู้ดี ให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ เป็นการสร้างภาพแทนความเป็นผู้ดีให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ ที่สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมนอบน้อม มีจิตใจดี คำนึงถึงความสงบสุขส่วนรวมมีความเด็ดเดี่ยวในการแก้ไขปัญหา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1.1 เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด

ความเข้มงวดในการปฏิบัติหน้าที่คือการใช้อำนาจหน้าที่โดยชอบธรรมด้วยความมุ่งมั่น จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษาเสนอภาพความเข้มงวดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ รวมถึงการสะท้อนภาวะผู้นำ ในลักษณะดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 111

“นครบาล**คุมเข้ม**เสื้อแดงทำบุญ จุดสลายมีอบแยกดินแดง **จับตาความเคลื่อนไหว** หวั่นผิดพรก.ฉุกเฉิน”

(แนวหน้า. 4 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 111 หนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีเลือกใช้ถ้อยคำบรรยายการกระทำที่สื่อความหมายถึงมาตรการป้องกันดูแลรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่รัฐ ให้ภาพความเป็นผู้ดีกับเจ้าหน้าที่รัฐ เนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ดูแลรักษาความเรียบร้อยเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม โดยเป็นการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กรอบกฎหมาย พระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน คำว่า **คุมเข้ม จับตาความเคลื่อนไหว** สะท้อนพฤติกรรมความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด

ตัวอย่างที่ 112

อภิสิทธิ์เลื่อนถกอาเซียน-ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินร้ายแรงเวลา 13.45 น.วันนี้ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายฯได้ออกโทรทัศน์แจ้งการเลื่อนการประชุมให้ปลอดภัย พร้อมทั้งได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่ร้ายแรงที่เมืองพัทยา ชลบุรี และได้มอบให้นายสุเทพ เทือกสุบรรณรองนายฯ ได้ปฏิบัติตามที่ประกาศไปแล้ว ทั้งนี้สิ่งที่ทำไปนั้นตั้งอยู่บนประโยชน์สูงสุดของประเทศ เพื่อให้ประเทศกลับเข้าสู่ปกติเร็วที่สุด

(สยามรัฐ. 11 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 112 หนังสือพิมพ์เลือกใช้การอ้างคำกล่าว **อภิสิทธิ์เลื่อนถกอาเซียน-ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินร้ายแรง รวมถึงการใช้ประโยชน์มอบให้นายสุเทพ เทือกสุบรรณรองนายกฯได้ปฏิบัติตามที่ประกาศไปแล้ว ทั้งนี้สิ่งที่ทำไปนั้นตั้งอยู่บนประโยชน์สูงสุดของประเทศ เพื่อให้ประเทศกลับเข้าสู่ปกติเร็วที่สุด เป็นการแนะนำความหมายว่า การชุมนุมทำให้ประเทศอยู่ในภาวะที่ไม่ปกติ สื่อความหมายให้เห็นพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่ดีในการคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนอย่างสูงสุด ในขณะที่เดียวกันการรักษาภาวะเรียบร้อยบ้านเมืองก็ยังคงเป็นเรื่องสำคัญ การกระทำทุกอย่างของเจ้าหน้าที่รัฐล้วนมีพื้นฐานเพื่อประโยชน์ของประเทศเพื่อให้เกิดความสงบสุขได้อย่างรวดเร็ว**

ตัวอย่างที่ 113

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี กล่าวถึงกรณีกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ(นปช.) ชุมนุมตรงข้ามบ้านพล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ประธานองคมนตรีบนเขายายเที่ยง ต.คลองไผ่ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา ว่า จนถึงขณะนี้ยังไม่ได้รับรายงานว่ามีความเคลื่อนไหวของเสือน้ำเงินเพื่อจะปะทะกลุ่มเสื้อแดงแต่อย่างไร ทั้งนี้เชื่อว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะสามารถรักษาความสงบเรียบร้อยโดยไม่ต้องขอกำลังเสริมจากทหาร "แม้แต่กระทั่งกับประชาชนในพื้นที่ ขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำความเข้าใจ และขอให้ทุกฝ่ายช่วยกันรักษาบรรยากาศ หวังว่าเสื้อแดงจะชุมนุมโดยคำนึงถึงกฎหมายบ้านเมืองและใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ อย่าได้ทำร้ายประชาชนหรือตำรวจ" นายสุเทพกล่าวว่าหากพบผู้กระทำความผิด ให้ดำเนินคดีได้ทันที

(มติชน. 11 มกราคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 113 หนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีอ้างคำกล่าวของนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ชี้แจงหรือยืนยันความจริงใจในการรักษาความสงบของบ้านเมือง สะท้อนพฤติกรรมการมีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองโดยคำนึงถึงกรอบกฎหมายที่ทุกฝ่ายยึดเป็นเกณฑ์อย่างเท่าเทียมซึ่งพบ ในการใช้รูปประโยคเน้นประธาน **เจ้าหน้าที่ตำรวจจะสามารถรักษาความสงบเรียบร้อย โดยไม่ต้องขอกำลังเสริมจากทหาร "แม้แต่กระทั่งกับประชาชนในพื้นที่ ขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำความเข้าใจ และขอให้ทุกฝ่ายช่วยกันรักษาบรรยากาศ และ นายสุเทพกล่าวว่าหากพบผู้กระทำความผิด ให้ดำเนินคดีได้ทันที** เน้นว่าฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจออกคำสั่งและขอความร่วมมือให้ปฏิบัติตาม

2.1.2 เจ้าหน้าที่รัฐยึดหลักสันติวิธีในการแก้ไขปัญหา

การยึดหลักสันติวิธีในการแก้ไขปัญหาการสลายการชุมนุมคือ วิธีการเจรจาเพื่อหาข้อยุติ ใช้วิธีสลายการชุมนุมจากเบาไปหาหนักตามลำดับขั้นตอนการสลายการชุมนุม คำนึงถึงผลกระทบด้านชีวิตและทรัพย์สิน จากการศึกษาค้นพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษา ได้แก่ การอ้างคำกล่าว การใช้ถ้อยคำกล่าว การใช้มูลบท ในลักษณะต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 114

"มาร์ค ยันไม่ฆ่าประชาชน-สลายมือบ"

(มติชน. 9 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 114 หนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีอ้างคำกล่าวของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยพบบถ้อยคำ **ยันไม่ฆ่าประชาชน-สลายมือบ** บรรยายการกระทำที่อยู่ในวงความหมายยืนยันหรือชี้แจงความบริสุทธิ์ใจรวมถึงประโยคที่มีการอ้างคำกล่าวที่อธิบายถึงเหตุผลในการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ แทนภาพความเป็นผู้ดีและสะท้อนพฤติกรรมเด็ดเดี่ยวจริงใจในการแก้ปัญหาโดยปราศจากความรุนแรง

ตัวอย่างที่ 115

นายกฯประกาศ**ไม่ยุบสภา-ไม่รุนแรงมือบเสื้อแดง** ผู้สื่อข่าวรายงานว่า แม้เมื่อวานนี้ (7 เม.ย.) จะเกิดเหตุการณ์คนเสื้อแดง จ.ชลบุรี ล้อมและทุบรถยนต์ ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ที่พัทยานวันนี้ นายกรัฐมนตรีก็ยังคง**ปฏิบัติภารกิจตามปกติ** และไม่ได้เปลี่ยนรถประจำตำแหน่งแต่อย่างใด โดยบอกว่า **ยังเชื่อในการดูแลความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่** และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะไม่กระทบต่อการประชุมสุดยอดอาเซียน (อาเซียน ชัมมิต) กับประเทศคู่เจรจา เพราะได้รับการตอบรับมาแล้ว

(สยามรัฐ. 8 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 115 พบว่าหนังสือพิมพ์เลือกใช้ถ้อยคำ **ประกาศไม่ยุบสภา-ไม่รุนแรง ปฏิบัติภารกิจตามปกติ** อธิบายการทำงานของนายกรัฐมนตรี สะท้อนพฤติกรรมผู้นำประเทศมีความเข้มแข็งในการบริหารประเทศ ไม่กลัวอันตรายแม้ว่าอีกฝ่ายจะมีการใช้ความรุนแรง รวมถึงพฤติกรรมเด็ดเดี่ยวที่แม้ว่าจะเกิดปัญหายังสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติ รวมถึงการอ้างถึง **เชื่อในการดูแลความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่** เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนด้านความปลอดภัย สะท้อนพฤติกรรมการมีความรับผิดชอบสูงสุดในการเป็นผู้บริหารประเทศ

ตัวอย่างที่ 116

ปลัดกระทรวงกลาโหม เผย กองทัพเตรียมแผนรองรับสถานการณ์มีอบเสื้อแดงแล้ว พล.อ. อภิชาติ เพ็ญกิตติ ปลัดกระทรวงกลาโหม กล่าวว่า การชุมนุมใหญ่ของคนเสื้อแดง **ไม่ยากให้เกิดความรุนแรงขึ้น** ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการติดตามและประเมินสถานการณ์อยู่ตลอดเวลา หากมีปัญหาคูกเงินเกิดขึ้น กองทัพได้เตรียมแผนรองรับไว้แล้ว แต่ทั้งนี้ ในเบื้องต้นต้องเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบ โดยทหารปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงาน

(แนวหน้า. 8 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 116 หนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีอ้างคำกล่าวพล.อ.อภิชาติ เพ็ญกิตติ ปลัดกระทรวงกลาโหม ที่ออกมาชี้แจงเปิดเผยขั้นตอนการทำงาน เป็นการใช้มูลบท **ปลัดกระทรวงกลาโหม เผย กองทัพเตรียมแผนรองรับสถานการณ์มีอบเสื้อแดงแล้ว** บ่งชี้ว่าเจ้าหน้าที่รัฐมีแผนรับมือสถานการณ์ อย่างมีระบบขั้นตอนทำให้เห็นความโปร่งใส สะท้อนพฤติกรรมการมีความน่าเชื่อถือ น่าชื่นชม นอกจากนี้ยังพบการใช้ถ้อยคำ **ไม่ยากให้เกิดความรุนแรงขึ้น** บรรยายความนี้คิดว่าไม่มีเจตนาทำร้ายใครทุกคนคือประชาชนคนไทยด้วยกันแม้ว่าจะต้องปฏิบัติหน้าที่แต่ไปเป็นตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาเท่านั้น

2.2 การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือ “ผู้ร้าย”

นอกจากหนังสือพิมพ์เสนอภาพ ผู้ดี ให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ ยังพบว่านำเสนอภาพ ผู้ร้าย ซึ่งเป็นการสร้างภาพแทนความเป็นผู้ร้ายให้กับเจ้าหน้าที่รัฐอีกด้วย ทั้งนี้พบว่ามีการใช้กลวิธีทางภาษา โดยการเลือกใช้คำศัพท์เพื่อแสดงการกระทำหรือบรรยายสภาพหรือคุณสมบัติ และกลวิธีอ้างคำกล่าวของบุคคลอื่นเพื่อหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบโดยเป็นไปในทางลบ ในลักษณะดังต่อไปนี้

2.2.1 เจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจในทางมิชอบ

เจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจในทางมิชอบคือเจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติงานหรือการวางตัวไม่เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ เช่น ข้าราชการเลือกปฏิบัติงาน วางตัวไม่เป็นกลาง ทำงานเอื้อประโยชน์ให้ผู้มีอำนาจหรือมีอิทธิพล จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษา ได้แก่ การอ้างคำกล่าว การใช้รูปประโยค การใช้ถ้อยคำ การใช้มูลบท การใช้อุปลักษณ์ นำเสนอการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐในทางมิชอบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 117

เมื่อถามว่าคนเสื้อแดงในต่างจังหวัดจะยังเคลื่อนไหวอีกหรือไม่ นายพีรพันธุ์ กล่าวว่า ยืนยันว่ายังไม่จบ เพราะคนเสื้อแดงยังมีอารมณ์ร่วมอยู่ เหตุการณ์นี้ประชาชนรู้ว่า ระบบสองมาตรฐานและระบบอำมาตยาธิปไตยคืออะไร เพียงแค่นี้ก็ถือว่าคุ้มแล้ว เมื่อถามว่ารัฐบาลประสานไปยังตำรวจสากลให้ดำเนินการจับกุมพ.ต.ท.ทักษิณ นายพีรพันธุ์ กล่าวว่า ต้องเข้าใจว่าอดีตนายกาโดนกระทำอย่างไรมาบ้าง ชาวบ้านในภาคอีสานบอกว่า กรณีนี้เหมือนเผาป่าเพื่อจับหนูตัวเดียว ซึ่งต้องถามว่ามีความเป็นธรรมหรือไม่และการที่รัฐบาลดำเนินการเช่นนี้ตนก็ไม่ได้กังวลอะไร

(แนวหน้า, 15 เมษายน 2552)

จากตัวอย่างที่ 117 หนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของนายพีรพันธุ์ ที่มีการอ้างถึงความนึกคิดหรือคิดแทนกลุ่มผู้ชุมนุมว่าผู้ชุมนุมยังไม่พอใจระบบบริหารงานของเจ้าหน้าที่รัฐ สะท้อนว่าผู้ชุมนุมมีทัศนคติเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่รัฐว่า การบริหารงานไม่มีความยุติธรรม เลือกปฏิบัติ เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีเนื่องจากเจ้าหน้าที่รัฐต้องให้บริการประชาชนด้วยความจริงใจและมีความเท่าเทียมทุกฝ่าย

ตัวอย่างที่ 118

นปช.ประกาศฝ่าฝืนประกาศ คอ.รส.เมื่อเวลา 18.12 น. วันที่ 5 เมษายน นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ แกนนำกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยขับไล่เผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือกลุ่มคนเสื้อแดงแถลงยุทธศาสตร์ดาวกระจายในวันที่ 6 เมษายน ว่า ในวันพรุ่งนี้ (6 เม.ย.) เวลา 11.00 น. กลุ่มคนเสื้อแดงจะเคลื่อนไปยังถนนทุกสายทั้ง 11 สาย ที่นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ผู้อำนวยการ ศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย (คอ.รส.) สั่งห้ามเคลื่อนไหว โดยยืนยันว่าจะเคลื่อนย้ายในแบบสงบ สันติ ปราศจากอาวุธ และหลังจากเคลื่อนไหวไปครบทั้ง 11 สายแล้ว เราก็จะกลับมาตั้งเพื่อชุมนุมโดยสงบต่อไป แกนนำคนเสื้อแดงรายเดิม กล่าวว่า เหตุที่เราตัดสินใจเคลื่อนไปยังทั้ง 11 สายนั้น ก็เนื่องจากเห็นว่าคำสั่งที่สั่งนั้น

เป็นเผด็จการ กตซี ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อคนเสื้อแดงเองก็เป็นประชาชนคนไทยเป็นเจ้าของประเทศเหมือนกันเท่ากับประชาชนคนอื่น ๆ เท่าเทียมกับคนไทยทั้งหลาย จึงมีสิทธิเสรีภาพโดยถูกต้องชอบธรรม และจะปฏิเสธคำสั่งหรือการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนี้อย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา

(มติชน. 5 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 118 หนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของนายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ ที่มีการอ้างถึงความนึกคิดหรือคิดแทนประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดสอดคล้องกับคำกล่าวของตนว่า ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการชุมนุม แต่เมื่อถูกกตซี การไม่เห็นชอบเป็นสิทธิพึงกระทำได้ การกล่าวถึงสาเหตุที่มีการเคลื่อนไหวไปยังสถานที่ต่าง ๆ เกิดจากความต้องการแสดงสิทธิของตนเอง แต่เจ้าหน้าที่รัฐกลับใช้วิธีเผด็จการกระทำนอกเหนือกฎหมายกำหนด ทำให้ภาพของเจ้าหน้าที่รัฐมีพฤติกรรมไม่น่าเชื่อถือ กตซีหรือเอาเปรียบคนไม่มีทางสู้

ตัวอย่างที่ 119

“เมื่อวันที่ 18 เมษายน นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อแกนนำคนเสื้อแดงนำญาติผู้ชุมนุมที่บาดเจ็บและเสียชีวิตมาแถลงข่าวเรียกร้องให้นายกฯ ยุบสภา และนัดเคลื่อนไหวพลครั้งใหญ่ในวันที่ 20 เมษายนนี้”

(มติชน, 18 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างที่ 119 พบการใช้รูปประโยคเน้นประธาน นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อแกนนำคนเสื้อแดงนำญาติผู้ชุมนุมที่บาดเจ็บและเสียชีวิต มาแถลงข่าวเรียกร้องให้นายกฯ ยุบสภา ใช้อำนาจแกนนำเสนอข้อเรียกร้อง บ่งชี้ว่ากรณีที่มีผู้ชุมนุมเสียชีวิตจากเหตุการณ์ปะทะ ฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐคือนายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบ สะท้อนภาพเจ้าหน้าที่รัฐใช้ความรุนแรงในการสลายการชุมนุม มีพฤติกรรมเหยียดหยามโหดไร้ความเมตตา

ตัวอย่างที่ 120

พท. **ปลดแผนสร้างสถานการณ์กทม.ปริมณฑล แฉใช้แผนเสื้อแดงเทียมก่อความรุนแรง ชัด
รัฐใช้วิธีนอกกฎหมายข่มขู่คุกคาม** จวกใช้งบประมาณสัมพันธมาโจมตีฝ่ายตรงข้าม

(สยามรัฐ, 7 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 120 หนังสือพิมพ์ชี้มูลพบว่าเจ้าหน้าที่รัฐสร้างสถานการณ์ให้มีความรุนแรง
ขึ้นมาและโยนความผิดให้กับผู้ชุมนุม รวมถึงการใช้ถ้อยคำบรรยายการกระทำพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่
รัฐที่ใช้วิธีการข่มขู่ผู้ชุมนุมซึ่งเป็นการกระทำที่ถือว่าละเมิดสิทธิของผู้อื่น ทำให้ภาพของเจ้าหน้าที่รัฐ
กลายเป็นผู้ร้าย มีพฤติกรรมกลับกลอกไม่น่าไว้ใจ

2.2.2 เจ้าหน้าที่รัฐใช้กำลังทำร้ายผู้ชุมนุม

การใช้กำลังทำร้ายกันเป็นพฤติกรรมของคนที่ใช้ความรุนแรง จากการศึกษา
พบว่าหนังสือพิมพ์เสนอข่าวที่พบว่ามีการใช้กลวิธีทางภาษาสะท้อนภาพการใช้ความรุนแรงของ
เจ้าหน้าที่รัฐในการปราบปรามผู้ชุมนุม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 121

เมื่อเวลา 18.00 น. วันที่ 11 พฤษภาคม นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ เลขาธิการแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้าน
เผด็จการแห่งชาติ(นปช.) แถลงมติในปช.ภายหลังแกนนำหารือกันกว่า 3 ชั่วโมง ว่า การเข้ามอบตัวและ
รับทราบการร้องทุกข์กล่าวโทษของนายสุเทพ ที่ดีเอสไอ ไม่สามารถอธิบายว่าเป็นการนับ 1 ในการเข้าสู่
กระบวนการยุติธรรมอย่างถูกต้อง ดังนั้นนปช.ไม่ยอมรับ ที่นายสุเทพ ไปมอบตัวที่ดีเอสไอถือว่าไม่ถูกต้อง
เพราะ **คดีสั่งฆ่าประชาชน** กคพ. ยังไม่ได้รับเป็นคดีพิเศษดังนั้นดีเอสไอจึงไม่มีอำนาจสอบสวนคดีนี้แต่
อย่างไร ทั้งนี้นปช.พร้อมยุติการชุมนุมทันที หากนายสุเทพเข้ามอบตัวในฐานะผู้ต้องหา **คดีสั่งฆ่าประชาชน**

(มติชน. 12 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างที่ 121 หนังสือพิมพ์อ้างคำกล่าวของนายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ ที่มีการกล่าวอ้างถึง
การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งมุ่งไปที่นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ที่มีพฤติกรรม ไม่ซื่อสัตย์ ปิดความ
รับผิดชอบการกระทำของตนเองจากคดีสลายการชุมนุมที่มีการใช้ถ้อยคำอ้างถึงเหตุการณ์ว่ามีการใช้
กำลังเกิดขึ้น ส่งผลให้นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ซึ่งเป็นหัวหน้าปฏิบัติการครั้งนี้ตกเป็นจำเลยและถูกอ้าง
ถึงเหตุการณ์การสลายการชุมนุมด้วยถ้อยคำ **คดีสั่งฆ่าประชาชน**

ตัวอย่างที่ 122

“จตุพร” ขึ้นด้อมชุมนุมเสื้อแดง 10 พ.ค. แฉหลักฐานเด็ดทหาร-รัฐบาล ทำร้ายประชาชน ที่รัฐสภา นายจตุพร พรหมพันธุ์ ส.ส.สัดส่วน พรรคเพื่อไทย กล่าวถึงกรณีการนัดชุมนุมกลุ่มนปช. ในวันที่ 10 พ.ค. เวลา 16.00น. เป็นต้นไปว่า การชุมนุมครั้งนี้แกนนำกลุ่มจะนำข้อมูลในเชิงลึกซึ่งมีทั้งภาพ พยานที่เป็นหลักฐานชัดเจนว่ารัฐบาลทหารใช้กำลังความรุนแรงกับประชาชน ทั้งกรณีที่สลายการชุมนุมของกลุ่มเสื้อแดงที่บริเวณแยกสามเหลี่ยมดินแดง ข้อมูลการปล้นรถเมล์ ภาพที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ โทกประชาชนในกรณีที่ยังว่านั่งอยู่ในรถกับนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรีด้านความมั่นคง แต่จากการตรวจสอบของกลุ่มคนเสื้อแดงพบว่ารถคันที่ถูกทุบไม่มีใครนั่งในนั้น มีเพียงคนขับรถ อีกทั้งจากการตรวจสอบรูปภาพกลุ่มบุคคลที่ไปรุมทุบรถนายกะเป็นทหารที่สวม เสื้อแดงเกินกว่าครึ่งซึ่งเหล่านี้เป็นการสร้างสถานการณ์และบิดเบือนข้อมูลของรัฐ ซึ่งในวันที่ 10 พ.ค. นี้แกนนำจะมีการเปิดโปงให้หมดเปลือก ส่วนการจะมีการวิดิโวลิงค์ขณะนี้ยังไม่มีการประสานกับพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี แต่เบื้องต้นจะเน้นการเปิดโปงข้อมูลจากเหตุการณ์การชุมนุมครั้งที่ผ่านมา

(แนวหน้า. 7 พฤษภาคม 2552)

จากตัวอย่างที่ 122 หนังสือพิมพ์ใช้มูลบทแฉหลักฐานเด็ดทหาร-รัฐบาล ทำร้ายประชาชน และ การชุมนุมครั้งนี้แกนนำกลุ่มจะนำข้อมูลในเชิงลึกซึ่งมีทั้งภาพ พยานที่เป็นหลักฐานชัดเจนว่ารัฐบาลทหารใช้กำลังความรุนแรงกับประชาชน ซึ่งน่าจะฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐมีพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจ เนื่องจากมีการพบหลักฐานว่าเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงทำร้ายประชาชนจากการอ้างคำกล่าวของแกนนำผู้ชุมนุม ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลพร้อมหลักฐานเป็นการชี้ว่าสิ่งที่พูดเป็นเรื่องจริงหรือมีเงื่อนไขที่ต้องได้รับการพิสูจน์ความจริงให้ปรากฏ

จากการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทยที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับการนำเสนอภาพแทนผู้ดีและผู้ร้าย เนื่องจากกลวิธีทางภาษาเป็นการสะท้อนมุมมองให้เห็นภาพการชุมนุม กลุ่มผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐในแง่มุมที่ต่างกัน คือทั้งผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐถูกแทนด้วยภาพ “ผู้ดี” และ “ผู้ร้าย” ด้วยกันทั้งสองฝ่าย ซึ่งผู้วิจัยพบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษาทั้ง 5 ชนิด ได้แก่ การใช้ถ้อยคำ การใช้อุปลักษณ์ การใช้รูปประโยค การอ้างคำกล่าว และการใช้มูลบท เป็นกลวิธีที่นำเสนอภาพผู้ร้ายให้กับผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐ โดยพบว่ามีกลวิธีทางภาษาที่ใช้ร่วมกันในข้อความข่าวเดียวกัน ดังการแสดงตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาและการนำเสนอภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” จากการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย

	ภาพแทน	กลวิธีทางภาษา				
		การใช้ ถ้อยคำ	การใช้ อุปสรรคณ์	การใช้รูป ประโยค	การอ้าง คำกล่าว	การใช้ มูลบท
นปช.	ผู้ดี				✓	
	1.การทำเพื่อ ส่วนรวมและปกป้อง สิทธิประโยชน์ ของประชาชนทุกคน				✓	✓
	2.การเชิดชูระบอบ ประชาธิปไตย				✓	✓
	ผู้ร้าย					
รัฐ	ผู้ดี					
	1.ความเข้มงวดใน การปฏิบัติหน้าที่	✓		✓	✓	✓
	2.การยึดหลักสันติ วิธีในการแก้ไข ปัญหา			✓	✓	✓
	ผู้ร้าย					
ประชาชน	1.การใช้อำนาจ ในทางมิชอบ	✓		✓	✓	
	2.การใช้กำลังทำร้าย ประชาชน	✓		✓	✓	✓

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษา ภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” ในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมือง จากหนังสือพิมพ์ไทย 3 ชื่อฉบับได้แก่ หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์แนวหน้า และหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2552 ถึง 31 พฤษภาคม 2553 โดยวิเคราะห์กถารวบรวมภาษาตามกรอบแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 2 ประการคือ

1. วิเคราะห์กถารวบรวมภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมือง
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการนำเสนอภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย”

ผลการศึกษารูปได้ตามลำดับดังนี้

1. สรุปผล

1.1 กถารวบรวมภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข่าวเหตุการณ์การชุมนุม

จากการศึกษาข้อมูลข่าวการชุมนุมทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ไทยพบว่า หนังสือพิมพ์มีกถารวบรวมภาษาซึ่งเป็นลักษณะการรายงานข่าวที่พบเห็นได้ตามหนังสือพิมพ์โดยทั่วไป แต่เมื่อนำมารายงานข่าวการชุมนุมทางการเมืองกลับพบว่าเบื้องหลังกถารวบรวมภาษาเหล่านั้นเป็นการนำเสนอมุมมองของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อเหตุการณ์การชุมนุมตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุม เป็นการสร้างภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” ให้กลุ่มคนหรือเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองสร้างภาพแทนผ่านกถารวบรวมภาษาที่สำคัญ 5 กถารวบรวม ได้แก่ การใช้ถ้อยคำ การใช้อุปมาอุปไมย การใช้รูปประโยค การอ้างคำกล่าว และการใช้มูลบท

1) การใช้ถ้อยคำ

ผลการวิเคราะห์พบว่าหนังสือพิมพ์มีกถารวบรวมภาษาที่ใช้ถ้อยคำในการรายงานข่าวการชุมนุมทางการเมือง แบ่งได้ 3 ลักษณะคือ 1) การใช้ถ้อยคำอ้างถึงผู้ชุมนุม 2) การใช้ถ้อยคำเพื่อบรรยายพฤติกรรม และ 3) การใช้ถ้อยคำอ้างถึงเหตุการณ์

หนังสือพิมพ์มีการใช้ถ้อยคำอ้างถึงบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองโดยมีการอ้างถึงคุณลักษณะที่ความคิดทางการเมืองในลักษณะตรงข้ามกัน คืออ้างถึงกลุ่มคนที่มีบทบาททำให้เกิดเหตุการณ์ ได้แก่ผู้ชุมนุม แกนนำ เจ้าหน้าที่รัฐ ปรากฏภาพของความ เป็นศัตรูคู่ความขัดแย้ง นอกจากนี้ยังมีการอ้างถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมก็เป็นการให้น้ำหนัก ภาพความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งของผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐ

ในขณะที่เดียวกันการใช้ถ้อยคำบรรยายพฤติกรรม ได้ทำให้ผู้อ่านเข้าใจมุมมองที่หนังสือพิมพ์ต้องการสื่อให้เห็นภาพการกระทำ ลักษณะนิสัยใจคอของสิ่งที่อ้างถึง นอกจากนี้การใช้ถ้อยคำอ้างถึงเหตุการณ์จะทำให้เข้าใจหรือรับรู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนอีกด้วย

2) การใช้อุปลักษณ์

ผลการวิเคราะห์พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้อุปลักษณ์เพื่อแสดงระบบความคิดเปรียบเทียบสิ่งเกิดขึ้นในการรายงานข่าวการประชุมทางเมืองให้เข้าใจเหตุการณ์และสะท้อนภาพผู้ดีหรือผู้ร้ายจากการสื่อความหมาย 2 ลักษณะดังนี้ 1) การชุมนุมทางการเมืองเป็นการทำสงคราม 2) การชุมนุมคือไฟ การใช้อุปลักษณ์ดังกล่าวสะท้อนภาพที่หนังสือพิมพ์มีมุมมองต่อเหตุการณ์ชุมนุมว่าเป็นเหมือนการสู้รบทำสงคราม สถานการณ์มีความรุนแรงเหมือนไฟ

3) การใช้รูปประโยค

ผลการวิเคราะห์พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยค 2 ลักษณะ ได้แก่ การใช้รูปประโยคเน้นประธาน และการใช้รูปประโยคเน้นกรรม การรายงานข่าวการประชุมทางการเมืองใช้รูปประโยคที่เน้นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำคือ ผู้ชุมนุมหรือเจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้กระทำและผู้ชุมนุมหรือเจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้ถูกกระทำ ในขณะที่เดียวกันพบว่ามีการใช้รูปประโยคทั้ง 2 ลักษณะร่วมกัน คือมีประโยคบางข้อให้เห็นภาพผู้กระทำและภาพผู้ถูกกระทำในเหตุการณ์ที่กำลังกล่าวถึงพร้อมกัน จากการวิเคราะห์พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้รูปประโยคเน้นว่าผู้ชุมนุมเป็นผู้กระทำมากที่สุด แม้ว่ารูปประโยคจะเน้นไปที่ผู้ชุมนุมหรือไม่ก็ตาม

4) การอ้างคำกล่าว

ผลการวิเคราะห์พบว่าการอ้างคำกล่าวโดยตรงและโดยอ้อมให้การรายงานข่าว ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีอ้างคำกล่าวโดยตรงมากที่สุด เนื่องจากการอ้างคำกล่าวโดยตรงเป็นกลวิธีที่หนังสือพิมพ์เพิ่มความน่าเชื่อถือ ประกอบกับไม่ต้องการสรุปความหรือเรียบเรียงประเด็นเหมือนการอ้างคำกล่าวโดยอ้อม ทั้งนี้กลวิธีการอ้างคำกล่าวยังพบว่ามีการใช้กลวิธีทางภาษาอื่น ๆ แทรกในข้อความข่าว ได้แก่ การใช้มูลบท การใช้ถ้อยคำบรรยายพฤติกรรม

5) การใช้มูลบท

ผลการวิเคราะห์พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษาในการนำเสนอข่าว เหตุการณ์การประชุมทางการเมืองในลักษณะ การชี้เข้าถึงเรื่องที่มีการปิดบัง และการชี้นำว่าการชุมนุมทางการเมืองมีเบื้องหลังมีการใช้คำที่มีความหมายถึงการตีแผ่หรือนำเรื่องราวที่ซ่อนอยู่มาเปิดเผยจากการนำเสนอข่าวการประชุมทางการเมืองพบว่า ประเด็นที่นำเสนอคือประเด็นสะท้อนภาพพฤติกรรมไม่ดี มีการสร้างความเดือดร้อนหรือละเมิดสิทธิผู้อื่น และไม่เคารพกฎหมาย รวมถึงเป็นการ

แนะว่าการชุมนุมทางการเมืองมีเบื้องหลัง โดยมีการโยงถึงคนหรือกลุ่มคนที่ถูกกล่าวว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังความรุนแรงระหว่างที่มีการชุมนุม สะท้อนมุมมองไปที่ตัวบุคคลหรือกลุ่มคนนำเสนอความเคลื่อนไหวทางการเมืองว่ามีเบื้องลึก มากกว่าเป็นเพียงการชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตยเท่านั้น รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐไม่มีความโปร่งใส เลือกปฏิบัติ หรือมีเงื่อนไขบางอย่างที่ถูกบิดเบือนจากข้อเท็จจริง

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการนำเสนอภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย”

จากการนำเสนอข่าวการชุมนุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทยทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับการนำเสนอภาพแทนผู้ดีและผู้ร้าย เนื่องจากกลวิธีทางภาษาเป็นการสะท้อนมุมมองให้เห็นภาพการชุมนุม กลุ่มผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐในแง่มุมที่ต่างกัน คือผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐถูกแทนด้วยภาพ “ผู้ดี” และ “ผู้ร้าย” ด้วยกันทั้งสองฝ่าย โดยหนังสือพิมพ์ใช้กลวิธีทางภาษาทั้ง 5 ชนิด ได้แก่ การใช้ถ้อยคำ การใช้อุปมาอุปไมย การใช้รูปประโยค การอ้างคำกล่าว และการใช้มูลบท เป็นกลวิธีที่นำเสนอภาพผู้ร้ายให้กับผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่รัฐและพบว่ามีกลวิธีทางภาษาที่ใช้ร่วมกันในข้อความข่าวเดียวกัน

1.2.1 การเสนอภาพผู้ชุมนุม

หนังสือพิมพ์เสนอภาพผู้ชุมนุมให้เป็น ผู้ดี และผู้ร้าย ด้วยกลวิธีทางภาษาที่ช่วยสร้างหรือเสนอภาพ ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

1) การเสนอภาพผู้ชุมนุมคือ “ผู้ดี”

หนังสือพิมพ์รายงานข่าวผู้ชุมนุมด้วยการใช้กลวิธีทางภาษาสื่อภาพว่าการชุมนุมรวมถึงความเคลื่อนไหวของผู้ชุมนุมไม่มีเงื่อนไข ผู้ชุมนุมมีสิทธิพึงกระทำได้ตามระบอบประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่ามีการเสนอภาพผู้ชุมนุมคือ “ผู้ดี” 2 ลักษณะได้แก่ 1. การทำเพื่อส่วนรวมและปกป้องสิทธิประโยชน์ของประชาชนทุกคน 2. การเชิดชูประชาธิปไตย

2) การเสนอภาพผู้ชุมนุมคือ “ผู้ร้าย”

หนังสือพิมพ์รายงานข่าวผู้ชุมนุมด้วยการใช้กลวิธีทางภาษาเสนอภาพว่าผู้ชุมนุมมีพฤติกรรมรุนแรง ใช้กำลังก่อความวุ่นวาย เปรียบเทียบผู้ชุมนุมคือผู้ก่อเหตุไฟให้สถานการณ์บ้านเมืองลุกลามบานปลาย เสนอภาพการต่อสู้ทางการเมืองคือการทำสงครามโดยมี ผู้ชุมนุมคือฝ่ายศัตรูคู่ตรงข้าม เป็นผู้รุกราน ใช้กำลังมากกว่าการเจรจาข้อยุติความขัดแย้ง หรือการใช้

คำหรือวลีที่แนะนำการประชุมมีเงื่อนไขหรือมีเบื้องหลัง กลวิธีเหล่านี้ให้ภาพว่าผู้ชุมนุมเป็นผู้ร้าย จาก การวิเคราะห์พบ 2 ลักษณะได้แก่ 1) ผู้ชุมนุมคือผู้ก่อความวุ่นวาย 2) ผู้ชุมนุมมีพฤติกรรมก้าวร้าว

1.2.2 การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐ

หนังสือพิมพ์เสนอภาพว่าเจ้าหน้าที่รัฐเป็น ผู้ดี และผู้ร้าย ด้วยกลวิธีทาง ภาษาที่ช่วยสร้างหรือเสนอภาพผู้ดี ผู้ร้าย ได้แก่ 1) การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือ “ผู้ดี” 2) การเสนอ ภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือ “ผู้ร้าย”

1) การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือ “ผู้ดี”

หนังสือพิมพ์เสนอภาพ “ผู้ดี” ให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ ด้วยการใช้กลวิธี ทางภาษาเป็นสร้างภาพแทนว่าเจ้าหน้าที่รัฐเป็น “ผู้ดี” สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมนอบน้อม มีจิตใจดี คำนึงถึงความสงบสุขส่วนรวม มีความเด็ดเดี่ยวในการแก้ไขปัญหา ผลการวิเคราะห์พบว่าการเสนอ ภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือ “ผู้ดี” 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด 2) เจ้าหน้าที่รัฐ ยึดหลักสันติวิธีในการแก้ไขปัญหา

2) การเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือ “ผู้ร้าย”

นอกจากหนังสือพิมพ์เสนอภาพ ผู้ดี ให้กับเจ้าหน้าที่รัฐยังพบว่า หนังสือพิมพ์นำเสนอภาพว่าเจ้าหน้าที่รัฐคือ “ผู้ร้าย” ด้วยการใช้กลวิธีทางภาษาสื่อภาพว่าเจ้าหน้าที่รัฐ ใช้อำนาจในทางมิชอบ ทำให้เกินกว่าเหตุนอกเหนืออำนาจหน้าที่ ผลการวิเคราะห์พบว่าหนังสือพิมพ์ใช้ กลวิธีทางภาษาเสนอภาพเจ้าหน้าที่รัฐคือ “ผู้ร้าย” 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจในทางมิ ชอบ 2) เจ้าหน้าที่รัฐใช้กำลังทำร้ายผู้ชุมนุม

2. อภิปรายผล

การศึกษภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” จากข่าวการประชุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย ทำให้ เห็นพลังของภาษาที่เป็นกลวิธีสำคัญในการสะท้อนมุมมองของหนังสือพิมพ์ต่อสิ่งที่กำลังกล่าวถึง การนำเสนอภาพของหนังสือพิมพ์เป็นการนำเสนอมุมมองที่อาจชี้้นำให้ผู้อ่านเห็นพ้องไปในทิศทาง เดียวกันได้

เนื่องจากการรายงานข่าวไม่ได้เป็นเพียงการรายงานเหตุการณ์ แต่ยังได้เสนอมุมมองที่อาจ ชี้นำมวลชนได้ หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่รายงานข่าวตามข้อเท็จจริงด้วยความเป็นกลาง ปราศจาก อคติและความรู้สึกส่วนตัว โดยเฉพาะประเด็นข่าวการประชุมทางการเมืองซึ่งเป็นข่าวที่นำเสนอ ความขัดแย้งหรือความเห็นต่างของคนในสังคม

ในปัจจุบันพบว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าวการประชุมทางการเมืองโดยนำเสนอให้เห็นภาพความเป็นพวกพ้อง รวมถึงการเสนอภาพคู่ความขัดแย้ง ซึ่งอาจนำไปสู่ความแตกแยกทางสังคม หนังสือพิมพ์ต้องเพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษรวมถึงให้โอกาสในการชี้แจงและแสดงข้อเท็จจริง ทั้งสองฝ่าย รวมถึงระมัดระวังใช้ภาษาสื่อความรู้สึกส่วนตัวด้วยถ้อยคำรุนแรงแม้ว่าหนังสือพิมพ์จะมีความรู้สึกร่วมกับเหตุการณ์การประชุมทางการเมืองก็ตาม จากการตั้งข้อสังเกตพบว่าหนังสือพิมพ์มักใช้การอ้างคำกล่าวของผู้อื่นเพื่อพุดถึงเจ้าหน้าที่รัฐแต่ในขณะเดียวกันเมื่อพุดถึงกลุ่มผู้ชุมนุม หนังสือพิมพ์กลับกล่าวถึงโดยตรง ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าหนังสือพิมพ์หลีกเลี่ยงเพราะเกรงต่ออำนาจรัฐ

อย่างไรก็ตามการศึกษาภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” จากข่าวการประชุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทยจะเห็นว่า ไม่ว่าจะเป็นการรายงานความเคลื่อนไหว รายงานเหตุการณ์ หรือแนวคิด หนังสือพิมพ์สร้างภาพแทนกลุ่มคนที่มีทัศนคติเกี่ยวกับการเมืองด้วยการแบ่งกลุ่มคนออกเป็นสองกลุ่ม ที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันชัดเจน สะท้อนภาพว่าความแตกต่างดังกล่าวไม่สามารถจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันได้ คือมีลักษณะคู่ตรงข้าม เป็นคนอื่นที่ไม่ใช่พวกพ้องเดียวกัน หรือแบ่งแยกให้เห็นว่าไม่ใช่พวกตนไม่ใช่คนไทย

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาภาพแทน “ผู้ดี ผู้ร้าย” จากข่าวการประชุมทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย ผู้วิจัยพบว่าประเด็นที่น่าสนใจคือการศึกษาการสร้างภาพแทนหรืออุดมการณ์เกี่ยวกับการเมืองของผู้ชุมนุมในกลุ่มต่าง ๆ ในข้อมูลต่างประเภท เช่น กระดานสนทนา บทความ กระทู้หรือเว็บบล็อก จะทำให้เห็นกลวิธีการใช้ภาษาในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันออกไป และ อาจทำให้เห็นอุดมการณ์บางประการของการชุมนุมชัดเจนยิ่งขึ้น



บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกพรรณ วิบูลย์ศรีน. (2547). การเปรียบเทียบภาพตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่และหลังสมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์อเมริกัน. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์.(2543). วิกฤตเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอุดมการณ์ . กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานผลการวิจัย.
- กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์ และจันทิมา เอี่ยมมานนท์. (2549). มองสังคมผ่านวรรณกรรม. ชุดรวมบทความของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กานดา สุขเกษม. (2546). วาทกรรมเชิงวิพากษ์ในรายการ "รัฐบ้านหูน" ทางสถานีโทรทัศน์ไอทีวี. วิทยานิพนธ์ นศ.ม.(สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา เจริญเกียรติบวร. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับมุมมองในข่าววัดพระธรรมกาย. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จันทิมา เอี่ยมมานนท์. (2549). การศึกษาวาทกรรมเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อเอดส์ในสังคมไทยตามแนวปฏิพันธ์วิเคราะห์. วิทยานิพนธ์ อ.ด. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เฉลิมพล แซ่กิ้น. (2550). พระนเรศวร : วาทกรรมจากอดีตที่แปรเปลี่ยนไปสู่วาทกรรมเชิงสัญลักษณ์แห่งกองทัพ. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (การปกครอง). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชนกพร พัวพัฒนกุล. (2548). อุดมทรรศน์เกี่ยวกับ เขมร ในบริบทหนังสือพิมพ์ไทย : กรณี เหตุจลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชา พ.ศ.2546. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฟาร์. (2552). วาทกรรมการพัฒนา อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกลักษณ์ และความเป็นอื่น. กรุงเทพฯ: วิชาษา.
- ธิดารัตน์ อเนกะเวียง. (2548). วาทกรรมวิเคราะห์ของสนธิ ลิ้มทองกุลในรายการเมืองไทยรายสัปดาห์. วิทยานิพนธ์ นศ.ม.(วาทวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- นววรรณ พันธุเมธา. (2552). *คลังคำ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อัมรินทร์.
- นิติพงศ์ พิเชษฐพันธ์. (2553). *วาทกรรมเหตุการณ์พิพาทเขาพระวิหาร พ.ศ.2551 จากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและอุดมการณ์*. วิทยานิพนธ์ อ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี กุลละวณิชย์ ใน เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์,บรรณธิการ. (2547). *กระจกรายวันกับข่าวการเมือง.รู้ทันภาษา รู้ทันการเมือง*.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ขอคิดด้วยคน
- พรพรรณ สมบูรณ์บัติ. (2549). *หญิงชรา : ภาพตัวแทนในรายการสารคดีโทรทัศน์ "คนค้นคน"*. วิทยานิพนธ์ ว.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย . มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.
- รัชนิษฐ์ พงศ์อุดม ใน กฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์และจันทิมา เขียมานนท์,บรรณธิการ. (2548). *มุมมองความงามที่นำเสนอผ่านโฆษณาเครื่องสำอาง .มองสังคมผ่านวรรณกรรม*, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนาวดี สำราญสุข. (2545). *วาทกรรมวิเคราะห์รายการนายกฯ ทักษิณคุยกับประชาชน และรายการชวอนออนไลน์*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (วารศึกษา)กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วรางคณา มุทุมุล. (2547). *วาทกรรมว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในปรัชญาการเมืองสมัยใหม่*. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (การปกครอง). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิโรจน์ อรุณมานะกุล.(2553). *ทฤษฎีภาษาศาสตร์*. เอกสารการสอน: ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบูรณ์ สงวนญาติ. (2534). *เทคโนโลยีการสอน*. หน่วยงานศึกษานิเทศก์: กรมฝึกหัดครู.
- สมหมาย ปริจจัตต์ และ อุดมพรรณ ชุ่มโชคชัยตระกูล.(2547). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์*: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สาวิตรี คทวนิช.(2549).ใน กฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์และจันทิมา เขียมานนท์,บรรณธิการ. *มองสังคมผ่านวรรณกรรม*,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรเดช โชติอุดมพันธ์. (2548). *สังนิยมนหัตถ์จรรยาในวรรณกรรมไทยกับวาทกรรมแห่งความเป็นอื่น*. วารสารอักษรศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2551). *สรุปผลที่สำคัญ การสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร พุทธศักราช 2551.ปีที่ 3*. กรุงเทพฯ : บางกอกบล๊อค.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2547). *รู้ทันภาษา รู้ทันการเมือง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ขอคิดด้วยคน.
 อุกิตติศิลปสาร,พระยา. (2544). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ภาษาอังกฤษ

Fairclough, N. (1995) *Critical Discourse Analysis*. Manchester: St. Jerome.

Stuart Hall. (1997). *Representation: Cultural Representations and Signifying Practices*,
 Sage Publications.

Van Dijk, T.A. (1997). *The study of Discourse in van Dijk, T.A. (ed.) . Discourse as
 Structure and Process*, London: Sage.

ออนไลน์

จุฬาริทยานุกรม.(2554). อิทธิพลของหนังสือพิมพ์. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2554,จาก
<http://www.chula.ac.th/cuen/research/chulapedia/index.htm>.

สภาหนังสือพิมพ์แห่งชาติร่วมกับศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (2554). *การสำรวจพฤติกรรม
 การรับสื่อหนังสือพิมพ์ของประชาชนปีพุทธศักราช2551*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม
 2554, จาก <http://www.presscouncil.or.th/th2/images/stories/book11/0201.pdf>.

เอกรัฐ เลหาทัญวณิชย์. (2551). *หลังสมัยใหม่ การสร้างภาพแทน โลกาวัดันน์ บริโภค และทุน
 วัฒนธรรม*. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2554, จาก <http://www.artgazine.com/>.



ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวกนกกาญจน์ วรสีหะ
เกิดวันที่	12 กรกฎาคม 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	20/22-23 ซอยลาดพร้าว 35 ถนนลาดพร้าว แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2551	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2555	ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
พ.ศ. 2555	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ